

เลย์เอาต์

พระวิหาร: เปลี่ยนสภาพใจ
และบ้าน หน้า 24, 28

งานเผยแผ่ เพื่อน ครอบครัว: ความทรงจำ
สามเรื่องเกี่ยวกับคริสต์มาส หน้า 40, 43, 44

ของขวัญสี่ชิ้น ไม่จำเป็นต้องห่อ หน้า 54

ความหมายของดาวคริสต์มาส หน้า 66

© วอลเตอร์ เรน, ไมออนูบัตโห้ทักสำเนา

ข่าวดีคือความปรีดียิ่ง โดย วอลเตอร์ เรน

“ในแถบนั้นมีคนเลี้ยงแกะอยู่ในทุ่งนา ฝูงแกะของเขาในเวลากลางคืน

“มีทูตองค์หนึ่งของพระเป็นเจ้ามาปรากฏแก่เขา ...

“ฝ่ายทูตองค์นั้นกล่าวแก่เขาว่า อย่ากลัวเลย เพราะเรานำข่าวดีมายังท่านทั้งหลาย คือความปรีดียิ่งซึ่งจะมาถึงคนทั้งปวง

“เพราะว่าในวันนี้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่านทั้งหลาย คือพระคริสตเจ้า มาบังเกิดที่เมืองดาวิด” (ลูกา 2:8-11)

เลียโฮนา ธันวาคม 2012

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: ค้นพบวิญญาณคริสต์มาสอีกครั้ง โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: การเยี่ยมสอนงานแห่งความรอด

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายพระวิหารเมซา แอริโซนา โดย แคนเดซ ริค ปกหลัง: ภาพถ่ายพระวิหารโอกแลนด์ แคลิฟอร์เนีย โดย บิลลี ลีน อัลเลน และภาพถ่ายพระวิหารซิดนีย์ ออสเตรเลียและแสงไฟ โดย โคลิน ลิกีร์ทวด

บทความพิเศษ

- 10 ประเพณีเกี่ยวกับความสว่างและประจักษ์พยาน โดย เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ แก่นแท้พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์คือบุคคล ครอบครัว และบ้าน ซึ่งศาสนจักรทำหน้าที่สนับสนุน
- 16 ทั้งความยากลำบากไว้เบื้องหลัง โดย เอ็ดเดอร์เดวิด เอส. แบ็กซ์เตอร์ เราสามารถทั้งความยากลำบากไว้เบื้องหลัง และออกมาจากความมืดด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า
- 20 ศาสดาพยากรณ์ช่วงคริสต์มาส โดย ลอรา เอฟ. วิลเลส เรื่องราวของศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้ายถือเป็นแบบอย่างของวิญญาณแห่งคริสต์มาส
- 24 การเปลี่ยนสภาพอันศักดิ์สิทธิ์ โดย แอรัน แอล. เวสต์ เนินเขาหนึ่งแห่งเปลี่ยนหนึ่งครอบครัวเปลี่ยน

32 ความปลอดภัยและสันติสุขจากการรักษาพระบัญญัติ โดย อธิการแกเรีย อี. สตีเวนสัน *สูตรที่อยู่ในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เปิดเผยเส้นทางสู่ความสุข*

ปกิณกะ

- 8 สิ่งที่เราเชื่อ: พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ได้รับการฟื้นฟูผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ
- 31 รับใช้ในศาสนจักร: รู้สึกถึงความรักของพระองค์ผ่านการรับใช้ โดย มิเชลล์ วอลเด็น
- 36 เสียงวิสุทธิชน
- 74 ข่าวศาสนจักร
- 79 แนวคิดสำหรับการสร้างสรรค์ในครอบครัว
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: อรุโณทัยประชาสัมพันธ์ และปิตของพระกิตติคุณ โดย เอ็ดเดอร์ควอนทิน แอล. คูก

คนหนุ่มสาว

40

40 ท่านกล่าวกับเรา: คริสต์มาสท่ามกลางท่านทั้งหลาย โดย เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์

43 ของประดับคริสต์มาส มิตรสหาย แจกเช่นพระคริสต์ โดย แมรี เอ็น. คูก คริสต์มาสปี 1984 เป็นจุดพลิกผันในชีวิตฉัน

44 ผ้าเช็ดหน้าคริสต์มาส โดย สก็อตต์ เอ็ม. มอย ทำให้คุณแม่ให้ผ้าเช็ดหน้าที่สวยงามทุกปี

ดูว่าท่านจะหาไอเดียใหม่ที่ซ่อนอยู่ในฉบับนี้ได้หรือไม่ คำใบ้: ของประดับคริสต์มาส

54

เยาวชน

28 มุ่งเน้นครอบครัวนรีนทร์ โดย มินดี้ ไรย์ ฟรีดแมน แบบอย่างของวัยรุ่นสองคน ช่วยบิดามารดาอย่างไร

46 คำถามและคำตอบ ฉันจะตอบคำถามของเพื่อนเกี่ยวกับพระวิหารอย่างไรทั้งที่ตัวฉันเองก็ไม่ได้รู้เรื่องนี้มากนัก

48 วิธีถวายเป็นของขวัญแด่พระคริสต์ โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ของขวัญสามอย่างที่เราสามารถถวายแด่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพื่อให้พระองค์เกิดปีติ

49 โปสเตอร์: เขิญมาสักการะพระองค์

50 เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน: การออกเดทเป็นอย่างไร โดย แลร์รี่ เอ็ม. กิบสัน

52 เพราะครอบครัว โดย ฮิคคาริ ลอฟตัส เอนา เอริน และอดิโน บอกว่าเหตุใดครอบครัวจึงสำคัญต่อพวกเขา

54 ของขวัญที่ห่อไม่ได้ โดย เอลิเซ อเล็กซานเดรีย โฮล์มส์ แนวคิดสี่ประการเรื่องของขวัญที่ลิ้มไม่ลง—ไม่ต้องห่ออีกด้วย

56 บรรทัดมาเต็มบรรทัด: 1 โครินธ์ 15:20-22

57 จากสนามเผยแผ่: ให้อาหารคนหิวโหย โดย ดัลลิน ซี. วิลค็อกซ์

58 เติบโตด้วยกันฉันมีคณายก คณายกสองคนนี่ต่างกัน แต่พวกเขาเหมือนกันอย่างหนึ่งที่เหมือนกัน

เด็ก

60

59 พยานพิเศษ: ฉันจะเป็นพยานของพระเยซูคริสต์ได้อย่างไร โดย เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน

60 ของขวัญถวายแด่พระเยซู โดย ราเชล ลินน์ บูเออร์ ฉันจะแสดงความรักต่อพระเยซูได้อย่างไร ฉันพบคำตอบที่บ้าน

62 หน้านี้ของหนู

63 คมวาทะ

64 ความสว่างของโลก โดย คิมเบอร์ลีย์ ริด ทุกคนที่กำลังดูเรื่องราวการประสูติมีความสุขได้อย่างไรในเมื่อพระเยซูไม่สามารถหยุดเรื่องเลวร้ายไม่ให้เกิดขึ้น

66 นำปฐมวัยกลับบ้าน: พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า

68 คำสวดอ้อนวอนคริสต์มาส ได้รับคำตอบ โดย เฟ็กกี ชอนเคน ครอบครัวของเฟ็กกีไม่มีอาหารสำหรับคริสต์มาส

70 สำหรับเด็กเล็ก

81 ภาพบุคคลและสิ่งของในพระคัมภีร์มอรมอน

ธันวาคม 2012 ปีที่ 18 เล่มที่ 12

เลย์โฮนา 10492-425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย จัดพิมพ์ในภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุก์ทือคอฟ

ความร่วมมือการสาธิตบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอช. โอคัส, เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, ริชาร์ด จี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบดনার, เควนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

บรรณาธิการ: เควก เอ. คาร์ดอน

ที่ปรึกษา: เซียน เอ็ม. โบเวิน, แบรดลีย์ ดี. ฟอสเตอร์, คริสทอเฟอร์ โกลเด็น จูเนียร์, แอนโทนี ดี. เพอร์กินส์

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายสนับสนุนสมาชิกและครอบครัว: วินเซนต์ เอ. วอฮัน

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลลัน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: ลารีน พอร์เทอร์ กอนท์

ผู้ช่วยฝ่ายสิ่งพิมพ์: เมลิสซา เซนเดโน

คณะผู้เขียนและผู้ตรวจแก้: ซูซาน บาร์เรตต์, โรอัน คาร์, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟิตตัน, มินดี โรย ฟิตแมน, ฮิลารี ลอฟตัส, ลีลา แม็คคาลานฮาน, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, ริชาร์ด เอ็ม. ซอมเมอร์, พอล แวนเดนเบิร์ก, จูเลีย วูดเบอร์รี่

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คุนุดเซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แทตตี้ อาร์. ฟิตเตอร์สัน

งานออกแบบ: จินเน็ตต์ แอนดรูวส์, เฟย์ ที. อันดรัส, ซี. คิมบัลล์ บอท์, โธมัส โฮลต์, เคอร์รี่ สันนี ซี. เฮอริสัน, คอลลิน อิงค์ลีย์, เอริก ที. จอห์นสัน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, เบเนด เทียร์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โคลเลตต์ เนมเบอร์ จูนี

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: คอนนี โบว์ธอร์พ บริดจ์, ฮาเวิร์ท จี. บราวน์, จูลี เมอร์เดอร์ท, โบรอน ดับเบิลยู. กีก, แครอลีน ฮาเวิร์ท, เดวิด เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน, ทาย ฟิลเชอร์, กายส์ เทท รัฟเฟอร์ดี

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟ์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เควก เค. เซตจิวค

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดจำหน่าย: ฮิวาน ลาร์เวิน

งานแปล: ศศิธร กฤษณะโกล

เลย์โฮนา (ISSN 0858-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัตราราคาสมาชิกในประเทศไทยคือ 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสารเลย์โฮนา ของวอร์ด/สาขา หรือส่งไปรษณีย์ไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่ กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสัปดาห์

ส่งต้นฉบับและข้อซักถามของท่านทางออนไลน์ที่ lahona.lds.org; ทางอีเมลที่ lahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลย์โฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “เข็มทิศ” หรือ “เครื่องชี้ทาง”) จัดพิมพ์ในภาษาไทยแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม่า บัลแกเรีย เขมร เชบู จีน จีน (ฉบับย่อ) ไครเอเชีย เช็ก ตูวันกาเกอ ดัทช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิวบาดี เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชลล์ มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สโลวีเนีย สเปน สวีเดน ตากาล็อก ตาฮิติ ไทย ตองกา ยูเครน อุรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2012 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลย์โฮนา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรงของภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: December 2012 Vol. 18 No. 12. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0858-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431) POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

ออนไลน์เพิ่มเติม Liahona.lds.org

สำหรับผู้ใหญ่

หลังจากเพลิดเพลินกับ “ศาสตาวายกรณ์ช่วงคริสต์มาส” (หน้า 20) ท่านสามารถเข้าไปที่ christmas.lds.org เพื่อชมเรื่อง “The Coat: A Story of Charity” จากชีวิตของประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ

สำหรับเยาวชน

ควีนกับแจคเคสึน (ดูหน้า 28) เป็นพี่น้องจากเอลชัลวาดอร์ผู้ได้รับพรให้เข้าร่วมงานฉลองตามประเพณีก่อนอุทิศพระวิหารซานชัลวาดอร์ เอลชัลวาดอร์ ชมวีดิทัศน์เกี่ยวกับการเข้าร่วมที่เปลี่ยนชีวิตพวกเขาได้ที่ lds.org/go/temple12

ในหน้า 50 บราเดอร์กิบสันจากฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญตอบคำถามบางข้อเกี่ยวกับการออกเดท ท่านสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมเรื่องการออกเดทได้จาก youth.lds.org เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน

ในภาษาของท่าน

เลย์โฮนา และสิ่งพิมพ์เล่มอื่นๆ ของศาสนจักรมีให้อ่านหลายภาษาที่ languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

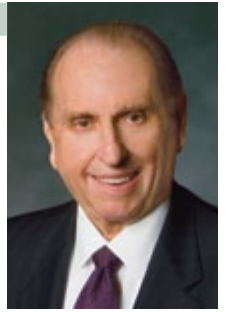
ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

- กตัญญู (ความ), 16, 54
- ครอบครัว, 10, 24, 28, 31, 38, 39, 44, 52, 54, 60
- คริสต์มาส, 4, 20, 38, 39, 40, 43, 44, 48, 49, 54, 57, 60, 66, 68
- ความตาย, 39, 64
- ความเป็นหนึ่งเดียว, 58
- ความสุข, 32
- งานเผยแผ่ศาสนา, 40, 57, 80
- ขัดใจ (การ), 38, 39
- เชื้อเพลิง (การ), 32, 59
- ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน, 58

- ทำให้แข็งขัน (การ), 28
- แบบอย่าง, 10
- ประเพณี, 10
- ประวัติศาสตร์จักร, 20
- เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 24, 32
- พร, 16, 32
- พระคัมภีร์มอรมอน, 8
- พระเยซูคริสต์, 37, 49, 56, 59, 64, 66, 73
- พระวิหาร, 24, 28, 46
- ฟื้นคืนชีวิต (การ), 56, 64
- ฟื้นฟู (การ), 8

- เมตตา (ความ), 4, 36, 37, 44, 48, 60, 68, 70
- ยากลำบาก (ความ), 16
- เยี่ยมสอน (การ), 7
- รับใช้ (การ), 4, 31, 36, 48, 54, 57
- ศาสตาวายกรณ์, 8, 20
- สมิธ, โจเซฟ, 8, 73, 81
- สวดอ้อนวอน (การ), 68
- ส่วนสิบ, 24
- เสียดสละ (การ), 37
- ออกเดท (การ), 50

โดย ประธาน
โรมัส เอส. มอนสัน

ค้นพบ วิญญาณคริสต์มาสอีกครั้ง

หลายปีก่อนสมัยเป็นเอดเดอรัยหนุ่ม มีผู้เรียกตัวข้าพเจ้าพร้อมคนอื่นๆ ให้ไปโรงพยาบาลแห่งหนึ่งในซอลท์-เลคซิตี้เพื่อให้พระเด็กที่เจ็บป่วย เมื่อเข้าไป เราสนใจต้นคริสต์มาสต้นหนึ่งที่ติดดวงไฟสว่างไสวสวยงามและเห็นกล่องของขวัญที่ห่อไว้อย่างดีอยู่ใต้กิ่งก้านต้นคริสต์มาส จากนั้นเราเดินทางทางเดินที่เด็กชายหญิงตัวเล็กๆ—บางคนใส่เผือกที่แขนหรือขา หลายคนมีอาการป่วยที่อาจจะรักษาไม่หายในเร็ววัน—ทักทายเราพร้อมกับรอยยิ้มบนใบหน้า

เด็กชายตัวเล็กที่ป่วยหนักมากคนหนึ่งร้องถามข้าพเจ้าว่า “คุณชื่ออะไรครับ”

ข้าพเจ้าบอกชื่อ และเขาถามว่า “คุณจะให้ผมมิใช่ไหมครับ”

เราให้พร ขณะที่เราหันหลังเดินจากข้างเตียง เขาพูดว่า “ขอบคุณมากครับ”

เราเดินอีกสองสามก้าว จากนั้นได้ยินเสียงเขาร้องบอกว่า “ไอบราเดอร์มอนสันครับ สุขสันต์คริสต์มาสครับ” รอยยิ้มสดใสฉายอยู่ทั่วใบหน้าของเขา

เด็กชายคนนั้นมีวิญญาณของคริสต์มาส วิญญาณของคริสต์มาสคือสิ่งที่ข้าพเจ้าหวังให้เราทุกคนมีในใจและชีวิตเรา—ไม่เฉพาะในเทศกาลนี้เท่านั้นแต่ตลอดทั้งปีด้วย

เมื่อเรามีวิญญาณของคริสต์มาส เราระลึกถึงพระองค์ผู้ซึ่งเราเฉลิมฉลองการประสูติในช่วงเทศกาลนี้ของปี “เพราะว่าในวันนี้ พระผู้ช่วยให้รอดของท่านทั้งหลายคือพระคริสต์เจ้ามาบังเกิดที่เมืองดาวิด” (ลูกา 2:11)

ในสมัยของเรา วิญญาณของการมอบของขวัญมีบทบาทกว้างขวางในการเฉลิมฉลองเทศกาลคริสต์มาส ข้าพเจ้าคิดว่าเราน่าจะได้ประโยชน์จากการถามตนเองว่า พระเจ้าทรงประสงค์ให้ฉันถวายของขวัญอะไรแด่พระองค์หรือให้ของขวัญอะไรแก่ผู้อื่นในช่วงเทศกาลอันมีค่านี้ของปี

ข้าพเจ้าขอแนะนำว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงประสงค์ให้เราแต่ละคนมอบของขวัญแห่งการเชื่อฟังแด่พระองค์และพระบุตรของพระองค์ ข้าพเจ้ารู้สึกอีกเช่นกันว่าพระองค์จะทรงขอให้เราสละตนเองและไม่เห็นแก่ตัวหรือละโมภหรือทะเลาะกัน ดังพระบุตรล้ำค่าของพระองค์ทรงแนะนำในพระคัมภีร์มอรมอนว่า

“ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, คนที่มีวิญญาณของความขัดแย้งย่อมไม่เป็นของเรา, แต่เป็นของมาร, ผู้เป็นบิดาแห่งความขัดแย้ง, และเขายั่วยุใจมนุษย์ให้ขัดแย้งด้วยความโกรธ, ต่อกัน.

“ดูเถิด, นี่ไม่ใช่หลักคำสอนของเรา, ที่จะยุยวใจมนุษย์ให้มีความโกรธกัน; แต่นี่เป็นหลักคำสอนของเรา, ว่าเรื่องเช่นนั้นจะหมดไป” (3 นีไฟ 11:29–30)

ในสมัยการประทานอันนำอัครรรยนี้ของความสมบูรณ์แห่งเวลา โอกาสให้เรารักและสละตนเองไว้ซึ่งดีจำกัดอย่างแท้จริง แต่เราเสียโอกาสได้ง่ายเช่นกัน ทุกวันนี้มีใจหลายดวงต้องทำให้เบิกบาน มีมธุรสจากใจให้อ่อนแอ มีคุณงามความดีให้กระทำ และมีจิตวิญญาณต้องช่วยให้อุด

ผู้ที่มีความเข้าใจอันลึกซึ้งในวิญญาณคริสต์มาสเขียนดังนี้

ฉันคือวิญญาณคริสต์มาส—

ฉันเข้าไปในบ้านคนยากไร้ ทำให้เด็กหน้า
ซีดเขียวเบิกตาโตด้วยความพิศวงระคน
พอใจ

ฉันทำให้มือที่ไขว่คว้าของคนเห็นแก่ตัวอ่อน
คลายและเติมจุดสว่างบนจิตวิญญาณเขา

ฉันทำให้คนสูงวัยเข้มแข็งแจ่มใสและหัวเราะ
ได้เช่นสมัยหนุ่มสาว

ฉันชุบชีวิตชีวาให้หัวใจวัยเด็ก และแต่งแต้ม
สีส้มให้นอนหลับฝันดี

ฉันทำให้เท้าบูมมันปีนบันไดอันมืดมิดพร้อม
สิ่งของเต็มตะกร้า ทั้งใจหลายดวงให้
ตะลึงงันในคุณความดีของโลกไว้เบื้องหลัง

ฉันทำให้คนเสเพลหยุดวิถีสุรุษสุรายั่วชู้ขณะ
และส่งสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ให้คนรักที่คอย
ห่วงใยได้ดีใจจนน้ำตาไหล—น้ำตาซึ่ง
ชะล้าง

วีรรอยแห่งความเศร้าให้หายไป

ฉันเข้าไปในคุกมืด เตือนคนมีแผลใจให้นึกถึง
สิ่งที่น่าจะเป็นและชี้ให้เห็นวันดีๆ ที่จะมามีมา

ฉันย่องเข้าไปในบ้านสีชาตวงสบึงแห่งความ
เจ็บปวด เห็นริมฝีปากอ่อนล้าเกินกว่าจะ
เอื้อนเอ่ยสั้นระริกด้วยความซาบซึ้งใจ

ในหลายพันวิธี ฉันทำให้โลกอ่อนแรงนี้แหงน
มองพักตราพระผู้เป็นเจ้า และลืมนั่งเรือราว
เลวร้ายสารพันชั่วอึดใจ

ฉันคือวิญญาณคริสต์มาส!

ขอให้เราแต่ละคนค้นพบวิญญาณคริสต์มาส
ใหม่อีกครั้ง—แม้พระวิญญาณของพระคริสต์ ■

อ้างอิง

1. E. C. Baird, "Christmas Spirit," in James S. Hewitt, ed., *Illustrations Unlimited* (1988), 81.

การสอนจาก ข่าวสารนี้

ขณะที่ท่านแบ่งปันข่าวสารของ
ประธานมอนสันกับครอบครัว
ท่านอาจจะเน้นคำถามที่ประธาน
มอนสันถามว่าของชวัญอะไรบ้าง
ที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราถวาย
แต่พระองค์หรือมอบให้คนอื่น ๆ
ในเทศกาลนี้ กระตุ้นสมาชิก
ครอบครัวให้บันทึกความนึกคิด
และแนวคิดของพวกเขา (หรือ
ให้เด็กเล็กวาดรูป) เกี่ยวกับวิธี
“ค้นพบวิญญาณคริสต์มาสใหม่
อีกครั้ง—แม้พระวิญญาณของ
พระคริสต์”

คริสต์มาสอีฟที่สมบูรณ์แบบ

โดย เจริญ เอส. เจคอบส์

เมื่อดิฉันเติบโตใหญ่ เหตุการณ์สำคัญที่สุดครั้งหนึ่งของทุกปีคือคริสต์-
มาสอีฟ ดิฉันกับครอบครัวทำพิซซ่า ไปร้องเพลงตามบ้าน แล้วมา
รวมตัวกันเพื่อฟังข้อคิดทางวิญญาณสำหรับคริสต์มาส เราชร้องเพลง
สวดประสานเสียงสี่เสียงแบบกระท่อนกระแท่นและเล่นเพลงเสียงดัง
ด้วยเครื่องดนตรีแบบแปลกๆ คุณพ่อมักทิ้งท้ายคืนนั้นด้วยข้อคิด
คริสต์มาสที่ทำให้เราลั่นน้ำตาด้วยความสุข ชีวิตไม่มีอะไรดีไปกว่า
คริสต์มาสอีฟอีกแล้ว

เมื่อดิฉันอายุมากขึ้นอีกนิดหน่อย คุณแม่เริ่มดูแลเด็กเพื่อนบ้านคน
หนึ่งชื่อเคลลี เคลลีแวะมาบ้านเราทุกวันหลังเลิกเรียนระหว่างที่แพทที่
แม่ของเธอทำงาน เคลลีเดินตามดิฉันต้อยๆ เหมือนลูกสุนัข—เสียงดัง
และเรียกร้องมาก ดิฉันโล่งอกทุกครั้งเมื่อแพทที่มารับลูกสาวเพราะ
ทำให้บ้านและครอบครัวดิฉันอยู่อย่างสงบสุข

เดือนธันวาคมปีหนึ่ง ดิฉันหัวใจเหลือเกินเมื่อคุณแม่ชวนแพทที่กับ
เคลลีมาร่วมคริสต์มาสอีฟกับเรา คริสต์มาสอีฟ ของดิฉัน คุณแม่ยิ้ม
และรับรองกับดิฉันว่า “ไม่มีอะไรเปลี่ยนไปหรอกลูก” แต่ดิฉันรู้ดีกว่า
นั้น พวกเขาจะกินพิซซ่าของเราจนหมด เคลลีจะล้อเลียนเมื่อเราร้อง
เพลง ดิฉันคิดว่าคริสต์มาสอีฟปีนี้จะเลวร้ายที่สุดเท่าที่เคยมีมา

เมื่อคืนนั้นมาถึง แพทที่กับเคลลีมาสมทบกับเรา เราพูดคุย หัวเราะ
และร้องเพลง คุณแม่พูดถูก นั่น เป็น คริสต์มาสอีฟที่สมบูรณ์แบบ ตอน
เที่ยงคืนพวกเขาขอบคุณเราและจากไปอย่างอ้อยอิ่ง ดิฉันเข้านอนด้วย
ใจอึมเศร้า ดิฉันค้นพบว่าของขวัญล้ำค่าจริงๆ ของคริสต์มาสไม่ลด
คุณค่าลงเมื่อเราแบ่งปัน แต่กลับหอมหวานมากขึ้นและทวีขึ้นเมื่อเราให้

เด็ก

ของขวัญคริสต์มาสห้าอย่าง

ป ระธานมอนสันกล่าวว่าเราอาจต้องคิดว่าพระเจ้าทรงประ-
สงค์ให้เราถวายของขวัญอะไรแด่พระองค์หรือมอบให้ผู้อื่น

วงกลมเด็กห้าคนในภาพที่กำลังรับใช้ผู้อื่น การกระทำของ
พวกเขาเป็นของขวัญถวายแด่พระเจ้าอย่างไร

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน สนทนากับพี่น้องสตรีที่ท่านเยี่ยมตามความเหมาะสม ใช้คำถามช่วยท่านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พี่น้องสตรีและทำให้สมาคมสงเคราะห์เกิดผลในชีวิตท่าน

การเยี่ยมสอน งานแห่งความรอด

การเยี่ยมสอนเปิดโอกาสให้สตรีได้ดูแลเสริมสร้างความเข้มแข็ง และสอนกันและกัน—นี่คืองานแห่งความรอดอย่างแท้จริง โดยผ่านการเยี่ยมสอน พี่น้องสตรีปฏิบัติศาสนกิจแทนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและช่วยเตรียมสตรีให้พร้อมรับพรแห่งชีวิตนิรันดร์

“เราต้อง ‘เตือน, อรรถาธิบาย, แนะนำ, และสอน, และเชื้อเชิญให้ [คนอื่น] มาหาพระคริสต์’ (คพ. 20:59) ดังพระเจ้าตรัสไว้ใน การเปิดเผยของพระองค์” ประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลด์ (1895–1985) กล่าว ท่านกล่าวอีกว่า “ประจักษ์พยานของท่านเป็นสื่อกลางที่ยอดเยี่ยมมาก”¹

เมื่อเราในฐานะผู้เยี่ยมสอนเพิ่มพูนความรู้ของเราในความจริงพระกิตติคุณ ประจักษ์พยานของเราจะเสริมสร้างความเข้มแข็งและช่วยเหลือพี่น้องสตรีที่กำลังเตรียมรับบัพติศมา และการยืนยัน เราช่วยให้สมาชิกใหม่ตั้งมั่นในพระกิตติคุณ การเยี่ยมและความรักของเราช่วย “นำคนหลงทางกลับมา [และ] ทำให้ใจของคนที่ยืนกรานในพระกิตติคุณอบอุ่นขึ้น”² เรากระตุ้นให้พี่น้องสตรีมาหาพระคริสต์ผ่านการเข้าพระวิหาร

“ท่านกำลังช่วยจิตวิญญาณให้รอด” ประธานคิมบัลด์กล่าวแก่ผู้เยี่ยมสอน “และใครจะบอกได้ว่าคนแข็งขันมากมายในศาสนจักรเวลานี้แข็งขันเพราะท่านอยู่ในบ้านของพวกเขาและให้ทัศนคติใหม่ วิสัยทัศน์ใหม่แก่พวกเขา ท่านดึงมันออกมา ท่านขยายเส้นขอบฟ้าของพวกเขา ...

“เห็นไหมว่าท่านไม่เพียงช่วยพี่น้องสตรีเหล่านี้ให้รอดเท่านั้น แต่อาจจะช่วยสามีและครอบครัวของพวกเขาให้รอดเช่นกัน”³

จากพระคัมภีร์

หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:59; 84:106; 138:56

ฉันจะทำอะไรได้บ้าง

1. สมาคมสงเคราะห์เตรียมฉันให้พร้อมรับพรแห่งชีวิตนิรันดร์อย่างไร
2. ฉันจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเพิ่มพูนศรัทธาของคนที่ยืนดูแล

ศรัทธา ครอบคลุม
การบรรเทาทุกข์

จากประวัติของเรา

เมื่อศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ จัดตั้งสมาคมสงเคราะห์ ท่านกล่าวว่าสตรีไม่เพียงดูแลคนยากจนเท่านั้น แต่ช่วยจิตวิญญาณให้รอดด้วย ท่านสอนเช่นกันว่าสตรีในศาสนจักรมีบทบาทสำคัญยิ่งในแผนแห่งความรอดของพระบิดาบนสวรรค์⁴ โดยใช้หลักการที่ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธสอนเป็นแนวทาง เราเหล่าพี่น้องสตรีในสมาคมสงเคราะห์จึงสามารถทำงานร่วมกันได้เพื่อเตรียมสตรีและครอบครัวของพวกเขาให้พร้อมรับพรประเสริฐสุดของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

“ขอให้เรามีความเห็นอกเห็นใจกัน” ประธานบริคัม ยังก์ (1801–1877) กล่าว “ขอให้ [คนที่] เข้มแข็งดูแลเอาใจใส่คนอ่อนแอ ไม่เข้มแข็ง และขอให้คนที่มองเห็นนำทางคนมืดบอดจนกว่าพวกเขาจะมองเห็นทางด้วยตนเอง”⁵

อ้างอิง

1. สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลด์, ใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 116.
2. เอไลซา อาร์. สโนว์, ใน *Daughters in My Kingdom*, 108.
3. สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลด์, ใน *Daughters in My Kingdom*, 117.
4. ดู โจเซฟ สมิธ, ใน *Daughters in My Kingdom*, 171–172.
5. บริคัม ยังก์, ใน *Daughters in My Kingdom*, 107.

พระกิตติคุณ
ของพระเยซูคริสต์
ได้รับการฟื้นฟูผ่าน

ศาสดาพยากรณ์ โจเซฟ สมิธ

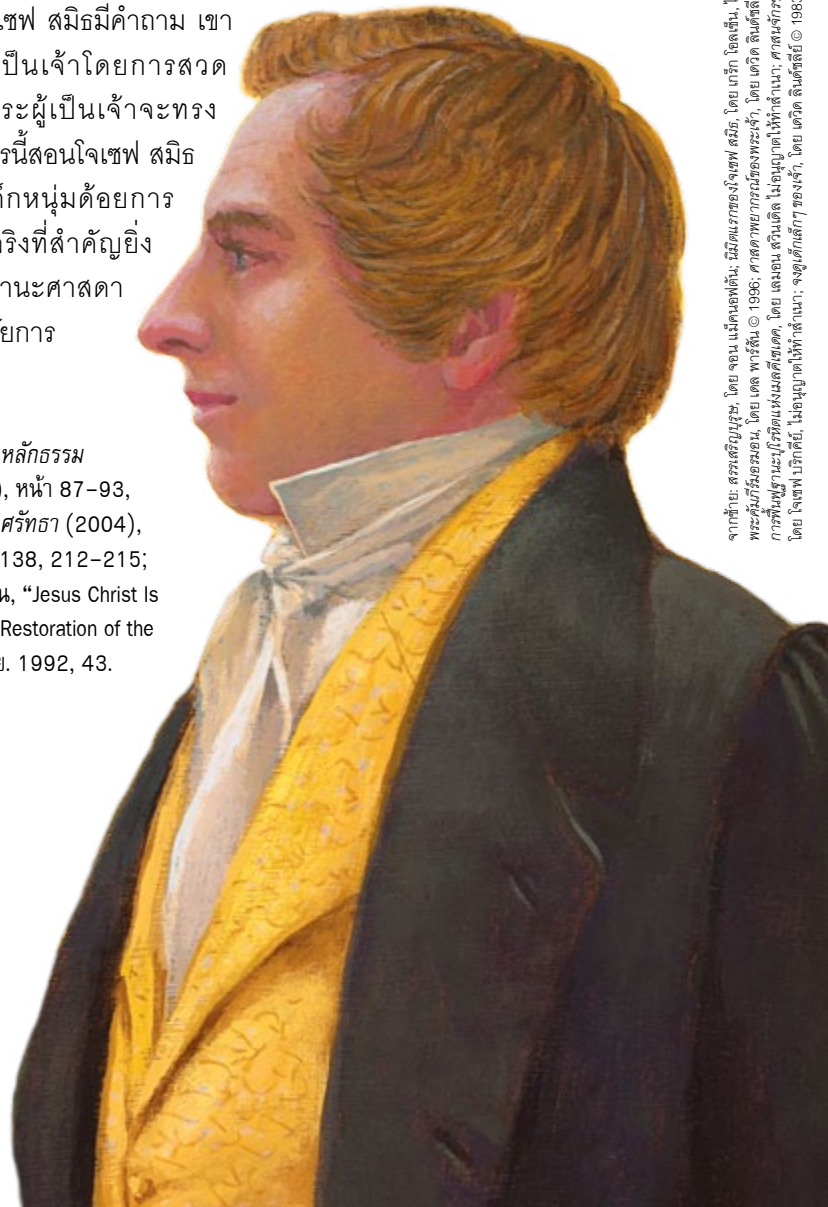
หลังจากพระเจ้าช่วยให้รอดถูกต้อง
ทางเขนและมรณกรรมของเหล่า
อัครสาวก ผู้คนเปลี่ยนแปลง
หลักธรรมและศาสนพิธีของพระกิตติคุณ
แม้คนดีมากมายเชื่อในพระเยซูคริสต์
พยายามเข้าใจและสั่งสอนพระกิตติคุณ
ของพระองค์ แต่ความสมบูรณ์ของความ
จริงไม่มีอีกต่อไป เป็นผลให้เกิดการละทิ้ง
ความเชื่อที่ต่างกันไปตามกลางคริสต์
ศาสนิกชนด้วยกัน แม้พวกเขาจะมีความ
จริงหลายประการ แต่ก็ไม่มีใครที่มีหลัก
คำสอน ศาสนพิธี หรือฐานะปุโรหิตจาก
พระคริสต์โดยสมบูรณ์

พระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบดีว่าการ
สูญหายที่ละเอียดที่ละเอียดของความจริง
จะต้องเกิดขึ้น พระองค์จึงทรงพิทักษ์ความ
สมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณของพระเยซู
คริสต์ไว้ในพระคัมภีร์ไบรเวณอีกเล่มหนึ่ง
ที่ตัดเทียมพระคัมภีร์ไบเบิ้ล ในช่วงต้น
ทศวรรษ 1800 ผู้ส่งสารจากสวรรค์นาม
ว่าโมโรไนนำโจเซฟ สมิธไปยังสถานที่ซึ่ง
พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์นี้ถูกซ่อนไว้นานหลาย
ศตวรรษ แผ่นจารึกทองคำเหล่านี้คือบันทึก
ที่เหล่าศาสดาพยากรณ์เขียนบอกเล่า
เรื่องราวที่พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อผู้อยู่
อาศัยในทวีปอเมริกาสมัยโบราณ ศาสดา
พยากรณ์โจเซฟ สมิธแปลงงานเขียนบน
แผ่นจารึกดังกล่าวโดยของประทานและ
เดชาภาพแห่งพระเจ้า บันทึกนี้

เรียกว่าพระคัมภีร์มอรมอน: พยานหลัก-
ฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์
งานแปลพระคัมภีร์มอรมอนช่วยให้
โจเซฟ สมิธมีความรู้ในหลักคำสอนของ
พระเจ้าเป็นเจ้า—พระวิญญาณทำหน้าที่
เป็นครูและพระคัมภีร์มอรมอนเป็นตำรา
เรียน เมื่อใดที่โจเซฟ สมิธมีคำถาม เขา
จะไปหาพระเจ้าเป็นเจ้าโดยการสวด
อ้อนวอนแล้วพระเจ้าเป็นเจ้าจะทรง
ตอบ กระบวนการนี้สอนโจเซฟ สมิธ
ผู้ซึ่งเป็นเพียงเด็กหนุ่มด้อยการ
ศึกษาถึงความจริงที่สำคัญยิ่ง
ต่อการเรียกในฐานะศาสดา
พยากรณ์แห่งสมัยการ
ฟื้นฟู ■

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ใน *หลักธรรม
พระกิตติคุณ* (2009), หน้า 87–93,
95–100; *แนวหน้ต่อศรัทธา* (2004),
หน้า 54–58, 137–138, 212–215;
และแกรีย์ เจ. โคลแมน, “Jesus Christ Is
at the Center of the Restoration of the
Gospel,” *Ensign*, พ.ย. 1992, 43.

ถึงแม้เราจะเชื่อว่าโจเซฟ สมิธ
เป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า
เป็นเจ้า แต่เราไม่มีการพระบิดา
บนสวรรค์และพระบุตรของ
พระองค์ พระเยซูคริสต์

จากซ้าย: สรรเสริญพระเจ้า โดย จอน แม็คดอนัลด์; พิมพ์และแจกจ่ายโดยโจเซฟ สมิธ; พิมพ์และ
พระคัมภีร์มอรมอน โดย ดน พาร์สัน © 1995; ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า โดย เดวิด ลินด์สีย์; ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำ; ส่วนหนึ่งจากภาพ
การฟื้นฟูฐานะปุโรหิตแห่งสมัยโบราณ โดย เลมอน สแตนดีล; ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำ; ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ได้รับการจัดตั้ง ปี 1830,
โดย โจเซฟ สมิธ; ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำ; จอห์น เดวิด ลินด์สีย์ © 1983

ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธแสดงประจักษ์พยาน

1. “ข้าพเจ้าเห็นแสงสว่างจริง ๆ และท่ามกลางแสงสว่างนั้นข้าพเจ้าเห็นพระอัครทูตสองพระองค์, และพระองค์ได้รับสั่งกับข้าพเจ้าจริง ๆ; และแม้ว่าข้าพเจ้าถูกเกลียดชังและถูกข่มเหงเพราะการกล่าวหาว่าข้าพเจ้าเห็นนิมิต, แต่มันเป็นความจริง; ... ข้าพเจ้ารู้เรื่องนี้, และข้าพเจ้ารู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงทราบเรื่องนี้, และข้าพเจ้าไม่สามารถปฏิเสธเรื่องนี้ได้, ทั้งข้าพเจ้าไม่กล้าปฏิเสธเรื่องนี้”¹

2. “โดยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าแปลพระคัมภีร์มอรมอนจากอักษรภาพโบราณซึ่งเป็นความรู้ซึ่งสูญหายไปจากโลก เด็กหนุ่มไร้การศึกษาอย่างข้าพเจ้ายืนโดดเดี่ยวในเหตุการณ์อันน่าอัศจรรย์นั้นโดยใช้การเปิดเผยใหม่ต่อสู้กับปัญญาของโลกและความไม่รู้ที่สิ่งสมมาลิสแปดศตวรรษ”²

3. “ข้าพเจ้าบอกพี่น้องทั้งหลายว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นหนังสือที่ถูกต้องที่สุดบนแผ่นดินโลก และเป็นศิลาหลักแห่งศาสนาของเรา, และมนุษย์จะใกล้ชิดพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้นโดยการปฏิบัติตามหลักคำสอนที่อยู่ในนั้นมากกว่าหนังสือเล่มอื่น”³

อ้างอิง

1. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:25
2. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007) หน้า 64.
3. คำสอน: โจเซฟ สมิธ, หน้า 67.
4. คำสอน: โจเซฟ สมิธ, หน้า 550.
5. คำสอน: โจเซฟ สมิธ, หน้า 209.
6. คำสอน: โจเซฟ สมิธ, หน้า 475.

4. “ข้าพเจ้า... ถูกรุกขแห่งอาณาจักรสุดท้าย ซึ่งคือสมัยการประทานความสมบูรณ์ของสรรพสิ่งดังที่พูดจากปากศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทั้งหลายตั้งแต่วันที่โลกเริ่มต้น ภายใต้อำนาจการผนึกของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค”⁴
(ดู คพ. 27:12-13)

5. “ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมีรากฐานอยู่บนการเปิดเผยโดยตรง เช่นศาสนจักรที่แท้จริงของพระผู้เป็นเจ้าเคยเป็นมา... และโดยทางพระประสงค์และพรของพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์มาจนถึงบัดนี้เพื่อผลักดันอุดมการณ์ของไซออนไปข้างหน้า”⁵

6. “[พระคัมภีร์มอรมอน] บอกเราว่าพระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงปรากฏองค์ที่ทวีปนี้ [ทวีปอเมริกา] หลังจากพื้นดินพระชนม์ พระองค์ทรงหว่านพระกิตติคุณที่นี้ในความสมบูรณ์ ความล้ำค่า อำนาจ และพรทั้งหมดของมัน”⁶

จงแน่ใจว่าท่านกำลังสร้างสภาพแวดล้อมอันมีค่าให้ครอบครัวท่านสามารถ
ตั้งตารอช่วงเวลาพิเศษของปีเมื่อประเพณีต่างๆ ยึดท่านไว้ด้วยกันเป็นหน่วย
ครอบครัวนิรันดร์อันยิ่งใหญ่

โดย เอ็ดเวิร์ดแอล. ทอม เพอร์รี่

แห่งโคเวรัมมัครสาวกลีบสอง

ประเพณี

เกี่ยวกับความสว่างและประจักษ์พยาน

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นศาสนจักรที่ครอบคลุมไปทั่วโลกอย่างแท้จริง กระนั้นก็ตาม นับเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องตระหนักว่าศาสนจักรไม่อาจเป็นเช่นทุกวันนี้ได้หากประเทศที่ยิ่งใหญ่อย่างสหรัฐอเมริกาไม่ถือกำเนิดขึ้นมา พระเจ้าทรงเตรียมดินแดนแห่งใหม่เพื่อตั้งผู้คนของโลกผู้แสวงหาเสรีภาพและอิสรภาพทางศาสนา ดินแดนแห่งใหม่นี้ได้รับพรด้วยผู้นำที่เข้มแข็งผู้รู้สึกว่าคุณมีหน้าที่ต้องจัดตั้งรัฐบาลเพื่อให้แต่ละบุคคลได้นับถือการตามมโนธรรมของตน

บรรพบุรุษผู้ก่อตั้งสหรัฐเชื่อว่าความเชื่อด้านศาสนาเป็นรากฐานของการจัดตั้งรัฐบาลที่เข้มแข็ง อย่างไรก็ตาม คนมากมายในโลกได้หลงลืมความสำคัญสูงสุดของความเชื่อด้านศาสนาในการวางนโยบาย กฎหมาย และกฎเกณฑ์ การปกครอง ตัวอย่างเช่น คนอเมริกันจำนวนมากไม่เข้าใจว่าผู้ก่อตั้งเชื่อว่าบทบาทของศาสนาในสมัยเราจะสำคัญเท่ากับในสมัยของพวกเขา ผู้ก่อตั้งไม่ถือว่าศาสนาและศีลธรรมเป็นการฝึกฝนสติปัญญา—พวกเขาประกาศอย่างหนักแน่นว่าศาสนาเป็นส่วนประกอบสำคัญของการปกครองที่ดีและความสุขของมนุษยชาติ

จอร์จ วอชิงตัน ประธานาธิบดีคนแรกของสหรัฐอธิบายสภาพดังกล่าวในคำปราศรัยอำลาว่า

“ในบรรดาอุปนิสัยและนิสัยทั้งหมดซึ่งนำไปสู่ความรุ่งเรืองทางการเมืองนั้น ศาสนาและศีลธรรมถือเป็นเครื่องค้ำจุนที่ขาดไม่ได้ ... ขอให้เราระวังอย่าคล้อยตามข้อสมมติฐานที่ว่าศีลธรรมดำรงอยู่ได้โดยไม่ต้องมีศาสนา ... ทั้งเหตุผลและประสบการณ์ไม่ยอมให้เราคาดหวังว่าศีลธรรมในชาติแพร่หลายได้โดยตัดหลักศาสนาออกไป

“เป็นจริงอย่างยิ่งว่าคุณธรรมหรือศีลธรรมเป็นบ่อเกิดสำคัญของรัฐบาลประชาชนนิยม”¹

สหรัฐเป็นแผ่นดินที่สัญญาไว้ซึ่งบอกไว้ล่วงหน้าในพระคัมภีร์มอรมอน—สถานที่ซึ่งการนำทางจากสวรรค์ซึ่งจะให้เหล่านักรบผู้ได้รับการดลใจสร้างปัจจัยแวดล้อมที่จำเป็นต่อการฟื้นฟูพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ กำเนิดของสหรัฐอเมริกาคือจุดเริ่มยุคการละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่คราวแผ่นดินโลกมีมโน

*ข้าพเจ้าหวังพึ่งใคร
หรือที่จะเรียนรู้วิธี
สร้างแผนสำรอง
เพื่อความมั่นคง
ทางวิญญาณของ
ครอบครัวข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าหวังพึ่ง
ศาสนจักร—โครง
ค้ำที่ข้าพเจ้าสร้าง
ครอบครัววันนั้น
ไว้บนนั้น*

เพราะไม่มีศาลาพยากรณ์และความสว่างเผยให้เห็น นี่ไม่ใช่ความบังเอิญที่เข้าอึ้งดงามของนิมิตแรกเกิดขึ้นเพียงไม่กี่ทศวรรษหลังจากการสถาปนาสหรัฐอเมริกา

นิมิตแรกเร่งให้ความจริงที่ได้รับการเปิดเผยหลังไหลมา ความรู้เกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้าเป็นเจ้าสามพระองค์ได้รับการฟื้นฟู พระคัมภีร์ที่แปลใหม่ให้พยานและหลักฐานที่สองของพระเยซูคริสต์ การฟื้นฟูฐานะปุโรหิตทำให้มนุษยชาติได้รับการประสาทพรอีกครั้งด้วยพลังและสิทธิอำนาจเพื่อกระทำแทนและกระทำในพระนามพระผู้เป็นเจ้า ในการดำเนินศาสนพิธีฐานะปุโรหิตและสถาปนาศาสนจักรของพระเยซูคริสต์อีกครั้งบนแผ่นดินโลก เราได้รับพรที่เป็นสมาชิกศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟู

แผนเพื่อความมั่นคงทางวิญญาณ

พรประการหนึ่งของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูคือศาลาพยากรณ์ที่มีชีวิต ประธานฮาโรลด์ บี. ลี (1899–1973) มีความเข้าใจที่ชัดเจนสวยงามเกี่ยว-

กับลำดับความสำคัญ ท่านสอนว่า “ส่วนใหญ่สิ่งที่เราทำเป็นองค์กร [ในศาสนจักร] . . . ขณะที่เราพยายามสร้างคนคือการสร้างโครงค้ำ และเราต้องไม่ผิดพลาดในการสร้างโครงค้ำจิตวิญญาณ”²

ประธานลีมีกำลังลดบทบาทของศาสนจักรในการช่วยชายหญิงและครอบครัวให้รอด แต่ท่านสอนอย่างมีประสิทธิภาพว่าแก่นแท้ในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์คือบุคคล ครอบครัว และบ้าน ซึ่งศาสนจักรทำหน้าที่สนับสนุน³ ด้วยเหตุนี้ศาสนจักรจึงเป็นโครงค้ำที่เราสร้างครอบครัววันนั้นไว้บนนั้น

ข้าพเจ้าแตกแขนงมาจากต้นตระกูลวิงก์ สมาชิกในตระกูลวิงก์ยังคงเป็นเจ้าของบ้านหลังเก่าแก่ที่สุดที่สร้างในนิวอิงแลนด์ซึ่งอยู่ในครอบครัวเดิมมาตลอด บ้านหลังนั้นเรียกว่าโอลด์ฟอर्थเฮาส์ เป็นบ้านของสติเฟิน วิงก์กับครอบครัวของท่านหลังจากมาถึงอเมริการาวปี 1635

ใจกลางของบ้านสร้างไว้เพื่อคุ้มกัน มีผนังหนาสองฟุต (0.6 เมตร) ทำจากต้นโอ๊กที่โค่นลงมาแล้วปักลงไปบนดินเพื่อก่อสร้างตามรูปแบบของป้อมปราการนิวอิงแลนด์ มีผนังแยกกันสองด้าน พื้นที่ระหว่างผนังเต็มไปด้วยหินทรายมีไว้ป้องกันลูกธนูและลูกกระสุน ป้อมเป็นศูนย์กลางของบ้าน เมื่อตระกูลวิงก์ขยายใหญ่ จึงต่อเติมด้านข้างของบ้าน ป้อมหลังเดิม แต่ป้อมยังคงมีไว้คุ้มกันพวกเขา เป็นที่หลบภัยของพวกเขา

บางทีเราแต่ละคนควรพิจารณาถ้อยคำโครงสร้างความปลอดภัยทางวิญญาณซึ่งเป็นอิสระจากอิทธิพลของโลก—สถานที่ซึ่งเราสามารถคุ้มครองและสอนสมาชิกครอบครัวให้รู้วิธีเผชิญความท้าทายของโลกที่กำลังคุกคามคุณค่าหลักของพระกิตติคุณอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน ข้าพเจ้าชอบมองโลกในแง่ดีมากกว่า ด้วยเหตุนี้จึงยังคงหวังการเปลี่ยนแปลงทางบวกในโลก แต่ข้าพเจ้าเป็นคนยอมรับความจริงเช่นกัน จึงวางแผนสำรองในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงทางบวกไม่เกิดขึ้น แผนสำรองของข้าพเจ้าสำหรับ

ความมั่นคงทางวิญญาณต้องประกอบด้วยปัจจัยควบคุมเนื้อหาทุกอย่าง—ทั้งดีและไม่ดี—ที่กำลังเผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ ข้าพเจ้าหวังพึ่งใครหรือที่จะเรียนรู้วิธีสร้างแผนสำรองเพื่อความมั่นคงทางวิญญาณของครอบครัว ข้าพเจ้าหวังพึ่งศาสนจักร—โครงค้ำที่ข้าพเจ้าสร้างครอบครัวนิรันดรไว้บนนั้น

มีเหตุผลหลักสองข้อที่ข้าพเจ้าชื่นชมอุปนิสัยที่ประธานลีเบรียบเทียบศาสนจักรเป็นโครงค้ำครอบครัวนิรันดรของเรา ข้อแรก เพราะอุปนิสัยนั้นช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าศาสนจักรเป็นอะไร ข้อสองซึ่งสำคัญเท่ากัน ข้าพเจ้าเข้าใจว่าศาสนจักรไม่เป็นอะไร

คำกล่าวของศาสตราจารย์โจเซฟ สมิทเกี่ยวกับบทบาทของท่านในฐานะประธานศาสนจักรน่าจะแสดงให้เห็นภาพศาสนจักรในฐานะโครงค้ำที่ดีที่สุด ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าสอนหลักธรรมที่ถูกต้องแก่พวกเขา และให้พวกเขาปกครองตนเอง” หลักธรรมนิรันดรเป็นโครงค้ำที่ศาสนจักรจัดเตรียมไว้ หลักธรรมนิรันดรเหล่านี้ฝังอยู่ในหลักคำสอนของอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าและสะท้อนในแผนนิรันดรแห่งความสุขของพระองค์ เราซึ่งเป็นสมาชิกศาสนจักรประชุมกันเพื่อสอนและเรียนรู้หลักธรรมแห่งความชอบธรรมจากกัน และรับศาสนพิธีแห่งความรอดเพื่อโครงค้ำจะมั่นคงแน่นอนหาขณะที่เราสร้างครอบครัวนิรันดรของเรา

ขอให้สังเกตว่าศาสนจักรไม่ได้มีไว้เพื่อทำงานของบิดามารดา แต่มีไว้ทำงานของบิดามารดา ศาสนจักรเสนอรูปแบบนิรันดร ในฐานะผู้สร้างครอบครัวนิรันดร เรายืนยันในคำสัญญาที่ว่าถ้าเราสร้างตามรูปแบบนิรันดรดังกล่าว ความพยายามของเราจะให้ความปลอดภัยและความคุ้มครองที่เราแสวงหาเพื่อคนที่เรารักมากที่สุด

การทำทนายของเราคือใช้ศาสนจักรเป็นโครงค้ำเพื่อสร้างครอบครัวให้แข็งแรงทางวิญญาณเทียบ

เท่าหรือมากกว่าโอลด์ฟอर्थเฮาส์ที่แข็งแรงทางโครงสร้าง เราทำสิ่งนี้อย่างไร

ความสำคัญของประเพณี

ข้าพเจ้าเชื่อว่าประเพณีครอบครัวเปรียบเสมือนต้นโอ๊กที่ถูกโค่นแล้วปักลงไปในดินเพื่อสร้างโอลด์ฟอर्थเฮาส์ จึงทำให้การยกย่องประเพณีครอบครัว—ไม่ว่าจะเป็นประเพณีวันหยุด ประเพณีวันเกิด ประเพณีวันอาทิตย์ ประเพณีรับประทานอาหารด้วยกัน—ตลอดจนการพัฒนาประเพณีใหม่ๆ มีความสำคัญตลอดชีวิตท่าน จงยกย่อง จดไว้ และให้แน่ใจว่าท่านทำตาม ผลงานวิจัยแสดงให้เห็นว่าเหตุผลที่คนหนุ่มสาวเข้ากลุ่มอันทนทานเป็นเพราะประเพณีและพิธีรับเข้าเป็นสมาชิกของบางสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าตนเอง ครอบครัวควรเป็นอย่างนั้น จงแน่ใจว่าท่านกำลังสร้างสภาพแวดล้อมอันมีค่าซึ่งครอบครัวท่านจะตั้งตารอช่วงเวลาพิเศษของปีเมื่อประเพณีต่างๆ ยึดท่านไว้ด้วยกันเป็นหน่วยครอบครัวนิรันดรอันยิ่งใหญ่

จงเข้าใจว่านี่ไม่ใช่ทางออกธรรมดาอีกทั้งไม่ง่ายดาย เจกเช่นกรุงโรมไม่ได้สร้างเสร็จในวันเดียว ประเพณีครอบครัวก็เช่นกัน ประเพณีครอบครัวสามารถให้สิ่งค่าจุนพื้นฐานและยั่งยืน แต่มีมากมายที่ต้องสร้างไว้รายรอบประเพณีเหล่านั้น บางทีประเพณีครอบครัวจะบังเกิดผลก็ต่อเมื่อสร้างบทบาทให้สมาชิกทุกคนในครอบครัวและเมื่อทุกคนพร้อมใจกันสร้างประเพณีเหล่านั้น นี่หมายความว่าสมาชิกครอบครัวจำเป็นต้องใช้เวลาด้วยกันและเรียนรู้วิธีทำงานด้วยกัน เมื่อเป็นเรื่องครอบครัว จะไม่มีเรื่องอย่างเช่นเวลาที่มีคุณภาพโดยปราศจากปริมาณเวลาที่แน่นอน

ตัวอย่างเช่น เมื่อท่านพิจารณาเรื่องงานอาชีพ จงใคร่ครวญว่างานจะเรียกร้อยเวลาจากท่านมากเท่าใดในแต่ละวัน อาชีพนั้นจะทำให้ท่านต้องทำงานวันละ 14 ชั่วโมงและไม่ได้กลับบ้านจนหลังจากลูกเข้านอนแล้วหรือไม่ ข้าพเจ้าไม่ได้บอกว่าห้ามทำ

ประเพณีครอบครัวบังเกิดผลก็ต่อเมื่อสร้างบทบาทให้สมาชิกทุกคนในครอบครัวและเมื่อทุกคนพร้อมใจกันสร้างประเพณีเหล่านั้น นี่หมายความว่าสมาชิกครอบครัวจำเป็นต้องใช้เวลาด้วยกันและเรียนรู้วิธีทำงานด้วยกัน

เราต้องกล้าประกาศ
และเป็นพยานยืนยัน
ความเป็นพระเจ้า
ของพระเยซูคริสต์
เราต้องการให้ผู้อื่น
ทราบว่าเราเชื่อว่า
พระองค์ทรงเป็น
องค์ศูนย์กลางใน
ประวัติศาสตร์
มวลมนุษย

อาชีพเช่นนั้น แต่ถ้าท่านเลือก ท่านต้องหาวิธีที่
สร้างสรรคเพื่อจะยังคงเชื่อมสัมพันธ์กับครอบครัว
ท่าน โครงค้ำของศาสนจักรจะช่วยเตือนท่านให้นึก
ถึงลำดับความสำคัญในรันดร์

สำหรับอาชีพส่วนตัวข้าพเจ้าเลือกธุรกิจค้าปลีก
ร้านค้าของเราเปิดสัปดาห์ละหกวันตั้งแต่ 10:00 น.
ในช่วงเช้าจนถึง 22:00 น. วันทำงานปกติของ
ข้าพเจ้าคือ 10 ชั่วโมงเป็นอย่างน้อย บางครั้ง 12 ถึง
15 ชั่วโมง ข้าพเจ้าต้องรอบคอบมากเพื่อจะมีเวลา
ให้ลูกๆ และข้าพเจ้าเชื่อว่าการยอมให้ศาสนจักร
เป็นโครงค้ำเตือนข้าพเจ้าเสมอให้นึกถึงลำดับความ
สำคัญในรันดร์

ตัวอย่างเช่น ข้าพเจ้าให้ลูกทุกคนทำงานนอก
เวลาที่ร้านของเรา ลูกสาวคนโตมักจะเข้ามาปรับ
ยอดขายเพื่อให้รายงานของข้าพเจ้าเป็นปัจจุบัน
เสมอและข้าพเจ้าจะทำการเปรียบเทียบปีต่อปีได้
ข้าพเจ้าให้ลูกชายทำบัญชีเบิกจ่ายในช่วงฤดูร้อน

ข้าพเจ้าสอนลูกสาวคนเล็กให้รู้วิธีใช้เครื่องบันทึก
เงินสดเพื่อเธอจะสามารถเป็นแคชเชียร์นอกเวลา
ได้ นี่เปิดโอกาสให้เราได้เห็นหน้ากันในช่วงกลาง
วัน รับประทานอาหารกลางวันด้วยกันสัปดาห์ละ
หลายวัน และใช้เวลาอันมีค่าด้วยกันสองต่อสอง
เวลาที่ตีเยี่ยมที่ได้อยู่ด้วยกันคือระหว่างเดินทางไป
กลับจากที่ทำงานในแต่ละวัน

โครงค้ำให้ชีวิตด้านงานอาชีพของเรา

ข้าพเจ้าเชื่อมั่นกันว่าศาสนจักรสามารถจัดเตรียม
โครงค้ำให้ชีวิตในด้านงานอาชีพของเราได้ ในฐานะ
สมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน
ยุคสุดท้าย เราเป็นตัวแทนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและ
ศาสนจักรของพระองค์ สำหรับเราการเป็นคนดีเท่า
คนอื่นจากศาสนจักรอื่นถือว่าไม่ดีพอ ประธานจอร์จ
อัลเบิร์ต สมิธ (1870-1951) สอนบทเรียนนี้เมื่อ
ท่านกล่าวว่า

“ภายในปีที่ผ่านมา ข้าพเจ้ามีโอกาสพบปะสนทนา
เรื่องพระกิตติคุณกับคนบางคนที่อยู่ในชุมชนนี้
[ซอลท์เลคซิตี] แต่ไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักรเรา
ชายคนหนึ่งอาศัยอยู่ที่นี่ยี่สิบปีแล้ว ชีวิตเขาไร้อะไร
เป็นพลเมืองดี เป็นนักธุรกิจที่โดดเด่น เขารู้สึกดีต่อ
คนของเรา เขาบอกข้าพเจ้าว่าเขาอยู่ที่นี่ยี่สิบปี
แล้ว และเขาได้ข้อสรุปว่าเราเป็นคนดีเท่าๆ กับ
เพื่อนบ้านที่เป็นสมาชิกศาสนจักรอื่น เขามองไม่
เห็นความแตกต่างใดๆ ในพวกเรา

“ข้าพเจ้าต้องการพูดกับท่านพี่น้องทั้งหลายว่า
นั่นไม่ใช่คำชมสำหรับข้าพเจ้า ถ้าพระกิตติคุณของ
พระเยซูคริสต์ไม่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนดีขึ้น แสดงว่า
ข้าพเจ้าไม่ได้พัฒนาเท่าที่ควร และถ้าเพื่อนบ้านที่
ไม่ได้อยู่ในศาสนจักรนี้สามารถดำเนินชีวิตอยู่กับ
พวกเราปีแล้วปีเล่าและไม่เห็นประโยชน์ที่มาจาก
การรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าในชีวิตเรา
แสดงว่าเราจะต้องมีการปฏิรูปในอิสราเอล”⁵

สมาชิกศาสนจักรผู้มีความศรัทธาในพระบิดา
วิหารควรโดดเด่นเสมอไม่ว่าในแวดวงอาชีพใดที่

เขาเป็นส่วนหนึ่ง จงกล้าแตกต่าง อยู่อย่างกล้าที่จะ ทำให้ผู้อื่นชื่นชมเรื่องถ้าท่านดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของศาสนจักร ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าการดำเนินชีวิตตามมาตรฐานใบรับรองพระวิหารจะเป็นพร และไม่มีวันทำร้ายท่านในสถานการณ์ใดก็ตามที่ท่านเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย

สะท้อนความสว่างของพระผู้ช่วยให้อรอด

เมื่อข้าพเจ้าอ่านและดูข่าวในแต่ละวัน ข้าพเจ้าตกใจกับความยุ่งยากทั้งหลายที่เรากำลังก่อให้ตนเอง เมื่อเวลาและสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงและกลับซับซ้อนมากขึ้น ดูเหมือนจะมีคนน้อยลงทุกทีที่สามารถแบกหน้าที่รับผิดชอบนำการเปลี่ยนแปลงในทางบวก ข้าพเจ้าขอท้าทายท่านที่เป็นผู้นำและผู้นำในอนาคตให้ยอมรับว่าโลกกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ผู้นำจะต้องมีความสามารถและกล้าพอจะรับการท้าทายมากมายมหาศาลที่อยู่ตรงหน้าเราวันนี้

รากฐานทางศีลธรรมของประเพณีที่ยึดมั่นคำสอนของชาวยิวและชาวคริสต์ดูเหมือนกำลังเสื่อมถอยลงในสหรัฐและประเทศอื่นๆ ประเพณีดังกล่าวมีพื้นฐานจากคัมภีร์ไบเบิล ความเห็นอกเห็นใจ และความเคารพในศักดิ์ศรีของมนุษย์ ไม่ได้มีพื้นฐานจากกฎข้อบังคับต่างๆ แต่เกิดจากความสว่างของพระคริสต์ในพลเมืองดีที่น่ายกย่องนับถือทุกคน

จำนวนคนที่เห็นด้วยกับความเชื่อและค่านิยมเหล่านี้กำลังลดลงทีละน้อย แต่ท่านและข้าพเจ้ายังคงแน่วแน่ เราได้ทำพันธสัญญาไว้กับพระผู้เป็นเจ้าเพื่อเป็นตัวแทนของพระองค์ โดยการเป็นตัวแทนของพระเยซูคริสต์และสะท้อนแสงสว่างของพระคริสต์ในชีวิตเรา เราช่วยกันช่วยพี่น้องชายหญิงมากมายของเราให้จดจำประเพณีและมรดกที่ตั้งมั่นอยู่บนคำสอนของชาวยิวและชาวคริสต์ได้

เราต้องกล้าประกาศและเป็นพยานยืนยันความเป็นพระเจ้าของพระเยซูคริสต์ เราต้องทำให้ผู้อื่นทราบที่เราเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นองค์ศูนย์กลางในประวัติศาสตร์มวลมนุษยชาติ พระชนม์ชีพและคำ

สอนของพระองค์เป็นหัวใจของพระคัมภีร์ไบเบิลและหนังสือเล่มอื่นๆ ที่เราถือว่าเป็นพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ พันธสัญญาเดิมบรรยายเหตุการณ์ก่อนการปฏิบัติศาสนกิจขณะทรงเป็นมรรตัยของพระคริสต์ พันธสัญญาใหม่บรรยายการปฏิบัติศาสนกิจขณะทรงเป็นมรรตัยของพระองค์ พระคัมภีร์มอรมอนแสดงให้เห็นในการเป็นพยานที่สองถึงการปฏิบัติศาสนกิจขณะทรงเป็นมรรตัยของพระองค์ พระองค์เสด็จมาแผ่นดินโลกเพื่อประกาศพระกิตติคุณอันเป็นรากฐานสำหรับมวลมนุษยชาติทั้งนี้เพื่อบุตรธิดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้าจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระองค์และคำสอนของพระองค์ จากนั้นพระองค์พลีพระชนม์ชีพเพื่อเป็นพระผู้ช่วยให้อรอดและพระผู้ไถ่ของเรา โดยผ่านพระเยซูคริสต์เท่านั้นที่ความรอดเกิดขึ้นได้ นี่คือนิยามที่เราเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นองค์ศูนย์กลางในประวัติศาสตร์มวลมนุษยชาติ จุดหมายนิรันดร์ของเราอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์เสมอ นับเป็นเรื่องน่ายินดียิ่งที่ได้เชื่อในพระองค์และยอมรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้อรอดของเรา พระเจ้าของเรา และพระอาจารย์ของเรา

จงจดจำทั้งหมดที่ศาสนจักรทำมาแล้ว ทำอยู่เวลานี้ และทำได้เพื่อท่านและครอบครัวท่าน พึงจดจำว่านี่ไม่เพียงเป็นศาสนจักรหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณเมื่อวันที่ 24 มกราคม ค.ศ. 2012 ที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์-โอดาโฮ คูบทความฉบับเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ web.byui.edu/devotionalsandspeeches

อ้างอิง

1. *Washington's Farewell Address*, ed. Thomas Arkle Clark (1908), 14.
2. *คำสอนของประธานศาสนจักร: ฮาโรลด์ บี. ลี* (2000), หน้า 139.
3. *ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: ฮาโรลด์ บี. ลี*, หน้า 139.
4. *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท* (2007), หน้า 305.
5. *คำสอนของประธานศาสนจักร: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิท* (2011), หน้า 7-8.

จงจดจำทั้งหมดที่ศาสนจักรทำมาแล้ว ทำอยู่เวลานี้ และทำได้เพื่อท่านและครอบครัวท่าน พึงจดจำว่านี่ไม่เพียงเป็นศาสนจักรหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์

โดย เอ็ลเตอร์เดวิด เอส. แบ็กซ์เตอร์
แห่งสวากเจ็ดสิบ

กึ่งความ ยากลำบากไว้ เบื้องหลัง

เวลาจะมาถึง
เมื่อเราสามารถทิ้ง
ความยากลำบากไว้
เบื้องหลังและออก
มาจากความมืดเข้า
สู่ความสว่างเจิดจ้า
ด้วยความช่วยเหลือ
จากพระเจ้า

เพลงสวดที่สำคัญยิ่งเพลงหนึ่งของการฟื้นฟูแต่ง
โดยพาร์ลีย์ พี. แพรทท์ พูดถึงว่ามานมัตมนของ
การละทิ้งความเชื่อเปิดรับแสงเรืองรองของ
ความจริงที่ได้รับการฟื้นฟูอย่างไร

*อรุณรุ่งเริ่ม ความมืดหลบหนี
ดูซิ ชงไซอันคลี่ออกมา! ...
รุ่งอรุณของวันแจ่มจ้ากว่า
เลื่อนขึ้นมาส่องงามในโลก*

*เมฆหมอกความคิดพลาดนिरาสห่าง
แสงสว่างของสัจจาสวรรค์ ...
สิริโรจน์ไซติมาไกลอนันต์
จะส่องบรรดาชาติในไม่ช้า!*

น่าสนใจที่อัครสาวกเปาโลใช้แนวเทียบเรื่อง
ความสว่างในการอธิบายเช่นกันว่าเขาจะสามารถ
เป็นพยานได้อย่างไรว่า “เราถูกขนาบรอบข้าง แต่ก็
ไม่ถึงกับกระดิกไม่ไหว เราจนปัญญา แต่ก็ไม่ถึง

กับหมดมานะ เราถูกข่มเหง แต่ก็ไม่ถูกทอดทิ้ง เรา
ถูกตีลงแล้ว แต่ก็ไม่ถึงตาย” (2 โครินธ์ 4:8-9)

เขาอธิบายการหนีรอดจากขอบเหวของความ
มืดทางวิญญาณทำนองนี้ “เพราะว่าพระเจ้าองค์
นั้นผู้ได้ตรัสสั่งให้ความสว่างออกมาจากความมืด
ได้ทรงส่องสว่างเข้ามาในจิตใจของเรา เพื่อให้เรามี
ความสว่างแห่งความรู้ถึงพระสิริของพระเจ้าปรากฏ
ในพระพักตร์ของพระคริสต์” (2 โครินธ์ 4:6)

บางเวลาในชีวิตพวกเราส่วนใหญ่รู้สึกถึงลมหนาว
ของความยากลำบาก มรสุมตั้งเค้า ลมพัด ฝนตก
น้ำท่วมสูง อาจดูเหมือนไม่เห็นทางออก เราเผชิญ
แต่อนาคตของความไม่แน่นอนและความสงสัย
การทดลองและความยากลำบาก

นอกจากจะประสบพายุฝนฟ้าคะนองเป็นช่วงๆ
แล้ว เราสามารถประสบเฮอริเคนอันน่าหวาดหวั่น
และพายุของความสับสนอลหม่านเช่นกัน ซึ่งสามารถ
ทำลายความเชื่อมั่นของเราและสันคลอนสำนึกใน

คุณค่าของตัวเราได้ เราารู้สึกได้ทันทีว่าทั้งหมดที่เราหวงแหนล้วนไม่จริงเลยและกำลังลื่นหลุดผ่านนิ้วมือเรา การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญๆ ในชีวิตสามารถชนเราจนเสียหลักได้ ทำให้เราเสียดุลยภาพ

บางทีการถูกเลิกจ้างโดยไม่คาดฝันอาจเป็นเหตุให้ว่างงานระยะยาว การขาดอิสรภาพด้านการเงินตัดทางเลือก หรือวิกฤตสินเชื่อทำให้เราเป็นทุกข์เรื่องเงิน บางทีการเกษียณล่วงหน้าหลังจากประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพและขยันขันแข็งมายาวนานอาจทำให้รู้สึกสูญเสีย บางทีความเจ็บป่วยกะทันหันหรือทุพพลภาพจนไม่สามารถทำอะไรได้ทำให้เรารู้สึก “จมปลัก” หมดหนทาง หมดหวัง และไม่แน่ใจ ในสภาวะการณ์เช่นนั้น ความกลัวเกิดขึ้นอย่างง่ายดาย และยากจะประคองศรัทธาไว้ได้

ข้าพเจ้ารู้ทั้งหมดนี้ด้วยตนเอง ขณะพักฟื้นจากการผ่าตัดเอาเนื้องอกก้อนใหญ่ก้อนในสมองออกสองก้อน ข้าพเจ้าประสบช่วงเวลาของความหดหู่และความท้อใจจากผลกระทบทางใจและอารมณ์ของการผ่าตัด ข้าพเจ้าค้นพบว่าข้าพเจ้าไม่อาจเอาชนะได้อย่างที่เคยคิด การรักษาด้วยยาไม่ช่วยเลย อาการที่ทรุดลงครั้งหรือสองครั้งทำให้ท้อแท้ยิ่งกว่าเดิม ข้าพเจ้าเริ่มรู้สึกสงสารตนเอง

ตัดสินใจมีความสุข

จากนั้นเรื่องวิเศษสุดบางอย่างเริ่มเกิดขึ้น เพื่อนที่ดีและผู้นำศาสนจักรที่ไว้ใจได้ต่างให้การสนับสนุนและความเข้าใจ ข้าพเจ้าเริ่มฟังคำแนะนำของพวกเขาและยอมรับกำลังใจจากพวกเขา ดึกคืนหนึ่งขณะที่ข้าพเจ้าระบายความรู้สึกเศร้าหมองกับลูกชายคนเล็ก เขาพูดว่า “คุณพ่อครับ ผมคิดเสมอว่าความสุขเป็นการตัดสินใจอย่างหนึ่ง” เขาพูดถูก

ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ว่ากำลังแสดงความกตัญญูมากขึ้นสำหรับพรทั้งหมดที่ยังคงได้รับ ข้าพเจ้าค้นพบด้วยตนเองว่า “ไม่มี [การทดลองใดผ่านไปได้] เว้นไว้โดยการอธิษฐานและการอดอาหาร” (มัทธิว 17:21)

ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความเข้มแข็ง พลัง และความรักของพระเจ้าช่วยให้รอด ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีพร้อมกับเปาโลในความรู้ที่ว่าความยากลำบาก ความเศร้าเสียใจ และภัยอันตรายไม่สามารถแยกเราจากความรักของพระเจ้าได้ (ดู โรม 8:35)

โชคดีที่ความจริงอันแน่ชัดและเปี่ยมด้วยความหวังคือไม่ว่าอะไรก็ตาม เราสามารถพบความเข้มแข็งและกำลังใจ ภาระของเราเบาลงได้แม้ไม่พ้นไปทันที เราสามารถออกมาทางอีกด้านหนึ่ง

ภาพประกอบโดย อีลิธเน การ์เนส

แม้บางครั้งศรัทธา
ของเราดูเหมือน
ไม่ใหญ่กว่าเมล็ด
มัสตาร์ด แต่ขณะที่
เราก้าวไปข้างหน้า
พระเจ้าทรงอารักขา
จะทรงก้าวไปกับ
เรา หากเราแสวงหา
ความช่วยเหลือจาก
สวรรค์ เราจะได้รับ
—แม้บางทีอาจเป็น
วิธีที่ไม่คาดฝัน

ของหุบเหวมืดมิดที่สุดได้ เข้มแข็งเด็ดเดี่ยวขึ้น เป็น
ชายที่ดีขึ้น และเป็นหญิงที่ดีขึ้น

ขณะที่ได้รับการพิสูจน์ในบ้ำหลอมของความทุกข์
เราจะปลุกฝังอุปนิสัยให้สามารถเผชิญและต้าน
ทานภาวะตื่นตระหนกของชีวิตอนาคตได้ ด้วยเหตุ
นี้เราจึงสามารถใช้ประสบการณ์ของเราหนุนใจ
และเห็นใจผู้อื่น แบบอย่างความไม่ย่อท้อของเรา
สามารถให้ความหวังแก่ผู้อื่นและเป็นแรงบันดาลใจ
ให้ครอบครัวเรา เราจะพร้อมรับมือกับอนาคตมาก
ขึ้น

ถึงแม้ความยากลำบากอาจจะค่อยๆ ปล่อยเรา
แต่ เราสามารถเลือก ปล่อยความยากลำบากได้
ทุกเมื่อ คำสัญญาของพระเจ้ากับเราเป็นดังคำ
สัญญากับเอลมาและผู้คนของเขาท่ามกลางการ
ข่มเหงอันน่าหวาดหวั่น

“จงเงยหน้าและจงสบายใจเถิด, เพราะเรารู้ถึง
พันธสัญญาที่เจ้าทำไว้กับเรา; และเราจะให้พันธ-
สัญญาแก่ผู้คนของเราและปลดปล่อยพวกเขาออก
จากความเป็นทาส.

“และเราจะให้สัมภาระซึ่งวางอยู่บนบ่าเจ้าเบา
ลงด้วย, แม้จนเจ้าหารู้สึกไม่ว่ามันอยู่บนหลังเจ้า”
(โมไซยาห์ 24:13-14)

นอกจากนี้ พระเจ้าทรงยืนยันว่า “เราจะไม่
ละทิ้งท่านทั้งหลายไว้ให้เปล่าเปลี่ยว เราจะมาหา
ท่าน” (ยอห์น 14:18)

แสวงหาความช่วยเหลือจากสวรรค์

ความช่วยเหลือจากสวรรค์อาจไม่ชัดเจน เรา
อาจจะไม่เห็นหรือไม่รู้ทันทีว่าภาระบางอย่างที่มา
ทางเราได้ถูกยกออกไปพ้นประตูของเราแล้ว

พระเจ้าทรงรับรองว่า “ดูเถิด, ตามจริงแล้ว, ตาม
จริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้าว่าสายตาของเราจับอยู่ที่
ที่เจ้า. เราอยู่ที่ท่ามกลางเจ้าและเจ้าไม่สามารถเห็น
เรา” (คพ. 38:7)

แน่นอน เราอาจจะต้องอดทนอย่างยิ่งยวดกับ
ผู้อื่นและตัวเรา ทุกอย่างมักใช้เวลาแก้ไข แม้
บางครั้งศรัทธาของเราดูเหมือนไม่ใหญ่กว่าเมล็ด
มัสตาร์ด แต่ขณะที่เราก้าวไปข้างหน้า พระเจ้าทรง
อารักขาจะทรงก้าวไปกับเรา หากเราแสวงหาความ
ช่วยเหลือจากสวรรค์ เราจะได้รับ—แม้บางทีอาจ
เป็นวิธีที่ไม่คาดฝัน

เราสามารถพบหนทางให้ขอบพระทัยสำหรับ
สิ่งที่เรามี แทนที่จะอาลัยอาวรณ์กับสิ่งที่เราสูญเสีย
ไปแล้ว น่าสนใจที่เรามากได้ยินว่าอารมณ์ความรู้สึก
รู้สึกเดียวกันนี้เห็นได้จากคนที่สูญเสียทรัพย์สิน
ทางโลกทั้งหมดให้แก่ภัยธรรมชาติ เช่น ฟ้าผ่า
อุทกภัย หรือเฮอริเคน แพทย์ทุกคนพวกเขา
พูดว่า “อย่างน้อยเรายังมีสิ่งที่สำคัญจริงๆ”

ประจักษ์พยานของเปาโลให้กำลังใจดังนี้
“ข้าพเจ้าก็เรียนรู้แล้วว่าที่พอใจอยู่อย่างนั้น
“ข้าพเจ้ารู้จักที่จะเผชิญกับความตกต่ำ และ
รู้จักที่จะเผชิญกับความอดทนสมบูรณ์ ไม่ว่าในกรณี
ใดๆ ข้าพเจ้ารู้จักเคล็ดลับที่จะเผชิญกับความอึด
ทนและความอดอยาก ความสมบูรณ์พูนสุข และ
ความขัดสน

“ข้าพเจ้าผจญทุกสิ่งได้ โดยพระองค์ผู้ทรงเสริม
กำลังข้าพเจ้า” (ฟิลิปปี 4: 11-13)

ตามที่เขียนไว้ดังนี้ “ความอยุติธรรมทั้งหลายใน
ชีวิตจะได้รับการแก้ไขโดยผ่านการชดใช้ของพระ
เยซูคริสต์”²

ไม่ว่าสภาวะการณ์ของเราเป็นเช่นไร เวลาจะมา
ถึงเมื่อเราสามารถทิ้งความยากลำบากไว้เบื้องหลัง
และออกมาจากความมืดเข้าสู่ความสว่างเจิดจ้า
ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า ■

อ้างอิง

1. “อรุณรุ่งเริ่ม,” เพลงสวด, บทเพลงที่ 1.
2. สังสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้เป็นผู้สอน
ศาสนา (2004), 54.

ไม้โตเดียว

โดย แอนเดรีย เดย์น ควิลลา-โซเลตา

สามปีที่ผ่านมามีโอกาสรับการทดสอบ ดิฉันถึงขั้นตระหนักว่าไม่ว่าคุณจะทำอะไร แต่กับพระเจ้าแล้วคุณไม่ต้องเผชิญเพียงลำพัง

ไม่นานหลังจากครบรอบวันเกิดปีที่ 16 ดิฉันค้นพบว่าดิฉันเป็นผีนแดง ทุกๆ เช้าเมื่อมองกระจกดิฉันแทบไม่อยากเห็นผีนตามตัว ดิฉันทำทนายตนเองให้มองว่าเป็นโอกาสที่จะรับการทดสอบ แทนที่จะรู้สึกสงสารตนเอง ดิฉันพยายามทำสิ่งที่ครูเยาวชนสอน นั่นคือนับพระของดิฉันทุกวันแม้จะมีการทดลอง ถึงแม้ตอนนี้ดิฉันจะไม่เนียนใส แต่ดิฉันรู้สึกขอบคุณครอบครัว เพื่อนๆ และพระสวรงค์ด้านดนตรีของดิฉัน ดิฉันรู้สึกขอบคุณที่มีขาสองข้าง มีมือสองมือ เท้าสองเท้า มีตาไว้ดู และมีหูไว้ฟัง

ดิฉันทราบว่าความสวยงามที่แท้จริงอยู่

ภายในตัวเรา ไม่ใช่ภายนอก

แต่ผีนค้นเริ่มส่งผลกระทบต่ออารมณ์ของดิฉัน ดิฉันไม่มีมิตรอย่างเคยและไม่ยิ้มแย้มอีกต่อไป แพทย์หลายคนที่ดีฉันปรึกษามั่นใจว่าดิฉันจะมีผิว“เกลี้ยงเกลา”ก่อนคริสต์มาส แต่ไม่เป็นเช่นนั้น ดิฉันสวดอ้อนวอนทุกวันเพื่อขอพลังเอาชนะความอายอันเกิดจากโรคผิวหนังของดิฉัน

ทุกคนพร่ำบอกดิฉันว่าอย่าคิดถึงสภาพเลวร้ายของตน ดิฉันควรทำตัวปกติและแสร้งทำเป็นไม่มีอะไรผิดปกติกับผิวหนังของดิฉัน แต่เรื่องนี้ไม่ง่ายอย่างที่พูด คุณแม่จะเล่าเรื่องราวพระคัมภีร์ครั้งแล้วครั้งเล่าอย่างอ่อนโยนโดยหวังจะปลอบใจและให้กำลังใจดิฉัน

หลักคำสอนและพันธสัญญา 24:8 กล่าวว่า “จงอดทนในความทุกข์, เพราะเจ้าจะได้รับทุกข์สารพัน; แต่จงทนรับมัน, เพราะ, ดูลิ, เราอยู่กับเจ้า, แม้จนถึงที่สุดของวันเวลาของเจ้า.” พระคัมภีร์ข้อนี้มีถ้อยคำให้ดิฉันดำเนินตาม ดิฉันเขียนไว้ในที่คั่นหนังสือ สมุดบันทึก และในห้องนอน เวลานี้พระคัมภีร์ข้อดังกล่าวกลายเป็นข้อโปรดข้อหนึ่งที่กระตุ้นดิฉันให้ทำ

สุดความสามารถแม้มีการทดลอง

ความอดทนในเรื่องนี้ทำได้ยาก แต่เวลานี้ดิฉันพร้อมรับการทดลองในอนาคตมากขึ้น พระบิดาบนสวรรค์ทรงเตรียมดิฉันทั้งนี้เพื่อดิฉันจะสามารถรับมือกับความท้าทายทุกอย่างที่เกิดขึ้น เวลานี้ดิฉันทราบว่าไม่ว่าดิฉันจะเผชิญอะไร ดิฉันไม่ต้องเผชิญสิ่งนั้นเพียงลำพัง ■

ลูกแกะที่หายไป, โดย ดอด พาร์สัน

ศาสตราจารย์เกี่ยวกับเรื่องคริสต์มาส

บี วิตของศาสตราจารย์ยุคสุดท้าย 16 ท่านของเราถือเป็นแบบอย่างวิญญานคริสต์มาส โดยเตือนเราให้นึกถึงเหตุการณ์อันหาที่เปรียบมิได้ซึ่งเกิดขึ้นในคอกสัตว์ ณ เบธเลเฮมเมื่อ 20 ศตวรรษก่อน เหตุการณ์นั้นคือการประสูติของพระเจ้าช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ เราไม่มีวันเดินทางผิดหากทำตามแบบอย่างของท่านเหล่านั้น—โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงคริสต์มาส

ของขวัญแห่งความรัก

การมอบของขวัญแห่งความรักและการรับใช้คนที่โชครัดน้อยกว่าถือเป็นจุดเด่นในประสพการณ์คริสต์มาสของศาสตราจารย์ทั้งหลาย คริสต์ศักราช 1931 ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ ประธานฮาโรลด์ บี. ลี เป็นประธานสภาคใหญ่แห่งหนึ่งในซอลท์-เลคซิตี รัฐยูทาห์ ประธานลีตั้งใจว่าท่านจะต้องรู้ความจำเป็นของสมาชิกสภาคและทำทุกอย่างที่ท่านทำได้เพื่อบรรเทาความต้องการของพวกเขา ท่านทราบจากการสำรวจว่าคนในสภาคของท่านเกิน

ครึ่ง หรือประมาณ 5,000 คนต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้อื่น รวมทั้งเด็กเกือบ 1,000 คนที่อายุต่ำกว่า 10 ขวบด้วย ท่านระดมสมาชิกให้รวบรวมของเล่นและตั้งโรงซ่อมเพื่อซ่อมแซม ทาสี และทำความสะอาดของเล่นเก่าๆ หรือทำของเล่นชิ้นใหม่เพื่อไม่ให้มีเด็กคนใดขาดของเล่นในวันคริสต์มาส ท่านตัดสินใจว่าทุกครอบครัวในสภาคต้องมีอาหารค่ำสำหรับคริสต์มาส และขอบริจาคอาหารเพื่อให้สิ่งนี้เกิดขึ้น¹ ต่อมาเมื่อเป็นอัครสาวก ศาสนจักรขอให้แอลเดอร์ลีจัดตั้งโปรแกรมสวัสดิการของศาสนจักรโดยยึดหลักกรรมคล้ายกันของการรับใช้ การเสียสละ และการทำงาน

สมัยเด็กประธานโรมัส เอส. มอนสันกำลังฉลองคริสต์มาสเมื่อเพื่อนคนหนึ่งถามคำถามชวนให้ตกใจว่า “ไถ่วงรชชาติเป็นอย่างไร” ท่านตอบว่ารชชาติเหมือนเนื้อไถ่กรรมดา แต่แล้วก็นึกขึ้นได้ว่าเพื่อนที่น่าสงสารไม่เคยกินทั้งสองอย่าง ไม่เพียงเท่านั้นในบ้านเพื่อนไม่มีอะไรจะนำมาทำอาหารมื้อคริสต์มาสเลย “ข้าพเจ้า

คิดหาทางออก” ประธานมอนสันกล่าว “ข้าพเจ้าไม่มี
ไถ่ถอน ไม่มีเนื้อไก่ ไม่มีเงิน แต่นึกขึ้นได้ว่าข้าพเจ้า
เลี้ยงกระต่ายไว้สองตัว ข้าพเจ้าคว่ำมือเพื่อนและ
รีบไปที่กรงกระต่าย จับกระต่ายใส่กล่อง ยื่น
กล่องให้เขาพร้อมความเห็นว่ ‘เอากระต่าย
สองตัวนี้ไปนะ กินอร่อย—เหมือนเนื้อไก่
เลยแหละ’ ... ข้าพเจ้าน้ำตาไหลขณะ
ปิดประตูกรงกระต่ายที่ว่างเปล่า แต่
ข้าพเจ้าไม่เสียใจ ความอบอุ่น ความ
รู้สึกปีติอย่างบอกไม่ถูกอัดแน่นอยู่ใน
หัวใจ นั่นเป็นคริสต์มาสที่น่าจดจำ”²

วาดรูปด้วยกันเป็นครอบครัว

ประธานเอสรา เทพท์ เป็นสันจำได้ว่าคริสต์มาสแสนหวาน
ที่สุดครั้งหนึ่งเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1923 เมื่อท่านกลับไปบ้านไร่ของ
ครอบครัวในวินิเย่ รัฐโอไฮโอ สหรัฐอเมริกาในวันคริสต์มาสอีฟ
หลังจากทำงานเผยแพร่สองปีครึ่งในอังกฤษ การได้พบบิดามารดา
และพี่น้อง 10 คนอีกครั้งเป็นเรื่องน่ายินดี เต็มไปด้วยความ
กระตือรือร้นและความตื่นเต้นสำหรับคริสต์มาส เพื่อต้อนรับท่าน
เป็นพิเศษคุณพ่อคุณแม่อนุญาตให้ท่านอยู่ช่วยเตรียมงานคริสต์-
มาสหลังจากลูกคนอื่นๆ เข้านอนแล้ว ขณะทำงานเคียงข้างกัน
ท่านเล่าประสบการณ์การเป็นผู้สอนศาสนาอย่างเรียบง่าย ท่านไม่
อาจลืมน้ำตาไว้ได้ในช่วง “คำคืนอันแสนพิเศษ” นี้ในบ้านวัย
เด็กของท่าน³

ชีวิตของศาสดาพยากรณ์กระตุ่นเราให้ใกล้ชิดครอบครัวเรา
ในช่วงคริสต์มาส ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธนึกถึงคริสต์มาสครั้ง
หนึ่งสมัยเป็นคุณพ่อวัยหนุ่มเมื่อท่านไม่มีเงินซื้อของขวัญให้ลูกๆ
—แม้แต่เพนนี่เดียว ก่อนคริสต์มาสท่านออกจากบ้านเดินไปตาม
ถนน พยายามดูสิ่งของสวยๆ งามๆ ในตู้โชว์หน้าร้านแต่รู้ว่า
ท่านไม่สามารถซื้อได้ ท่านพบสถานที่เงียบสงบ แทบสิ้นหวัง และ
“ร้องไห้เหมือนเด็ก” เพื่อคลายความปวดร้าว แต่ท่านเช็ดน้ำตา
กลับบ้าน และเล่นกับลูกๆ ทั้งวัน “ปลื้มปิติและสุขใจเพียงเพราะ
มีพวกเขา”⁴ แม้จะไม่สามารถจัดหาของขวัญคริสต์มาสให้ลูกๆ
แต่ท่านให้ของขวัญประเสริฐสุดที่บิดาคนหนึ่งจะให้ได้—นั่นคือ
ความรักและเวลาของท่าน

ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธใช้คริสต์มาสของปี 1838 ในคุก

ลิเบอร์ตี้ รัฐมิสซูรี ท่านกับเพื่อนเดินทางหลายคนถูกขังคุกใต้ดิน
เล็กๆ ที่หนาวเย็น สกปรก และมีวันคลั่งจากเตาไฟที่พวกท่าน
จำต้องใช้ เพดานต่ำมากจนไม่สามารถยืนตัวตรงได้ แต่เทศกาล
คริสต์มาสปีนั้นมีช่วงเวลาที่ดีที่สุด เอมมาภรรยาของท่านศาสดา
พยากรณ์สามารถมาเยี่ยมโจเซฟได้หลายวันก่อนถึงคริสต์มาส
ไม่นาน ที่มากกว่านั้นคือเธอพาลูกชาย โจเซฟ สมิธที่สามมา
ด้วย โดยรู้สึกถึงความรักของครอบครัวโจเซฟจึงเขียนถ้อยคำให้
กำลังใจวิสุทธิชนจากคุกใต้ดินดังนี้ “เราปลาบปลื้มในความยาก
ลำบากของเรา เพราะเราทราบว่าคุณผู้เป็นเจ้าทรงอยู่กับเรา”⁵

คริสต์ศักราช 1937 ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธกำลังปรับตัว
ใช้ชีวิตโดยไม่มีเอเธลภรรยาที่รักผู้ซึ่งสิ้นชีวิตได้ไม่นาน เธอได้
ขอให้เจสซี อีแวนส์หญิงโสดเสียงไพเราะมาร้องเพลงในพิธีศพ
ของเธอ จากการพบกันครั้งนั้น เจสซี อีแวนส์กับโจเซฟ ฟิลดิงก์
สมิธจึงสนิทสนมกันมากขึ้นและต้องใจกันจนกลายเป็นความ
รัก เธอยอมรับคำขอแต่งงานของท่านหลังจากคริสต์มาสไม่นาน
เมื่อตรึกรอถึงของขวัญคริสต์มาสที่ได้รับในปี 1937 ประธาน
สมิธเขียนว่า “ข้าพเจ้าได้รับ [เจสซี] เป็นของขวัญคริสต์มาสที่
ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งยิ่ง”⁶ พวกท่านแต่งงานกันในเดือนเมษายนปี
ถัดมา

ประเพณีครอบครัวประจำปีอย่างหนึ่งของประธานเดวิด โอ.
แมคเคย์คือพาหลานๆ ไปนั่งเลือนหิมะโดยให้รถม้า “มีกระดิ่ง
กรุ๊งกริ๊ง” ลากไป นั่นเป็นประเพณีหนึ่งที่พวกเขาโปรดปราน

มาก ประธานแมคเคย์ทำเช่นนี้จนอายุ 80 ปี ประธานแมคเคย์สวมเสื้อกันหนาวขนแรคคูนตัวยาวหนาและถุงมือคู่ใหญ่เพื่อให้ร่างกายอบอุ่น หลานตัวเล็กอยู่ในแคร่เลื่อน ส่วนหลานตัวโต “ตามมาติดๆ บนเลื่อนของพวกเขา” ที่ผูกกับท้ายแคร่เลื่อนหิมะ การฉลองคริสต์มาสที่จดจำกันยาวนานนี้บางครั้งจบลงด้วยเพลงสดุดีคริสต์มาสรอบเปียโนและร้องเพลง “รักที่บ้าน”⁷

ประจักษ์พยานในพระเยซูคริสต์

บางทีสิ่งสำคัญที่สุดคือ ประสบการณ์คริสต์มาสของศาสนายากอร์นสอนเราให้เพิ่มพูนประจักษ์พยานในพระเยซูคริสต์ ขณะที่เราทำให้พระองค์ทรงเป็นศูนย์รวมการฉลองของเรา คริสต์ศักราช 1876 พระวิหารเซนต์จอร์จ ยูทาห์ใกล้เสร็จสมบูรณ์ พิธีอุทิศห้องใต้ดิน ห้องหลัก และห้องผนังกำหนดไว้วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1877⁸ เพราะเหตุว่าคริสต์มาสอยู่ก่อนการอุทิศเพียงเจ็ดวัน หลายคนในเซนต์จอร์จจึงรีบเร่งทำงานเพื่อให้พระวิหารเสร็จทันเวลา

ประธานวิลฟอร์ด วูดร็อฟผู้รับใช้ประธานคนแรกของพระวิหารแห่งนั้นบันทึกไว้ในบันทึกส่วนตัวของท่านว่า ในวันคริสต์มาส พวกผู้ชายช่วยกันทำงานที่ต้องใช้เลื่อยวงเดือนและพวกผู้หญิง 40 คนใช้เวลาทั้งวันเย็บพรมพระวิหาร ปูพรม และติดม่าน⁹

ถึงแม้พวกเขาเกือบทำไม่เสร็จทันเวลา แต่สิ่งที่พวกเขามอบให้ในเทศกาลคริสต์มาสปีนั้นถือว่าคุ้มค่าความพยายาม งานนี้เป็นการฉลองคริสต์มาสของพวกเขา วันที่ 1 มกราคมมีคนอยู่ที่นั่น 2,000 คน ประธานวูดร็อฟพีกกล่าวคำสวดอ้อนวอนอุทิศส่วนต่างๆ ของพระวิหาร—30 กว่าปีหลังจากวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจำใจต้องทิ้งพระวิหารนอวู

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 หลายเมืองในสหรัฐบังคับให้ดับไฟตอนกลางคืนเพื่ออนุรักษ์เชื้อเพลิง ในซอลท์เลคซิตีปิดไฟด้านนอกพระวิหารซอลท์เลค พระวิหารตั้งอยู่มืดๆ ในเมืองมืดๆ เป็นเวลาหลายปี เมื่อประกาศยุติการรบในยุโรป ประธานฮีเบอร์ เจ. แกรนท์สั่งให้เปิดไฟด้านนอกพระวิหารอีกครั้ง

สำหรับคริสต์มาส ค.ศ. 1945 ประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธวางแผนทำการ์ดคริสต์มาสที่มีความหมายและสร้างแรงบันดาลใจ ด้านหน้าเป็นภาพยอดแหลมสามยอดทางทิศตะวันออกของพระวิหารซอลท์เลคสว่างไสวสวยงามตัดกับพื้นหลังสีน้ำเงินเข้มที่มีรูปเทพโมโรในอยู่ด้านบน ด้านล่างมีคำเขียนว่า “คริสต์มาส—1945” และข่าวสาร “แสงสว่างแจ่มกระจ่างอีกครา”¹⁰ ไม่มีสิ่งใดสะท้อนปีติที่ทุกคนรู้สึกได้ดีไปกว่านี้อีกแล้วหลังจากยาวนานหลายปีของความตายและการทำลายล้าง

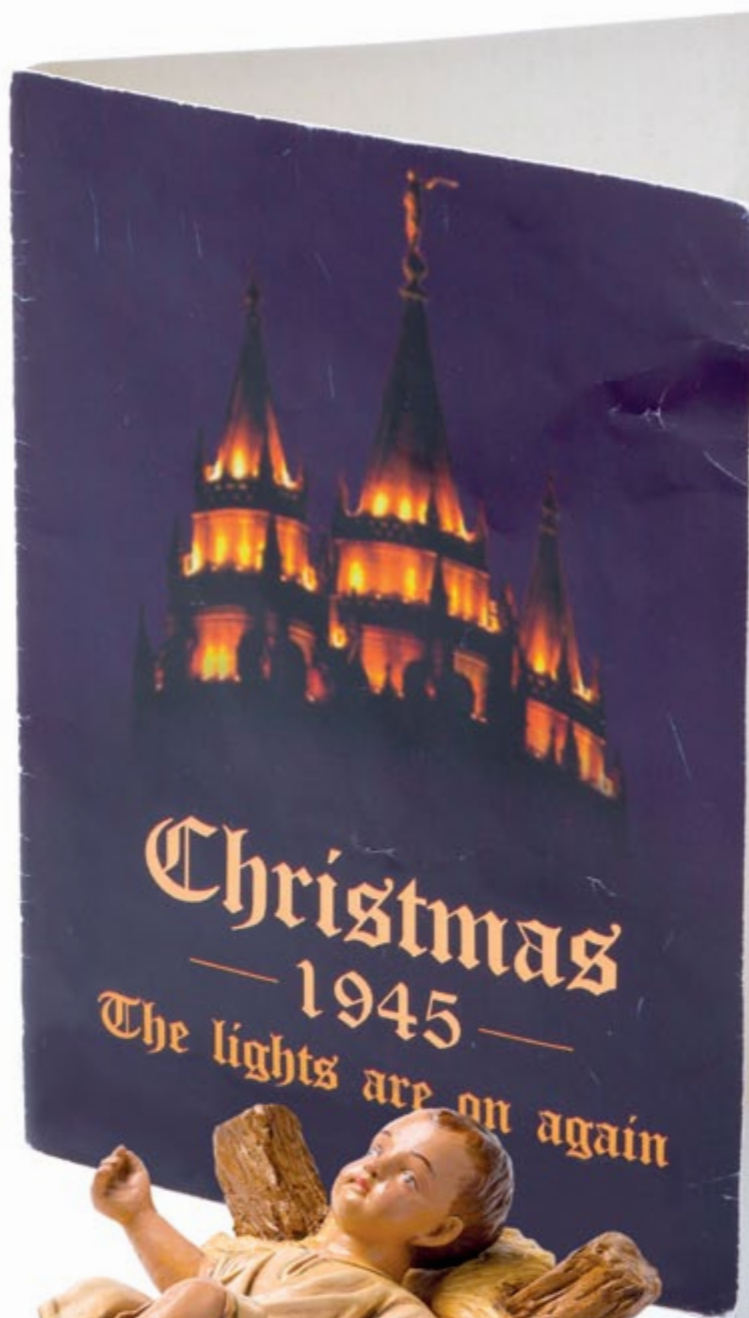
แต่การ์ดคริสต์มาสที่สวยงามดังกล่าวเป็นวิธีแสดงประจักษ์

พยานของประธานสมิทเช่นกันเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และการฟื้นฟูพระกิตติคุณ แจกเช่นการสิ้นสุดสงครามทำให้เกิดสันติภาพและความสว่างในที่มืด การฟื้นฟูพระกิตติคุณหลังจากการละทิ้งความเชื่อมายาวนานหลายศตวรรษทำให้แสงสว่างแห่งความจริง “แจ่มกระจ่างอีกครั้ง” สำหรับทุกคนในโลก

แบบอย่างจากศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้ายของเราในเรื่องความรัก การรับใช้ ศรัทธา และการเสียสละเป็นพยานว่าปีติแท้จริงในช่วงเทศกาลคริสต์มาสเกิดจากการดำเนินชีวิตแจกเช่นพระคริสต์ ดังประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์กล่าว “คริสต์มาสที่แท้จริงมาถึงคนที่รับพระคริสต์เข้ามาในชีวิตเสมือนเป็นพลังผลักดัน ขับเคลื่อน และให้ชีวิต วิญญาณแท้จริงของคริสต์มาสถู้อยู่ในพระชนม์ชีพและพระพันธกิจของพระอาจารย์”¹¹ ■

อ้างอิง

1. ดู แลร์รี่ ซี. พอร์เตอร์, “Remembering Christmas Past,” *BYU Studies*, vol. 40, no. 3 (2001): 94–96.
2. โทมัส เอส. มอนตัน, “Christmas Gifts, Christmas Blessings,” *New Era*, ธ.ค. 1986, 7.
3. ดู พอร์เตอร์, “Remembering Christmas Past,” 104–105.
4. โจเซฟ เอฟ. สมิธ, “Christmas and New Year,” *Improvement Era*, ม.ค. 1919, 267.
5. โจเซฟ สมิธ, ใน พอร์เตอร์, “Remembering Christmas Past,” 53.
6. โจเซฟ ฟิวดิงก์ สมิธ, ใน โจเซฟ ฟิวดิงก์ สมิธ จูเนียร์ และ จอห์น เจ. สจ๊วต, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 255.
7. ดู เดวิด ลอว์เรนซ์ แมคเคย์, *My Father*, David O. McKay (1989), 70–71.
8. การอุทิศครั้งสุดท้ายของพระวิหารเซนต์จอร์จ ยูทาห์ที่เสร็จสมบูรณ์จัดในอีกสี่เดือนต่อมาเมื่อวันที่ 6–8 เมษายน ค.ศ. 1877
9. ดู *Wilford Woodruff’s Journal*, ed. Scott G. Kenney, 9 vols. (1983–85), 7:297.
10. ดู อัลเบิร์ต แอล. ไชเบลล์ จูเนียร์, “It Being Christmas,” *Improvement Era*, ธ.ค. 1949, 826–27.
11. *The Teachings of Howard W. Hunter*, ed. Clyde J. Williams (1997), 269.

โดย แอรัน แอล. เวสต์

แผนกเผยแพร่สื่อและสิ่งพิมพ์ของศาสนจักร

การเปลี่ยน สภาพอันศักดิ์สิทธิ์

พระวิหารซานซัลวาดอร์ เอลซัลวาดอร์ดำเนินการมากกว่าการเปลี่ยนสภาพภูมิทัศน์
อิทธิพลของพระวิหารกำลังเปลี่ยนแปลงใจ ครอบครัว และประชาชาติทั้งหมด

การเปลี่ยนสภาพเนินเขา

วันที่ 20 กันยายน ค.ศ. 2008 วิสุทธิชนยุคสุดท้ายประมาณ 600 คนมารวมตัวกันบนเนินเขาจำปูนในเมืองซานซัลวาดอร์ เอลซัลวาดอร์ พวกเขายืนอยู่บนผืนดินที่เคยใช้เพาะปลูกมานานหลายปี ภายใต้การกำกับดูแลของฝ่ายประธานภาคอเมริกากลาง พวกเขาสวดอ้อนวอนด้วยกันและแบ่งปันถ้อยคำแห่งประจักษ์พยาน บางคนแทงพลั่วใหม่ลงในดินเก่าโดยคาดหวังการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นตรงจุดที่เลือกสรรไว้แล้วนั้นในเร็ววัน

วันที่ 21 สิงหาคม ค.ศ. 2011 วิสุทธิชนยุคสุดท้ายหลายพันคนที่หัวใจแหล่ขึ้นด้วยความคารวะต่างทักทายกันบนเนินเขาแห่งนั้น ที่นั่นเปลี่ยนสภาพเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในเอลซัลวาดอร์ ไม่ใช่พื้นที่เพาะปลูกอีกต่อไป วิสุทธิชนมารวมกันรอบพระวิหาร พวกเขา รอคอยการมาถึงของศาสนาดำเนินการด้วยใจจดจ่อ ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์แห่งฝ่ายประธานสูงสุดจะมาอุทิศพระวิหารแห่งนั้นแด่พระเจ้า สมาชิกคนหนึ่งที่เป็นสมาชิกศาสนจักร

พิธีเปิดดิน
สำหรับพระ
วิหารซานซัล-
วาดอร์ เอลซัล-
วาดอร์คือจุด
เริ่มต้นการ
เปลี่ยนแปลง
อันศักดิ์สิทธิ์
ของพื้นที่
แถบนั้น

เอกเข่นแผ่นดิน
ดินที่ได้รับการ
เปลี่ยนสภาพ
เพื่อสร้างพระ
วิหารซานซัล-
วาดอร์ เอลซัล-
วาดอร์ ซีวิต
ของอมาโดกับ
เอวีลีน วิจิได้
รับการเปลี่ยน
สภาพโดยพระ
กิตติคุณของ
พระเยซูคริสต์

มายาวนานพูดแทบจะเป็นเสียงกระซิบว่าเขาารู้สึกว่าสถานที่แห่งนั้นแยกจากบริเวณโดยรอบ—เสมือนหนึ่ง “สวรรค์น้อยๆ บนแผ่นดินโลก”

การเปลี่ยนสภาพครอบครัว

ในเดือนเมษายน ค.ศ. 2010 เอวีลีน วิจิเป็นห่วงอมาโดสามีเธอที่กำลังสูญเสียศรัทธา เขาไม่ได้ไปโบสถ์ 11 ปีแล้ว เพราะได้ข้อสรุปว่าศาสนจักรที่แท้จริงไม่มี ระหว่างนั้นเอวีลีนไม่เคยเลิกเชื่อในพระเจ้า เธอไปเข้าโบสถ์หลายแห่งเพราะอยากได้ยินพระวจนะของพระองค์ แต่ไม่เคยพอใจกับสิ่งที่ได้ยิน ตอนเช้าบางวันเธอตื่นขึ้นมาพร้อมน้ำตาในวันเช่นนั้นเธอวิ่งวนขอการนำทางจากพระบิดาบนสวรรค์ เธอทูลถามพระองค์ว่าเหตุใดเธอจึงไม่เคยรู้สึกว่านิกายต่างๆ ที่เธอเข้าร่วมถูกต้อง แม้ถึงกับปรารถนาอย่างยิ่งที่จะเรียนรู้จากพระองค์ เธอสวดอ้อนวอนด้วยว่าขอให้มันสักวันที่ครอบครัวเธอจะพบเอกภาพในศาสนจักรหนึ่ง

ราววันที่ 23 สิงหาคม ค.ศ. 2011 อมาโดกับเอวีลีน วิจิประสบการเปลี่ยนสภาพเหมือนการเปลี่ยนแปลงที่เคยเกิดขึ้นบนเนินเขาแห่งนั้นในเมืองหลวงของพวกเขา พวกเขาสวมชุดขาวเข้าไปในห้องผนึกพร้อมมิเชลล์บุตรสาววัยเก้าขวบกับคริสเตียนบุตรชายวัยสามขวบ พวกเขาเป็นครอบครัวแรกที่ได้รับการผนึกเพื่อกาลเวลาและนิรันดร์ในพระวิหารซานซัลวาดอร์ เอลซัลวาดอร์ พวกเขาเพิ่งอุทิศตนรับใช้พระเจ้าเช่นเดียวกับพระวิหารที่พวกเขาเข้าไป และพวกเขาเป็นหนึ่งในเดียวกันในการอุทิศตนนั้น

เรื่องราวของครอบครัววิจิ

“เรื่องราวของเราเริ่มต้น” อมาโดเล่า “เมื่อเราพบเอ็ดเดอร์คูหนึ่ง—ไม่ใช่สิ เมื่อพวกเขาพบเราต่างหาก เรากำลังออกจากบ้านคุณพ่อคุณแม่ของเอวีลีนและกำลังถือถุงใส่ของที่เรานำออกมา เราสังเกตเห็นเอ็ดเดอร์เห็นเราและกำลังข้ามถนนตรงมาหาเรา หนึ่งในนั้นถามอย่างมีน้ำใจจะขอช่วยเรา

“พร้อมกับถามด้วยว่าจะให้พวกเขามาเยี่ยมเราได้หรือไม่ ผมตอบว่าได้ ส่วนใหญ่เกิดจากความอยากรู้ อยากเห็น ถึงตอนนั้น

ผมรู้ไม่มากนักเกี่ยวกับศาสนจักร—รู้แต่คำวิจารณ์ที่เคยได้ยินจากคนอื่น ๆ

“หลังจากผมยอมให้เอ็ดเดอร์มาเยี่ยมบ้าน ผมบอกภรรยาว่า ‘อย่าตื่นเต้นมากนักกับเรื่องนี้ อย่าเข้าใจผิดคิดว่าผมจะตัดสินใจเข้าร่วมศาสนจักร ผมแค่อยากฟังดูว่าพวกเขาจะพูดอะไร’

“เอ็ดเดอร์เริ่มมาเยี่ยมเรา ผมพร้อมจะบอกพวกเขาอย่างสุภาพให้ออกไปถ้าพวกเขาพูดสิ่งที่ผมเห็นว่าไม่ถูกต้อง แต่พวกเขาอ่อนโยนมาก และผมประทับใจที่พวกเขาไม่เคยกล่าววาจาให้ร้ายเกี่ยวกับนิกายอื่น พวกเขาสอนด้วยความรักและความขยันหมั่นเพียร พวกเขาอดทนเมื่อผมตั้งคำถามเยอะแยะมากมาย พวกเขาทำให้พวกเรารักได้อย่างรวดเร็ว”

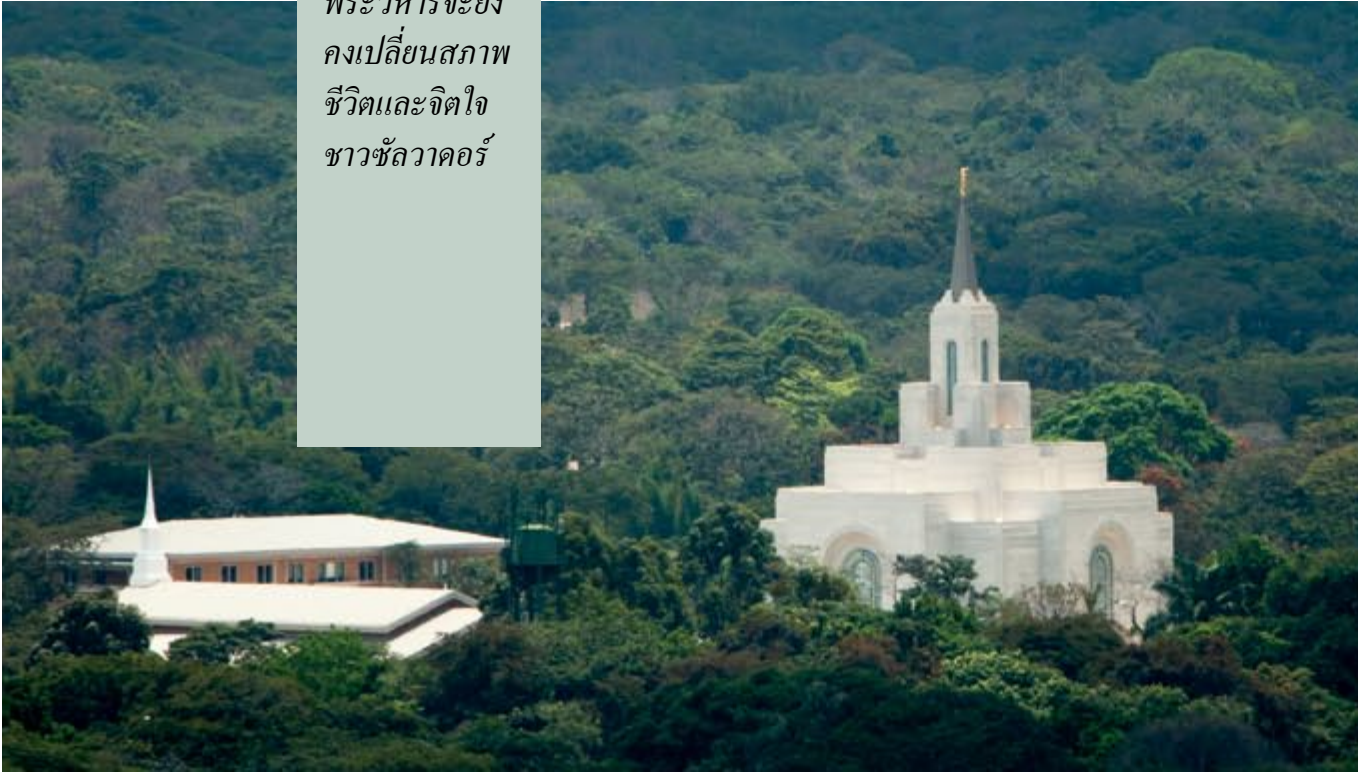
อมาโดกับเอวีลีนเตรียมตัวที่จะเลิกละน้อยเพื่อรับบัพติศมา และการยืนยันเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เรื่องใหญ่สุดที่ทำให้เขาตัดสินใจเข้าร่วมศาสนจักรคือพระคำแห่งปัญญา เธอเสียใจเมื่อทราบว่าเธอต้องกำจัดความปรารถนาที่จะดื่มกาแฟออกไป อมาโดไม่ต้องทิ้งนิสัยไม่ดีใดๆ เขาเพียงแต่ต้องไขว่คว้าความจริง เขาเชื่อสิ่งที่ผู้สอนศาสนาสอน ถึงกับยอมรับหลักคำสอนและการปฏิบัติมากมายที่เขากับภรรยาู้สึกว่าขาดหายจากนิกายอื่น เช่น ครอบครัวนิรันดร์ บัพติศมาแทนคนตาย การผูกมิตรและการวางระเบียบในศาสนจักร แต่เขายังไม่ยอมรับปากว่าจะรับบัพติศมา เขาเกรงว่าพอเข้าร่วมศาสนจักรแล้วเขาจะพบว่าเขาตัดสินใจผิด

ไม่นานข้อกังวลเหล่านี้ก็หมดไป เอวีลีนสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือและเอาชนะนิสัยติดกาแฟ “ดิฉันจะไม่ยอมให้สิ่งนี้ขัดขวางไม่ให้ดิฉันได้รับพร” หลังจากลังเลใจประมาณสองเดือนอมาโดจึงรับปากว่าจะรับบัพติศมา เอวีลีนบอกว่าเดี๋ยวนี้เขาพูดบ่อยๆ ว่า “เราต้องน้อมรับหลักคำสอน”

การเปลี่ยนแปลงและพร

อมาโด เอวีลีน และมิเชลล์รับบัพติศมาและการยืนยันเมื่อต้นเดือนมิถุนายนปี 2011 “ตั้งแต่เรารับบัพติศมา” เอวีลีนกล่าว

พระวิหารจะยังคงเปลี่ยนสภาพชีวิตและจิตใจชาวซัลวาดอร์

“ดิฉันรู้สึกได้ว่าทุกอย่างเริ่มเปลี่ยน ครอบครัวดิฉันเป็นหนึ่งในเดียวกันในศาสนจักร เราพบพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู เรามีการทดลองและความเจ็บป่วยนับตั้งแต่นั้น แต่พระบิดาบนสวรรค์ทรงเทพรมากมายมาให้เรา”

อมาโดตั้งข้อสังเกตว่า “การเปลี่ยนแปลงอย่างแรกที่ผมสังเกตเห็นคือความเป็นหนึ่งเดียวกันในครอบครัวเรา ไม่ใช่ว่าเราบกพร่องต่อหน้าที่มาก่อนแต่เราเริ่มเป็นหนึ่งเดียวกันมากขึ้น หลักคำสอนของพระกิตติคุณช่วยเรา เมื่อผู้นำศาสนจักรสอนเราเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ของครอบครัว เราคิดมากขึ้นเกี่ยวกับค่านิยมที่เราควรมีอยู่ในครอบครัวเรา”

ซีซาร์ โอเรลลানা อธิการของครอบครัววิจิลเห็นการเปลี่ยนแปลงในชีวิตพวกเขาเช่นกัน ไม่นานหลังจากบัพติศมา อมาโดเข้าพบอธิการโอเรลลানাและพูดว่า “เราอยากจ่ายส่วนสิบ แต่เราไม่รู้วิธี”

อธิการโอเรลลاناอธิบายว่าส่วนสิบคือ 10 เปอร์เซ็นต์ของส่วนที่พวกเขาได้เพิ่มขึ้น อมาโดค่อนข้างกังวล ตอนนั้นเอวีลีนมีงานทำ แต่เขาไม่มี “เงินเราขาดมือเสมอ” อมาโดอธิบายให้อธิการฟัง “แต่เราอยากจ่ายส่วนสิบ”

อธิการโอเรลลاناตอบว่า “บราเดอร์ครับ พระเจ้าทรงทำสัญญาไว้มากมาย” พวกเขาอ่านพระคัมภีร์ด้วยกันเกี่ยวกับพรที่มาจากการจ่ายส่วนสิบอย่างซื่อสัตย์ รวมทั้งพระคำรัสของพระเจ้า

ผ่านศาสดาพยากรณ์มาลาคี “จงนำทศางค์เต็มขนาดมาไว้ในวันคลั่ง ... จงลองดูเราในเรื่องนี้ดูที่หรือว่าเราจะเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ให้เจ้า และเทพอย่างล้นไหลมาให้เจ้าหรือไม่” (มาลาคี 3:10)

หลังจากอ่านพระคัมภีร์เหล่านี้ด้วยกัน อธิการโอเรลลานามองดูผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่และพูดว่า “ถ้าการจ่ายส่วนสิบหมายความว่า คุณจะจ่ายค่าน้ำหรือค่าไฟไม่ได้ จงจ่ายส่วนสิบ ถ้าการจ่ายส่วนสิบหมายความว่า คุณจะจ่ายค่าเช่าไม่ได้ จงจ่ายส่วนสิบ ถึงแม้การจ่ายส่วนสิบหมายความว่า คุณจะไม่มีเงินพอเลี้ยงครอบครัว จงจ่ายส่วนสิบ พระเจ้าจะไม่ทอดทิ้งคุณ”

วันอาทิตย์ถัดมา อมาโดเข้าพบอธิการโอเรลลานาอีกครั้ง คราวนี้เขาไม่ถามอะไรเลย เขาเพียงแต่ยื่นซองให้อธิการและพูดว่า “อธิการครับ นี่ส่วนสิบของเรา”

เมื่อนึกถึงประสบการณ์นี้ อธิการโอเรลลานากล่าวว่า “พวกเขาเป็นผู้จ่ายส่วนสิบที่ซื่อสัตย์นับแต่นั้นเป็นต้นมา” ครอบครัวได้รับเครื่องอุปโภคบริโภคบางอย่างจากคลังของอธิการในช่วงประสบปัญหาการเงิน นอกจากนั้นพระเจ้าประทานพรให้พวกเขาสามารถดูแลตนเองได้ เอวีลีนได้รับการเลื่อนขั้น และอมาโดพบงานที่ดี ต่อมาเอวีลีนตกงาน แต่พวกเขายังคงจ่ายส่วนสิบและได้รับพรฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณสำหรับความซื่อสัตย์ของพวกเขา ครั้งหนึ่งอธิการโอเรลลานาถามอมาโดว่าการเงิน

ในครอบครัวเป็นอย่างไบบ้าง อมาโดตอบว่า “ทุกอย่างเป็นไปได้ด้วยดี บางครั้งเรามีกินไม่มาก แต่เรามีพอ และเหนือสิ่งอื่นใด เราวางใจพระเจ้าครับ”

หลังจากจ่ายส่วนสิบได้ระยะหนึ่ง เอวีลีนกับอมาโดจึงพูดกับอธิการโอเรลลاناเรื่องพรที่พวกเขาได้รับ พวกเขาอ้าง มาลาคีย์ 3:10 โดยพูดว่า “เราพิสูจนพระเจ้าแล้ว” และตามคำสัญญาของอธิการโอเรลลاناพระเจ้าไม่เคยทอดทิ้งพวกเขา

มุมมองใหม่

เอวีลีนกับอมาโดพูดอย่างอ่อนโยนถึงวันที่ครอบครัวมารวมกันในห้องผืนึก พวกเขาเคยวิตกว่าเมื่อถึงเวลารับเ็นดาวเม้นท์และเตรียมรับศาสนพิธีผืนึกในวันเดียวกัน ลูกๆ ของพวกเขาจะอยู่ไม่เนิ่ง พวกเขากังวลเป็นพิเศษกับคริสเตียนลูกชายจอมชวนวัยสามขวบ แต่ลูกๆ เข้าห้องผืนึกด้วยความเคารวะและสงบ บ่งบอกว่าพวกเขาเข้าใจเหตุผลที่มาอยู่ในห้องนั้น เมื่อถึงเวลาที่ลูกๆ ต้องเข้าร่วมศาสนพิธีผืนึก คริสเตียนเดินมาที่แท่นและคุกเข่าข้างคุณพ่อคุณแม่โดยไม่ต้องให้บอกหรือกระตุ้น

เอวีลีนจำได้ขณะมองภาพสะท้อนของครอบครัวในกระจก อมาโดพูดถึงการมองไม่เฉพาะในพระวิหารเท่านั้นแต่ในชีวิตแต่ละวันด้วย เขาแสดงความขอบคุณต่อมุมมองนิรันดร์ที่เวลานี้นำทางชีวิตเขา—มุมมองที่ดูเหมือนมิเชลล์กับคริสเตียนรับรู้เมื่อพวกเขาอยู่ในพระนิเวศน์ของพระเจ้า มุมมองดังกล่าวขยายกว้างขึ้นนับแต่นั้นเป็นต้นมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อครอบครัววิจิลาต้อนรับลูกสาวคนใหม่เข้ามาในครอบครัว—แอนเดรีย ผู้เกิดในพันธสัญญาเมื่อเดือนสิงหาคม

แสงสว่างบนเนินเขา

ครอบครัววิจิลาจะเปลี่ยนไปตลอดกาลผ่านการพลีพระชนม์ชีพเพื่อชาติให้ของพระเยซูคริสต์และอิทธิพลของพระวิหารในแผ่นดินพวกเขา เพราะการเปลี่ยนสภาพพื้นที่เพาะปลูกเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์ บ้านของพวกเขาจึงศักดิ์สิทธิ์มากขึ้น

*ครอบครัววิจิลา
เป็นครอบครัว
แรกที่ได้รับการ
ผืนึกในพระ
วิหารซาน
ซัลวาดอร์
เอลซัลวาดอร์
ซึ่งได้รับการ
อุทิศในเดือน
สิงหาคม ปี
2011*

พวกเขาเป็นตัวแทนคำสัญญาของทั้งประชาชาติในหลายๆ ด้าน เอลซัลวาดอร์เป็นบ้านของคนดีและซื่อสัตย์หลายล้านคนผู้ถูกเสียงอื้ออึงและสิ่งล่อใจของโลกจู่โจมทุกวัน วิสุทธิชนชาวซัลวาดอร์รักบ้านเกิด และพวกเขาพบความหวังใหม่เมื่อเห็นพระวิหารของพระเจ้าที่นั่น พวกเขาพบความมั่นใจในการทำตามคำสวดอ้อนวอนอุทิศพระวิหารของประธานอาวยริงก์ ดังนี้

“พวกข้าพระองค์สวดอ้อนวอนขอให้พรของพระองค์อยู่กับประเทศเอลซัลวาดอร์ โปรดทรงสัมผัสใจผู้ที่ปกครอง ขอให้ประชาชนได้รับพรด้วยเสรีภาพและโอกาส ขอให้สันติสุขครองแผ่นดิน

“ขอให้งานของพระองค์รุ่งเรืองในแผ่นดินนี้ ขอให้ข่าวสารพระกิตติคุณสัมผัสใจประชาชนทั่วประเทศ ขอให้พวกเขาเข้าสู่ผืนน้ำแห่งบัพติศมา อารังความซื่อสัตย์และแน่วแน่ต่อพระองค์ ...

“...ด้วยใจสำนึกในพระกรุณาธิคุณ ข้าพระองค์ทั้งหลายขออุทิศและอุทิศถวายสิ่งปลูกสร้างศักดิ์สิทธิ์นี้และบริเวณโดยรอบเพื่อให้พระประสงค์ของพระองค์บรรลุผลและงานนิรันดร์ของพระองค์มีสัมฤทธิ์ผล พวกข้าพระองค์สวดอ้อนวอนขอให้ทั่วแผ่นดินนี้รู้สึกถึงอิทธิพลของพระวิหารเสมือนหนึ่งแสงสว่างบนเนินเขา”¹

แน่นอนว่าอิทธิพลส่วนใหญ่นี้รู้สึกได้ผ่านการรับใช้และแบบอย่างของผู้คนเฉกเช่นครอบครัววิจิลา

อมาโด วิจิลาปาดน้ำตาพูดด้วยความตื่นเต้นใจและเปี่ยมด้วยความรักกับผู้สอนศาสนาที่ทำให้เขาพร้อมทั้งครอบครัวได้มาหาพระคริสต์และได้รับพรของพระวิหาร “เราหวังว่าลูกๆ จะรับใช้งานเผยแผ่” เขากล่าว “เพื่อพวกเขาจะสามารถเป็นพรแก่ครอบครัวอื่น เฉกเช่นคนหนุ่มเหล่านั้นเป็นพรแก่ครอบครัวเรา” ■

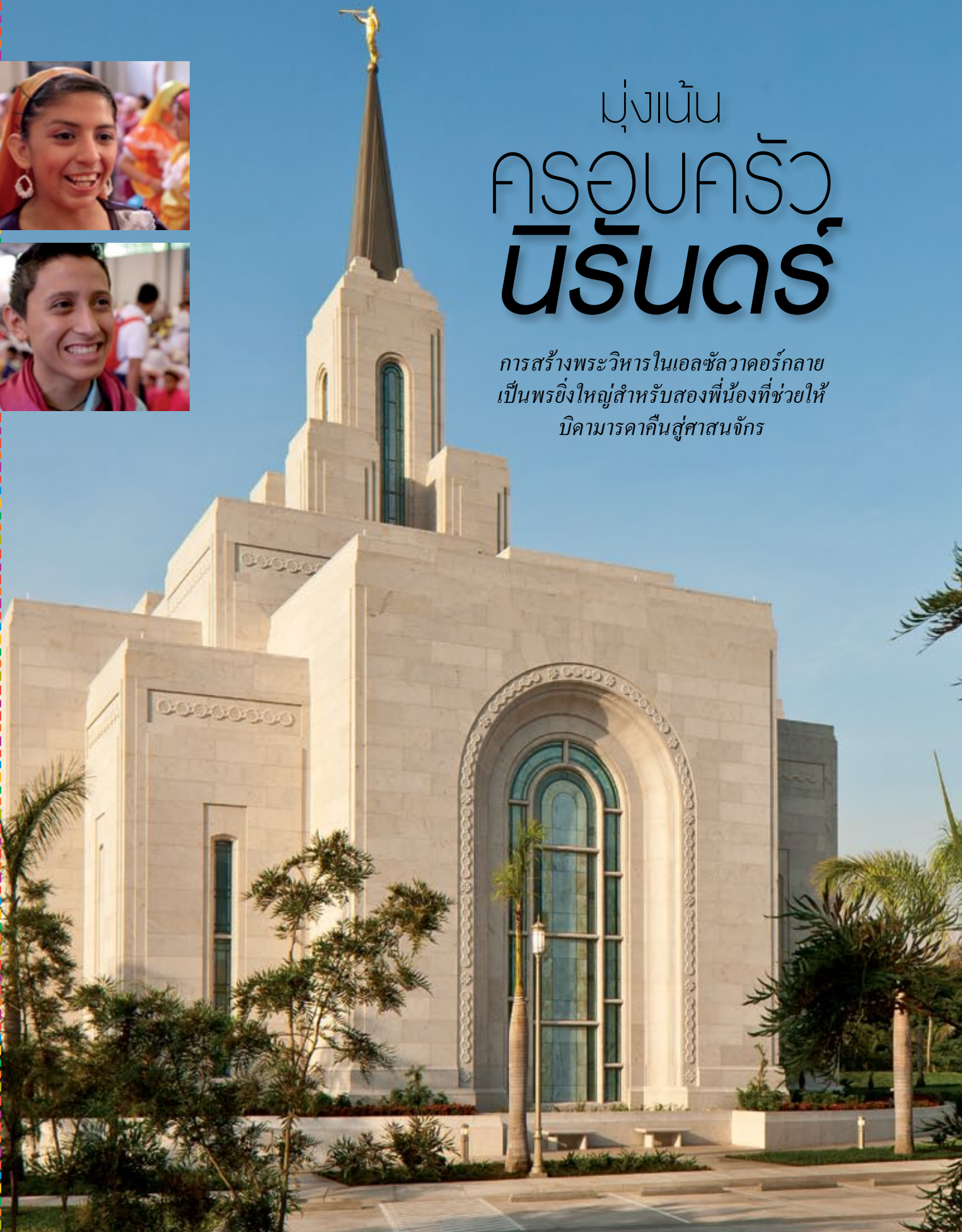
อ้างอิง

1. “‘May Peace Reign in the Land’—Dedicatory Prayer for El Salvador Temple,” *Church News*, ศ.ค. 27, 2011, ldschurchnews.com.

มุ่งมั่น ครอบครัว นิรันดร์

การสร้างพระวิหารในเอลซัลวาดอร์กลายเป็นพรยิ่งใหญ่สำหรับสองพี่น้องที่ช่วยให้บิดามารดาคืนสู่ศาสนจักร

โดย มินดี ไรย์ ฟรีดแมน นิตยสารศาสนจักร

เลควินกับแจคเคิลีน เอส. พี่ชายกับน้องสาวในเอลซัลวาดอร์ เป็นเพื่อนสนิทกันและทำทุกอย่างด้วยกัน พวกเขารักพระกิตติคุณและรักครอบครัวมาก พวกเขาอยากให้ครอบครัวได้อยู่ด้วยกันตลอดกาล

เมื่อเลควินกับแจคเคิลีนอายุน้อยกว่านี้ คนที่โบสถ์จะถามคุณพ่อของพวกเขาว่า “เมื่อไรพวกคุณจะรับการบัพติศมาในพระวิหาร” และเขาจะตอบว่า “เมื่อมีพระวิหารในเอลซัลวาดอร์”

สวดอ้อนวอนให้บิดามารดา

อย่างไรก็ตาม เมื่อประกาศสร้างพระวิหารซานซัลวาดอร์ เอลซัลวาดอร์ในปี 2007 คุณพ่อคุณแม่ของเลควินกับแจคเคิลีนก็เลิกไปโบสถ์ แต่เลควิน เวลานี้อายุ 18 ปี กับแจคเคิลีนอายุ 15 ปี ยังไปโบสถ์สม่ำเสมอและสวดอ้อนวอนขอให้คุณพ่อคุณแม่กลับมาสักวัน

“ดิฉันไม่เคยหยุดสวดอ้อนวอนทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ให้พวกท่านกลับมาแข่งขันอีกครั้ง” แจคเคิลีนกล่าว “ดิฉันรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่เรา และพระองค์ทรงต้องการให้เราเป็นครอบครัววันวันคืน”

พวกเขาพยายามเป็นแบบอย่างที่ดีให้พ่อแม่เห็นเช่นกัน “ผมไม่เคยสิ้นหวัง” เลควินกล่าว “ผมอ่านพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอนเสมอ คุณพ่อคุณแม่จะเห็นผมศึกษาและออกไปเยี่ยมด้วยการสอนประจำบ้านและไปกิจกรรมศาสนจักร ขณะที่ผมพยายามรักษาพระบัญญัติและเจริญก้าวหน้า คุณพ่อคุณแม่เห็นแบบอย่างของผม”

รู้สึกถึงวิญญาณของพระวิหาร

การสวดอ้อนวอนของเลควินกับแจคเคิลีนให้บิดามารดาเริ่มได้รับคำตอบเมื่อพระวิหารจวนเสร็จสมบูรณ์ “เมื่อผู้นำของเราประกาศเรื่องการอุทิศและงานฉลองทางวัฒนธรรม เราชวนคุณพ่อคุณแม่” เลควินกล่าว “เราบอกพวกท่านเกี่ยวกับสิทธิพิเศษที่เยาวชนอย่างเราจะมีส่วนร่วม สิ่งนี้ผลักดันพวกท่านมากและช่วยให้พวกท่านก้าวหน้าทางวิญญาณ”

นอกจากเข้าร่วมงานฉลองทางวัฒนธรรมแล้ว ครอบครัวยังสามารถเข้าโอเพ่นเฮาส์พระวิหารได้ด้วย

“ถึงแม้คุณพ่อคุณแม่ไม่ได้ไปโบสถ์ แต่พวกท่านยังคงเห็นวาทศาสนจักรและพระกิตติคุณเป็นเรื่องศักดิ์สิทธิ์” เลควินกล่าว “เมื่อเราเข้าพระวิหาร คุณพ่อเริ่มอธิบายให้น้องสาวกับผมฟังว่าเมื่อเราเข้าพระวิหาร เราสวมชุดขาวและนี่คือสถานที่ซึ่งเราประกอบศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์”

เลควินรู้สึกที่ที่น้องสาววัยสองขวบของเขาซึ่งปกติขี้กลัว แต่กลับสงบนิ่งขณะอยู่ในพระวิหาร เขาสังเกตเห็นคุณแม่ น้ำตาคลอขณะชมห้องต่างๆ และภาพวาด เมื่อครอบครัวเข้าไปในห้องนี้ก็มีคนเทศน์อธิบายให้พวกเขาฟังว่านี่คือห้องที่ครอบครัวจะรับการบัพติศมา

“จากนั้นน้องสาวตัวน้อยของเราเริ่มเตะเราแต่ละคนพลางพูดว่า ‘คุณแม่ของหนู คุณพ่อของหนู เลควินของหนู แจคเคิลีนของหนู’ แจคเคิลีนกล่าว “เหมือนพระบิดาบนสวรรค์ตรัสผ่านเธอเพื่อบอกเราว่าเราทุกคนเป็นของเธอ”

“แล้วเธอก็กอดพวกเรา เริ่มหอมพวกเรา พลางชี้ไปที่กระจก” เลควินบอก “เรามองดูตัวเราในกระจก มหัศจรรย์จริงๆ เมื่อเราออกจากห้องนั้นวันนั้น เราตั้งใจเป้าหมายว่าจะกลับไปที่นี่ให้ได้”

กลับมาสัมผัสมอเด็มอีกครั้ง

หลังจากเข้าร่วมโอเพ่นเฮาส์พระวิหาร ครอบครัวเริ่มเปลี่ยนแปลงบางอย่าง “ตั้งแต่เราไปพระวิหาร ครอบครัวเรากลับมามีมอเด็มอีกครั้ง” เลควินกล่าว “นับ

เป้าหมาย สำคัญที่สุด

“ถ้าท่านยังไม่เคยไป
พระวิหารหรือถ้าท่าน
เคยไปแล้วแต่ปัจจุบัน
ไม่มีคุณสมบัติในการ
ถือใบรับรอง ไม่มีเป้า-
หมายใดสำคัญต่อท่าน
มากเท่าการมีค่าควรไป
พระวิหาร ... พระสำคัญ
และสูงสุดของการเป็น
สมาชิกศาสนจักรคือพร
เหล่านั้นซึ่งเราได้รับใน
พระวิหารของพระเจ้า”

โทมัส เอส. มอนสัน,
“พระวิหารศักดิ์สิทธิ์—
ประกาศาส่องโลก,”
เลียโฮนา, พ.ศ. 2011,
หน้า 116.

ออนไลน์ เพิ่มเติม

ชมวิดีโอที่เกี่ยวกับควิน
และแจคเคสลิน และการ
อุทิศพระวิหารซานซิล-
วาดอร์ เอลซิลวาดอร์ที่
lds.org/go/temple12

แต่นั้นเป็นต้นมาเราจัดสังสรรค์ในครอบครัว คุณ
พ่อคุณแม่พาเราไปโบสถ์และนั่งแถวหน้ากับเรา
ในห้องนมัสการ”

ในเดือนสิงหาคม ปี 2011 ควินกับแจคเคสลิน
รู้สึกได้รับพรเมื่อนั่งกับคุณพ่อคุณแม่ในศูนย์สแตค
ขณะพวกท่านชมการถ่ายทอดการอุทิศพระวิหาร

“เมื่อประกาศสร้างพระวิหารในปี 2007 คุณ
พ่อคุณแม่ของผมไม่ค่อยแข็งแรง ฉันคิดว่าผมคง
ไม่มีโอกาสอยู่กับพวกท่านที่การอุทิศ” ควินกล่าว
“เมื่อพวกท่านนั่งอยู่กับผม ผมรู้สึกได้จริงๆ ว่า
พระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของ

ผม การอยู่ที่นั่นกับครอบครัวเป็นพรประเสริฐสุด
ประการหนึ่งที่ผมมีในชีวิต”

“ประสบการณ์พระวิหารครั้งนี้ทำให้ดิฉันเข้ม
แข็ง” แจคเคสลินกล่าว “สิ่งที่ทำให้ดิฉันเข้มแข็ง
มากกว่าอะไรทั้งหมดคือการได้เห็นพระวิหาร
เปลี่ยนชีวิต เพราะนั่นช่วยให้คุณพ่อคุณแม่ของ
ดิฉันกลับมาแข็งแรงขึ้นในศาสนจักรอีกครั้ง เวลานี้เรา
ตั้งเป้าหมายไว้ว่าเราจะรับการฝึกในพระวิหาร
ดิฉันทราบว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้สิ่ง
ที่ดีที่สุดแก่เรา” ■

เมื่อมีรักที่บ้าน

ควินกับแจคเคสลินเป็นพี่น้อง
ที่สนิทกันมาก พวกเขาเรียน
รู้ถึงความผูกพันระหว่างพี่น้อง
สามารถเป็นส่วนหนึ่งที่คุ้มค่า
มากในชีวิต ต่อไปนี้เป็นวิธีที่
พวกเขาสนับสนุนช่วยเหลือกัน

แจคเคสลินกล่าวว่า “พี่ชายช่วย
ดิฉันเสมอในการรับมือกับข้อที่

บ้านและที่โรงเรียน ดิฉันได้รับ
การสนับสนุนช่วยเหลือจากเขา
เสมอ ดิฉันทราบโดยไม่สงสัยว่า
เขารักดิฉันและจะสนับสนุนช่วย
เหลือดิฉันไม่ว่าเวลาใด เมื่อดิฉัน
เสียใจหรือรู้สึกท้อแท้ เขาอยู่ให้
กำลังใจดิฉันเสมอ”

ควินกล่าวว่า “เมื่อผมรู้สึกท้อ
น้องสาวจะสนับสนุนและให้กำลังใจ

ใจผม เธอบอกสิ่งดีๆ เกี่ยวกับ
ตัวผม และนั่นทำให้ผมรู้สึกดีขึ้น
มาก ผมเรียนรู้มากมายจากแบบ
อย่างของเธอ บางครั้งเมื่อผมเริ่ม
เลิกล้มศรัทธา เธอบอกผมไม่ให้
สงสัยและสถานการณ์จะออกมา
ดีกว่าที่ผมหวัง”

เยาวชนสองคนนี้บอกว่าพวกเขา
มีความสุขกับสัมพันธ์ภาพ
ที่มีต่อกันและการที่พวกเขาไม่
ทะเลาะกันเหมือนพี่น้องคน
อื่นๆ “คุณพูดได้เลยว่าเราแปลก
แต่ผมชอบพระทัยพระบิดาบน
สวรรค์สำหรับสัมพันธ์ภาพอย่าง
นี้กับน้องสาวของผม” ควินกล่าว

รู้สึกถึงความรัก ของพระองค์ ผ่านการรับใช้

โดย มิเชลล์ วอลเต็น

สองสัปดาห์ก่อนคริสต์มาส ความเครียดที่คุ้นเคยของเทศกาลเกิดขึ้นกับดิฉัน ดิฉันมีของขวัญที่ต้องซื้อ ต้นไม้ต้องตกแต่ง และของขวัญต้องให้

ดิฉันรู้สึกหนักใจมานานหลายเดือนกับภารกิจประจำวันที่คุณแม่ลูกห้าอย่างดิฉันต้องประสบ ดิฉันรู้สึกเหมือนเป็นเครื่องจักรเมื่อไปโบสถ์ขณะรวบรวมลูกน้อยบนม้านั่ง ดิฉันโหยหาการเพิ่มพูนพระวิญญาณและประสบการณ์ทางวิญญาณในชีวิต

ราวช่วงนี้ที่พี่สาวดิฉันซื้อบ้านใหม่ในรัฐใกล้เคียงและพยายามจะจัดทุกอย่างให้ลงตัวก่อนคริสต์มาส นั่นคงจะเป็นงานมากพอตัวสำหรับครอบครัวใดก็ตาม แต่สำหรับครอบครัวเธอยากยิ่งกว่านั้น พี่สาวดิฉันตั้งครรรภ์ได้แปดเดือน เป็นแม่ของลูกเล็กๆ สองคน และต้องดูแลสามีที่เป็นอัมพาตแขนขา

โดยทราบดีถึงความยากลำบากที่เธอประสบ ดิฉันจึงโทรศัพท์ไปสอบถามความคืบหน้า เธอมองโลกในแง่ดีเกี่ยวกับการย้ายและมีความหวังว่าสมาชิกในเวิร์ดใหม่จะสนับสนุนช่วยเหลือ หลังจากสนทนากันดิฉันวางหูโทรศัพท์ โดยหวังว่าเธอจะโชคดีและสงสัยว่าดิฉันซึ่งอยู่ห่างจากเธอ 400 ไมล์ (650 กิโลเมตร) จะช่วยเธอได้อย่างไร

คำวันนั้นมีความคิดเข้ามาในสมองอยู่เรื่อยๆ ว่าดิฉันต้องไปช่วยเธอ แต่เมื่อดูตารางเวลาของดิฉัน ดิฉันไล่ความคิดนั้นออกไปและเข้านอน

เช้าวันรุ่งขึ้นดิฉันตื่นมาพร้อมการกระตุ้นเตือนเหมือนเดิม คราวนี้ความรู้สึกแรงกล้ามากจนดิฉันไม่อาจปฏิเสธได้ ดิฉันโทรบอกสามีว่า “ดิฉันต้องไปช่วยพี่สาว” เขาตอบโดยไม่ลังเลว่า “ผมก็คิดอย่างนั้นเหมือนกัน”

ดิฉันโทรหาพี่สาว บอกแผนของดิฉันและจองเที่ยวบินไปภายในวันนั้น ดิฉันรีบเก็บของใส่กระเป๋า จูบลากูๆ และมุ่งหน้าไปสนามบิน

ตลอดสามวันติดต่อกันดิฉันร้องของออกจากรถจอด จัดห้อง และช่วยแต่งต้นคริสต์มาส หลังจากนำของออกจากกล่องเกือบหมดแล้ว ดิฉันจึงนั่งกับพี่สาวและครอบครัวเธอ พลังชื่นชมต้นไม้ที่สวยงามของพวกเขา หลานสาววัยห้าขวบพอใจที่ครอบครัวเธอพร้อมสำหรับคริสต์มาสจึงร้องเสียงดังว่า “คริสต์มาสปีนี้น้อยอดเยี่ยมจริงๆ เลย!”

ขณะนั่งเครื่องบินกลับบ้าน ดิฉันทราบว่าการสละส่วนหนึ่งของตัวดิฉันแก่ครอบครัวที่น่ารักครอบครัวนี้ทำให้ดิฉันรู้สึกถึงพระวิญญาณซึ่งดิฉันใฝ่ฝันอยากรู้สึก นั่นเกิดขึ้นเพราะดิฉันรับใช้ผู้อื่น

การรับใช้ที่สำคัญ ช่วงนัรันตร์

“บางทีแบบอย่างซึ่งคุ้นเคยที่สุดและสำคัญที่สุดของการรับใช้และการเสียสละโดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเกิดขึ้นในครอบครัวเราเอง มารดาอุทิศตนให้กำเนิดและเลี้ยงดูลูกๆ สามีสละตนเพื่อเลี้ยงดูภรรยาและลูกๆ การเสียสละดังกล่าวซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับใช้ที่สำคัญช่วงนัรันตร์ต่อครอบครัวเรามีมากมายเกินกว่าจะกล่าวถึงและเป็นที่ทราบกันดีจนไม่ต้องกล่าวถึง”

เอลเดอร์ดัลลีน เอช. เอ็ลส์ แห่งโครัม อัครสาวกสิบสอง, “การเสียสละ,” เลียวโนนา, พ.ศ. 2012, หน้า 22.

เป็นเรื่องง่ายถ้าจะพูดถึงการรับใช้ในช่วงคริสต์มาสตราบใดที่การรับใช้นั้นเหมาะสมกับตารางเวลาของเรา และไม่เสียค่าใช้จ่ายมากหรือทำให้เราต้องออกจากเขตความสบายของเรา แต่เพื่อจะรู้สึกถึงวิญญาณแท้จริงของคริสต์มาส เราต้องเอื้อมออกไปนอกตนเอง การทำเช่นนั้นช่วยให้เราเข้าใจความรักที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงมีต่อเราแต่ละคน ■

โดย อธิการเกรย์ อี. สตีเวนสัน
อธิการควบคุม

ความปลอดภัยและสันติสุข จากการรักษาพระบัญญัติ

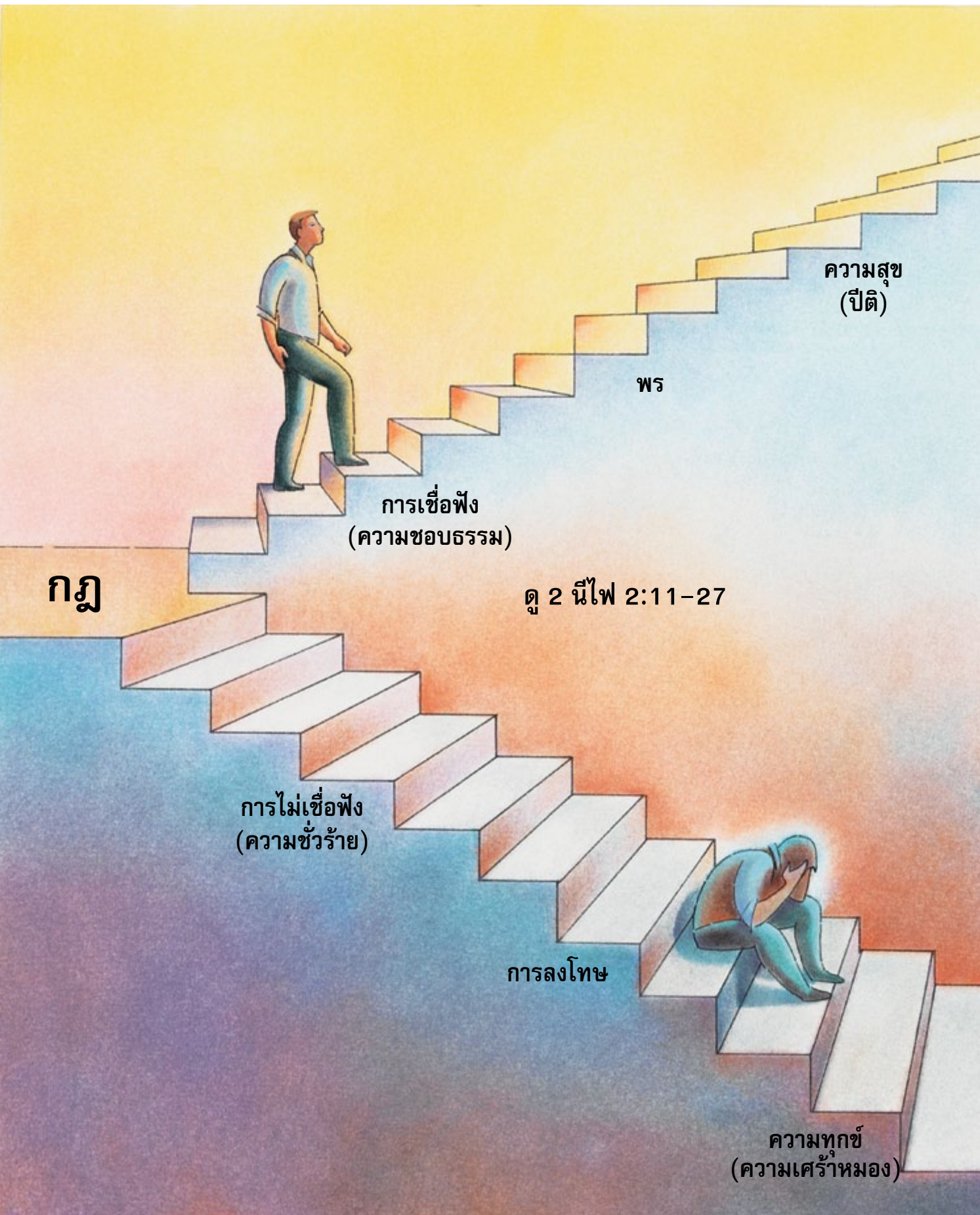
*แบบแผนและความจริงที่พบในพระคัมภีร์มอรมอนกระจ่างชัด
มีประโยชน์ ตรงไปตรงมา และมีค่า เมื่อเราเริ่มต้นด้วยความชอบธรรม
และการเชื่อฟัง เราจะจบลงด้วยพรและปิติ*

ในยุคข้อมูลดิจิทัลของเรา ดูเหมือนว่าชาวตลอด 24 ชั่วโมงเวียนฉวยเรื่องราวคุ้นเคยหลายบทหลายตอนซ้ำแล้วซ้ำอีก ตัวละครในเค้าโครงเรื่องเดิมๆ มักได้ชื่อเสียความโด่งดังผ่านพรสวรรค์เหนือธรรมชาติในบทบาทนักแสดง นักกีฬา นักการเมือง หรือผู้นำธุรกิจ หลายปีของการฝึกฝนหรือการอุทิศตนรับใช้และการเสียสละ—เครื่องมือที่นำไปสู่ความสำเร็จสูงสุดของพวกเขาในงานฝีมือหรืองานอาชีพเฉพาะด้าน—ถูกทำลายย่อยยับท่ามกลางเรื่องอื้อฉาว

ฉากสุดท้ายมักเป็นภาพเศร้าหมองของตัวละครที่กำลังอ่อนวอนด้วยน้ำตาขอให้ผู้พิพากษา ผู้ถือหุ้न หรือผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง หรือครอบครัว มิตรสหาย หรือแฟนๆ ให้อภัยการกระทำผิดของตน ผลพวงที่ได้มักส่งผลลัพธ์ที่ไม่ตั้งใจในวงกว้าง—รวมถึงความปวดร้าวใจ ความอับอาย และความเศร้าหมอง—ต่อตนเอง คนที่พวกเขารัก และคนที่พวกเขาคบหา

ถ้อยคำที่ชัดเจนว่าลึกซึ้งของแอลมาศาสดาพยากรณ์พระคัมภีร์มอรมอนสมัยโบราณในการแนะนำบุตรชายดูเหมือนจะเกี่ยวเนื่องกับศตวรรษที่ 21 มากกว่าเมื่อ 2,000 ปีก่อน “ความชั่วร้ายไม่เคยเป็นความสุขเลย” (แอลมา 41:10)

ในเหตุการณ์อื้อฉาวทุกอย่างเวลานี้ ความรู้และการเชื่อฟังพระบัญญัติซึ่งอยู่ในพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูคงมีมากพอจะปกป้องภัยพิบัติอันจะเกิดแก่ตนเองและงานอาชีพ

สูตรสำหรับความสุข

สูตรที่อยู่ในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เปิดเผยเส้นทางสู่ความสุข ความจริงอันแจ่มชัดและมีค่าพบได้ทั่วไปในพระคัมภีร์ มอรมอน พรภรรณาไว้ดีเป็นพิเศษในคำสอนของศาสดาพยากรณ์ ลีไฮต์ต่อบรรดาบุตรชายขณะที่ท่านใกล้ถึงจุดจบของชีวิต เมื่อพูดกับเจacobบุตรชาย ท่านสอนว่า “เพราะจำเป็นต้อง มีการตรงกันข้ามในสิ่งทั้งปวง” (2 นีไฟ 2:11) อีกไม่กี่ข้อต่อมาท่านเพิ่มเติมว่า “มนุษย์เป็นอยู่, เพื่อพวกเขาจะมีปีติ” (2 นีไฟ 2:25)

คำสอนของลีไฮต์ในโอวาทแก่เจacobอาจสรุปอย่างเรียบง่ายว่าการเชื่อฟังและความชอบธรรมนำไปสู่พร ซึ่งนำไปสู่ปีติ ตรงกันข้าม การไม่เชื่อฟังและความชั่วร้ายนำไปสู่การลงโทษ ซึ่งนำไปสู่โทมนัส พระผู้ช่วยให้รอดคือพระผู้เป็นสื่อกลางที่ยิ่งใหญ่ของมวลมนุษยชาติและพระผู้ทรงอุปถัมภ์เส้นทางสู่ความสุขและชีวิตนิรันดร์ มารเป็นบิดาที่เศร้าหมองของความเท็จและผู้อุปถัมภ์เส้นทางสู่การเป็นเชลยและความตาย

เห็นชัดว่าปฏิบัติเข้าใจว่าเราจะไม่สนใจเลือกการเป็นเชลยและความตาย แต่เพราะเขาจะเศร้าหมองตลอดกาล เขาจึงหาทางให้มวลมนุษยชาติเศร้าหมองเหมือนตัวเขา (ดู 2 นีไฟ 2:27) เขาทำเช่นนี้โดยบิดเบือนผลของบาปและการไม่เชื่อฟัง นี่คือเหตุผลหนึ่งที่เราเรียกว่าบิดาของความเท็จ

ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) กล่าวว่า “ทุกท่าน ... รู้จักซาตาน บิดาของความเท็จ ท่านรู้ว่าเขาเปลี่ยนความจริงเป็นความเท็จอย่างไร เขาตกแต่งความชั่วให้ดูสวยงามถูกใจ สะดวก แม้ถึงกับดี”¹

ซาตานอยากให้เราเชื่อว่าสูตรสำหรับความสุขเริ่มด้วยความชั่วร้ายและบาป เราได้รับการเตือนว่าการล่อลวงของเขาถูกปกปิดไว้อย่างฉลาดจนบางครั้งเขา “เกือบเหมือนเทพแห่งความสว่าง” (2 นีไฟ 9:9) พระเจ้าทรงพรณนาการตกและเป้าหมายของซาตานไว้ดังนี้

“ดังนั้น, เพราะว่าซาตานกบฏต่อเรา, และหมายมั่นจะทำลายสิทธิ์เสรีของมนุษย์, ซึ่งเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, ให้เขาไว้, และจะให้เรามอบอำนาจของเราเองแก่เขาด้วย; โดยอำนาจของพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา, เราจึงทำให้เขาถูกโยนลงไป;

“และเขาก็กลายเป็นซาตาน, แท้จริงแล้ว, แม้มาร, บิดาของ

ความเท็จทั้งปวง, ที่จะหลอกลวงและทำให้มนุษย์มีเดบอด, และชักนำพวกเขาไปเป็นทาสตามความประสงค์ของเขา” (โมเสส 4:3–4)

เส้นทางสู่ความสุขเริ่มด้วยความชอบธรรมผ่านการเชื่อฟังพระบัญญัติ พระบัญญัติประทานแก่เราเพื่อเป็นคู่มือศักดิ์สิทธิ์ที่นำเราออกห่างจากภัยพิบัติมากมายของความเป็นมรรตัย พระเจ้าทรงประกาศเช่นนี้ในช่วงแรกๆ ของการฟื้นฟูว่า “ดังนั้น, เราพระเจ้า, โดยรู้ภัยพิบัติซึ่งจะเกิดขึ้นกับผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลก, จึงเรียกหาผู้รับใช้ของเราโจเซฟ สมิท, จูเนียร์, และพูดกับเขาจากสวรรค์, และให้บัญญัติเขา” (คพ. 1:17; เน้นตัวเอน)

รักษาพระบัญญัติ

บางคนเห็นว่าไม่สมเหตุสมผลที่พระบัญญัติอยู่ตรงต้นทางสู่ความสุขแทนที่จะกระจายอยู่ระหว่างทาง เรื่องต่อไปนี้จากการรับใช้ประธานคณะเผยแผ่ของข้าพเจ้าในเมืองนะโงะยะ ประเทศญี่ปุ่นเมื่อหลายปีก่อนจะอธิบายเรื่องนี้

ข้าพเจ้ากับเลซาภรรยารู้จักหญิงสาวคนหนึ่งหลังจากเธอมาโบสถ์ได้ไม่นานเพื่อเข้าชั้นเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้สอนศาสนาสอน เธอเป็นคนอัธยาศัยดี มีชีวิตชีวา และควบคุมชีวิตตนเองได้ดี ซึ่งรวมถึงหน้าที่การงานดี เพื่อนชายที่คบกันมายาวนาน และครอบครัวของเธอ การสมาคมกับผู้สอนศาสนาและสมาชิกผ่านชั้นเรียนภาษาอังกฤษทำให้เธอสนใจศาสนจักร เธอเริ่มเรียนบทเรียนจากผู้สอนศาสนา ประจักษ์พยานถึงความจริงของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูเหมือนเบงบานขึ้นทุกครั้งที่พบกับผู้สอนศาสนา เมื่อเธออ่านพระคัมภีร์มอรมอน ไตร่ตรอง สวดอ้อนวอนเกี่ยวกับพระคัมภีร์และสิ่งที่ยืนยันได้ฟัง เธอรู้ว่าเป็นความจริง

เมื่อผู้สอนศาสนาเริ่มสอนพระบัญญัติ เธอรู้ว่าเธอต้องเชื่อฟังเธอเลิกคบกับเพื่อนชายและออกจากงานที่เธอต้องทำวันอาทิตย์ เธอเริ่มถือปฏิบัติพระคำแห่งปัญญาและยอมรับกฎสวนสปีดครีธาของเธอแรงกล้ามากถึงขนาดเธอเริ่มรักษาพระบัญญัติทันทีที่เรียนรู้

เมื่อเธอแจ้งต่อครอบครัวว่าเธอสนใจศาสนจักรและศึกษาพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู คุณพ่อคุณแม่บอกเธอว่าความสัมพันธ์ของพวกเขากับเธอจะมีปัญหาแน่นอน ภายในไม่กี่สัปดาห์

ของการยอมรับพระบัญญัติ เธอพบว่าตนเองไม่มีงานทำ ไม่มีื่อพาร์ทไทม์ หรือการสนับสนุนจากครอบครัว เห็นได้ชัดว่าการเชื่อฟังส่งผลกระทบต่อชีวิตเธอในลักษณะที่ดูเหมือนจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมาก

ข้าพเจ้ากังวลมากกับสถานการณ์ของเธอ ดึกคืนหนึ่งเมื่อสิ้นสุดวันที่วุ่นวาย ข้าพเจ้ากับเลซาออกจากบ้านพักคณะเผยแผ่ไปเดินเล่นเพื่อหาเวลาอยู่ด้วยกันเรื่อยๆ เราประหลาดใจเมื่อเรามาถึงทางแยกที่พลุกพล่านในจังหวัดเดียวกับผู้สนใจที่สดชื่นแจ่มใสคนนี้ซึ่งจักรยานมาพอดี เธอทักทายเราด้วยรอยยิ้มอบอุ่นและการสวมกอด เราแปลกใจที่เธอออกนอกบ้านดึกดื่นจึงถามว่าเธอจะไปไหน

“ดิฉันกำลังจะไปทำงานใหม่ค่ะ ต้องทำกะดึกตรงช่องขายอาหารจานด่วนให้คนขับมาแวะซื้อ” เธอร้องบอกด้วยความดีอกดีใจ

งานนี้แสดงว่าค่าจ้าง ความรับผิดชอบ และชั่วโมงทำงานน้อยกว่างานก่อนมาก ทั้งที่มีการทดลองและอุปสรรคมากมายในเรื่องฝ่ายโลกของชีวิตเธอ แต่ความสุขกระจายออกจากตัวเธอ เธอประกาศต่อจากนั้นว่าเธอกำหนดวันรับบัพติศมาแล้ว ขณะเดินกลับบ้านพักคณะเผยแผ่ ข้าพเจ้ากับเลซาอัศจรรย์ใจที่ศรัทธาของเธอและการเชื่อฟังพระบัญญัติที่เธอเพ่งคั้นพบวางเธอไว้บนเส้นทางสู่ปิติแท้จริง

ไม่กี่สัปดาห์ต่อมาเธอรับบัพติศมา หลังจากเวลาผ่านไปพอสมควร เธอคืนดีกับครอบครัวและได้งานดีกว่าเดิมไม่กี่ปีหลังจากบัพติศมา เธอรับการผนึกในพระวิหารโตเกียว ญี่ปุ่นกับอดีตผู้สอนศาสนาที่เธอพบในกิจกรรมหนุ่มสาวโสด เวลานี้ครอบครัวนิรันดรของพวกเขาเพิ่งได้รับพรด้วยลูกชายที่น่ารักเพลงสวดไพเราะสั้นๆ พรณนาสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตเธอเนื่องด้วยการรักษาพระบัญญัติ ดังนี้

รักษาพระบัญญัติ รักษาพระบัญญัติ
พระตรัสในนี้ปลอดภัย ในนี้มีสันติ
พระองค์จะทรงส่งพร พระองค์จะทรงส่งพร
คำสอนศาสดา: รักษาพระบัญญัติ
พระตรัสในนี้สันติปลอดภัย²

แบบแผนและความจริงที่พบในพระคัมภีร์มอรมอนกระจ่างชัด มีประโยชน์ ตรงไปตรงมา และมีค่า เมื่อเราเริ่มต้นด้วยความชอบธรรมและการเชื่อฟัง เราจะจบลงด้วยพรและปิติ ■

อ้างอิง

1. สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, “The Blessings and Responsibilities of Womanhood,” *Ensign*, มี.ค. 1976, 70.
2. “รักษาพระบัญญัติ,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, หน้า 68–69.

เราประหลาดใจเมื่อเรามาถึงทางแยกที่พลุกพล่านในจังหวัดเดียวกับผู้สนใจที่สดชื่นแจ่มใสคนนี้ซึ่งจักรยานมาพอดี เราอัศจรรย์ใจที่ศรัทธาของเธอและการเชื่อฟังพระบัญญัติที่เธอเพ่งคั้นพบวางเธอไว้บนเส้นทางสู่ปิติแท้จริง

เราจะเลี้ยงอาหารคนมากขนาดนี้ได้อย่างไร

ในฐานะประธานสมาคมสงเคราะห์ ดิฉันรู้สึกหนักใจกับความขัดสนและความท้าทายที่บางครอบครัวในสาขาเล็กๆ ของเราประสบอยู่ สภาพเศรษฐกิจยากจะรับมือไหว และสมาชิกหลายคนตกงาน

นอกศาสนจักร ความท้อใจ ความเสียใจ และความสิ้นหวังเห็นได้ในดวงตาของคนมากมายที่หาเลี้ยงครอบครัวด้วยความยากลำบาก แม้แต่เด็กและเยาวชนก็รู้สึกถึงความไม่แน่นอนและความยุ่งเหยิง

ผู้นำสาขา รู้สึกว่าต้องนำความหวังและความรักเล็กๆ น้อยๆ ไปให้คนขัดสนที่สุด—บางอย่างที่จะช่วยให้คนในชุมชนของเรา รู้สึกว่าพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักทรงทราบถึงการทดลองของพวกเขาและทรงดูแลพวกเขาอยู่

เมื่อใกล้ถึงคริสต์มาส เราเสนอให้เชิญเด็กยากจนที่สุดในชุมชนของเรามารับประทานอาหารเย็น สมาชิกในสาขาจะจัดคนระดมทุน ซื้ออาหารจากร้านอาหารจานด่วน และเตรียมอาคารประชุมไว้ต้อนรับแขกของเรา ทุกคนมีส่วนร่วม รวมทั้งเด็กปฐมวัย เยาวชนหญิง และเยาวชนชาย

เราเตรียมการให้ร้านอาหารจานด่วนจัดอาหาร เราติดต่อเจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์ ให้หาครอบครัวที่ขัดสนที่สุด เจ้าหน้าที่ให้รายชื่อเด็กประมาณ 100 คนแก่เราซึ่งมากกว่าที่เราคาดไว้ เราไม่ท้อใจ แต่ดูเหมือนไม่มีทางระดมทุนได้มากพอจะซื้ออาหารให้เด็กมากขนาดนั้น

เมื่อถึงวันเลี้ยงอาหารเย็น ประธานสาขา

พร้อมมัคนายกหลายคนนำเงินทุนที่เรารวบรวมได้ไปภัตตาคาร พลังสงสัยว่าเราจะเลี้ยงอาหารเด็กมากขนาดนี้ด้วยทุนจำนวนจำกัดได้อย่างไร พวกเขาสะดวกอ่อนน้อมขณะไปพลาถคิดว่าเจ้าน่าจะเชิญเฉพาะเด็กเล็กที่สุด แบ่งอาหารกึ่งหนึ่ง หรือไม่กี่ยกเล็กกิจกรรมนี้

เมื่อพวกเขามาถึงร้านอาหาร ประธานสาขาวางเงินบนเคาน์เตอร์ ตอนนั้นเองที่พระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของพวกเขา

ผู้จัดการภัตตาคารมองดูพวกเขาพลาถกล่าวด้วยรอยยิ้มว่าภัตตาคารยินดีบริการอาหารมากเท่าที่จำเป็น—โดยไม่คิดเงิน! ดิฉันไม่สามารถบรรยายปิติที่เราทุกคนรู้สึกได้เมื่อทราบเรื่องการแสดงน้ำใจครั้งนี้ ซึ่งช่วยให้เรานำความสุขขึ้นรื่นเริง—และอาหารมากมาย—มา给孩子ขัดสนกลุ่มใหญ่

เนื่องด้วยความเอื้อเฟื้อของร้านอาหาร เราจึงสามารถนำเงินที่รวบรวมได้ไปซื้ออาหารและทำตะกร้าอาหารให้ครอบครัวขัดสนที่สุดได้

จากประสบการณ์นี้เราเรียนรู้ว่าไม่มี ความพยายามใดสูญเปล่าเมื่อเรานำพรสวรรค์และความปรารถนาดีออกมารับใช้เพื่อนมนุษย์ของเรา ประจักษ์พยานของเราเข้มแข็งขึ้นในเรื่องที่ว่าพระเจ้าทรงเปิดประตูหลังจากเราทำสุดความสามารถแล้ว ■

มาร์ธา เฟอร์นันเดซ-เรโบโยส, สเปน

เมื่อประธานสาขา
วางเงินบนเคาน์เตอร์
คำสวดอ้อนวอนของ
พวกเขาได้รับคำตอบ

หนูหวังว่า จะมีคนรักเธอ

เมื่อลูกชายดิฉันอายุสามขวบและลูกสาวอายุสี่ขวบ พวกเขาอยู่ในกลุ่มก่อนวัยเรียนแถวบ้าน ฤดูหนาวปีนั้นพวกเราที่ดูแลกลุ่มนี้ตัดสินใจทำโครงการคริสต์มาส ซึ่งรวมถึงการให้เด็กแต่ละคนบริจาคของเล่นหนึ่งชิ้นให้ครอบครัวของตน

เราสอนบทเรียนหลายบทในสัปดาห์ก่อนๆ ว่าความกตัญญูและการแบ่งปันให้ผู้อื่นทำให้เรามีความสุขอย่างไร ดิฉันบอกลูกๆ ให้เริ่มคิดว่าพวกเขาอยากให้ของเล่นชิ้นไหนเพราะอยากให้พวกเขามีประสบการณ์กับการเลือกว่าจะให้อะไร ครอบครัวเรามีเงินจำกัด และดิฉันอยากรู้ว่าพวกเขายินดีสละของเล่นชิ้นใดบ้าง

เช้าวันเสาร์วันหนึ่งดิฉันบอกลูกๆ ว่าถึงเวลาเลือกของบริจาคแล้ว ดิฉันช่วยยื่นเตอร์หรือรถบรรทุกที่เขาเลือกไว้แล้วไปดูว่ามีเกสต์กำลังทำอะไร ภาพที่เห็นจากประตูเข้าห้องนอนของเธอทำให้ดิฉันน้ำตาคลอ

มิเกลส์กำลังถือเมลลาตุ๊กตาตัวโปรด แต่งตัวให้ตุ๊กตาด้วยชุดสวยที่สุด และกำลังร้องเพลงให้ตุ๊กตาฟัง จากนั้นเธอนำผ้าห่มผืนเล็กใส่ลงโปรงไว้ในถุงของขวัญ เธอยิ้มให้ตุ๊กตา กอดและจูบ แล้ววางอย่างรักใคร่ไว้ในถุง เมื่อเห็นดิฉันเธอพูดว่า “เมลลาเรียบร้อยแล้วค่ะคุณแม่ หนูหวังว่าจะมีคนรักเธอ”

โดยที่ทราบว่าคุณสาวรู้สึกอย่างไรกับตุ๊กตาตัวนี้ ดิฉันถึงกับตะลึงงันเมื่อเธอให้มา ดิฉันเกือบจะบอกมิเกลส์แล้วว่าเธอไม่ต้องสละตุ๊กตาตัวโปรดก็ได้ แต่ดิฉันยังปากไว้ทัน

เช้าวันเสาร์วันหนึ่งดิฉันบอกลูกๆ ว่าถึงเวลาเลือกของบริจาคแล้ว ภาพที่เห็นจากประตูเข้าห้องนอนของมิเกลส์ทำให้ดิฉันน้ำตาคลอ

“เธอเข้าใจการให้” ดิฉันคิด “เธอกำลังให้สิ่งที่ดีที่สุดของเธอ”

ดิฉันยอมรับทันทีว่าส่วนหนึ่งของดิฉันยินดีให้และแบ่งปันแต่ดิฉันไม่ได้เสียสละส่วนตัวมากนัก ดิฉันวางข้อจำกัดเรื่องจิตกุศลของดิฉัน และดิฉันรู้ว่าต้องเปลี่ยนตัวเอง

ดิฉันนึกถึงพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงสละพระบุตรที่ตีพร้อมพระองค์เดียวของพระองค์และทรงยอมให้พระบุตรทนทุกข์และสิ้นพระชนม์เพื่อดิฉัน ดิฉันนึกภาพพระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักทรงจุมพิตพระบุตรที่รักของพระองค์และทรงส่งพระบุตรมาเป็นทารกบนแผ่นดินโลก โดยหวังว่าเราจะรักและทำตามพระองค์

พระผู้ช่วยให้รอดพระองค์เองไม่ทรงยังสิ่งใดไว้และทรงสละทุกอย่างที่พระองค์ต้องสละ

ดิฉันสงสัยว่ามิเกลส์จะเปลี่ยนใจก่อนโปรแกรมคริสต์มาสหรือไม่เมื่อถึงเวลาต้องบริจาคของเล่น แต่เธอไม่เปลี่ยนใจ ดิฉันสงสัยว่าอีกหน่อยเธอจะเสียใจกับการเลือกของเธอและรู้สึกเสียดายหรือไม่ แต่เธอไม่รู้สึกลับแบบนั้น

โดยเห็นแบบอย่างเช่นพระคริสต์ของลูกสาว ดิฉันจึงตัดสินใจว่าไม่ว่าดิฉันจะมีให้มากหรือน้อย ดิฉันจะให้สิ่งที่ดีที่สุดด้วยใจยินดีเสมอเมื่อดิฉันมีโอกาสแบ่งปัน ■

บริทท์นีย์ พายน์, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

พวกคุณร้องจากใจ

ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2000 คณะนักร้องประสานเสียงสเตคของเรากำลังเตรียมเป็นเจ้าภาพเทศกาลขับร้องเพลงประสานเสียง คณะนักร้องที่มีชื่อเสียงหลายคนในเมืองโปซาดัส อาร์เจนตินา ยืนยันว่าพวกเขาจะเข้าร่วม และหลายคนจะมาชม เราหวังจะแบ่งปันประจักษ์พยานเกี่ยวกับการประสูติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผ่านการขับร้องของเรา

ในฐานะวาทยกรของคณะดิฉันกังวลเล็กน้อย แต่ที่เพิ่มความกังวลของดิฉันคือดิฉันตั้งครรภ์ลูกแฝดอายุครรภ์แปดเดือน ดิฉันเจ็บท้องในช่วงฝึกซ้อมครั้งสุดท้ายหนึ่งสัปดาห์ก่อนคอนเสิร์ตและต้องนั่งอำนวยการเพลง

เมื่อการฝึกซ้อมสิ้นสุด ดิฉันยืนต่อไปไม่ไหว คาร์ลอสสามีดิฉันกับคุณพ่อให้พรดิฉัน จากนั้นคาร์ลอสพาดิฉันไปโรงพยาบาล คณะแพทย์ลงความเห็นให้คลอดลูกวันนั้น ดิฉันกลัวมากแต่คาร์ลอสบอกให้ดิฉันวางใจพระเจ้า

ไม่นานเสียงร้องของทารกแรกเกิดก็ดังทั่วห้อง หัวใจดิฉันถึงโลกด้วยปีติเมื่อได้ยินเสียง แต่จากนั้นแพทย์เข้ามาใกล้และบอกว่า “นั่นเป็นเสียงร้องของคีรา แต่อาบิลไม่ร้อง”

ดิฉันไม่มีคำพูดใดบรรยายความรู้สึกที่ครอบงำดิฉันได้ ไม่นานดิฉันถูกย้ายไปอีกห้องหนึ่ง สามีนั่งรอดิฉันอยู่ที่นั่น เรากอดกันและร้องไห้

“ดาฟเน เราไม่ทราบจุดประสงค์ที่พระเจ้าทรงพาอาบิลไปหาพระองค์” คาร์ลอสกล่าว “แต่เราต้องเข้มแข็ง ยอมรับพระประสงค์ของพระองค์ และก้าวไปข้างหน้าด้วยศรัทธา”

ครู่ต่อมา คาร์ลอสอุ้มร่างเล็กจ้อยของคีราและให้พรเธอเพื่อจะมีชีวิตอยู่ เธอมีชีวิต แต่เพราะภาวะแทรกซ้อนเธอจึงอยู่ในโรงพยาบาลอีก 10 วัน

ดิฉันออกจากโรงพยาบาลในสัปดาห์ต่อมา เพราะต้องเดินทางไปโรงพยาบาลบ่อยๆ เพื่อเยี่ยมและให้นมคีรา ดิฉันจึงไม่ได้คิดถึงคณะนักร้องประสานเสียง คืนก่อนงานเทศกาล คุณพ่อถามว่าดิฉันตัดสินใจแล้วหรือยังว่าจะอำนวยการเพลงหรือไม่ “สวดอ้อนวอนเกี่ยวกับเรื่องนี้ะดาฟเน” ท่านบอก “ไม่ว่าลูกจะตัดสินใจอย่างไร การตัดสินใจนั้นจะถูกต้องแน่นอน”

ดิฉันนึกถึงคีราที่ยังอยู่ในโรงพยาบาล ดิฉันนึกถึงสมาชิกคณะนักร้องประสาน

เมื่อเสียงร้องประสานกลมกลืนกับเสียงดนตรี ดิฉันเกิดความรู้สึกว่าดิฉันอยู่ในสถานที่สวยงามแห่งหนึ่ง

เสียงที่ฝึกหนักเพื่อเตรียมแสดงคอนเสิร์ต ดิฉันนึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด การประสูติพระชนม์ชีพ และการเสียสละของพระองค์ ดิฉันทราบว่าจะต้องทำอะไร

การแสดงความรักที่ครอบครัวเราได้รับจากสมาชิกคณะนักร้องประสานเสียงในช่วงเย็นวันถัดมาทำให้ดิฉันตื่นตัวใจมาก และความรู้สึกปรองดองในหมู่พวกเรา ทำให้ดิฉันเกิดความปรารถนาด้วยใจจริงอยากให้ผู้ชมซาบซึ้งใจ

เพราะเราเป็นเจ้าภาพจัดงานเทศกาล คณะนักร้องประสานเสียงสเตคของเราจึงร้องเป็นอันดับสุดท้าย เมื่อเปียโนและไวโอลินบรรเลงท่อนนำของเพลง “โนเอลครั้งต้น” น้ำตาหยาดลงแก้มดิฉัน ต่อจากนั้นเมื่อเสียงร้องกลมกลืนกับเสียงดนตรี ดิฉันเกิดความรู้สึกว่าดิฉันอยู่ในสถานที่สวยงามแห่งหนึ่ง

เมื่อเราร้องเพลงจบ ดิฉันหันไปมองและเห็นผู้ชมส่วนใหญ่ น้ำตาคลอ คนที่อาจไม่เคยได้ฟังข่าวสารแห่งสันติสุขและความรักของพระกิตติคุณต่างรู้สึกผ่านเสียงเพลงของเราถึงความสวยงามและความน่าพิศวงของการประสูติของพระบุตรพระเจ้าเป็นเจ้า

หลังจากนั้นวาทยกรของคณะนักร้องประสานเสียงอีกวงหนึ่งพูดกับเราว่า “พวกเรามีเทคนิคดี แต่พวกคุณร้องจากใจ”

ในวันคริสต์มาสอีฟดิฉันกับสามีขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ทรงส่งคีรามาบ้านเราและทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาแผ่นดินโลก เนื่องด้วยการซัดใช้ของพระบุตรและการฝึกของเราในพระวิหาร เราทราบว่าจะสักวันหนึ่งอาบิลจะเป็นของเราอีกครั้ง ■

ดาฟเน อนาคต โรเมโร เตเตา, มิชิโอเนล อาร์เจนตินา

ข้าวโพดคั่ว ผู้บุกเบิก และ สันติสุข

คุณแม่นำก้อนอิฐใส่เตาอบ จากนั้นจึงห่อไว้ด้วยผ้าห่มเพื่อให้เท้าของเราอบอุ่นอยู่เสมอขณะเดินทางในรถยนต์ที่ไม่มีเครื่องทำความร้อน นั่นคือปี 1935 และเรากำลังเดินทาง 60 ไมล์ (96 กิโลเมตร) จากซอลท์เลคซิตีไปเพย์ซัน ยูทาห์ เพื่อเยี่ยมคุณตาคุณยายในช่วงต้นเดือนธันวาคม หิมะกำลังโปรยปรายรอบตัวเรา และหมูนวนเป็นลัคค้ายทอร์นาโดลูกเล็กบนถนนตรงหน้า ดินฉันทกับเฟรดพี่ชายสวมเสื้อกันหนาวหนาเตอะ ใส่ถุงเท้าและถุงมือขนสัตว์ การเดินทางไม่มีทีท่าว่าจะสิ้นสุดสำหรับเด็กวัยเจ็ดขวบอย่างดิฉัน

เราเดินทางเช่นนี้ทุกเดือนธันวาคม เทศกาลคริสต์มาสไม่ได้เริ่มต้นจริงๆ จนกว่าเราจะปั่นข้าวโพดคั่วอยู่ในครีวุ่นๆ ของคุณตาคุณยาย คุณตาจะคอยเติมเชื้อไฟ ส่วนคุณยายจะคอยเติมเมล็ดข้าวโพดในตะกร้าลวดตาข่ายและเขย่าอย่างคล่องแคล่วเหนือไฟจนกว่าตะกร้าจะเต็มไปด้วยข้าวโพดพองสีขาว จากนั้นคุณยายจะเทเนยน้ำผึ้งร้อนๆ ลงไปบนข้าวโพดคั่วในหม้อเหล็กใบเซื่อง และคลุกเคล้าด้วยถั่วลิสง เมื่อส่วนผสมเย็นลงแล้ว เราจะหยิบข้าวโพดคั่วด้วยมือที่ทาเนย และปั่นเป็นลูกกลมๆ ไว้แจกครอบครัวกับเพื่อนๆ

แต่คริสต์มาสปีนี้ต่างจากปีอื่นปกติเฟรดกับดิฉันจะนั่งเบาะหลัง แต่ปีนี้เรานั่งเบียดกันระหว่าง

คุณพ่อคุณแม่บนเบาะหน้า โลกศพเล็กๆ สีขาวใสร่างเจอรอดด์น้องชายวัยหนึ่งขวบของเราวางอยู่ที่เบาะหลัง อาการป่วยด้วยโรคหัดกลายเป็นโรคปอดบวมและคร่าชีวิตน้อยๆ ของเขา ก่อนหน้านั้นเราไปที่ห้องเก็บศพเพื่อรับโลงไม้เล็กๆ โลงนี้

ขณะที่เราเดินทางสองชั่วโมง คุณพ่อนำเราร้องเพลงคริสต์มาส คุณพ่อกับคุณแม่ร้องประสานเสียง และบทเพลงไพเราะปลอบประโลมเรายามเศร้าโศกเพราะสูญเสียน้องเล็กของเรา

เมื่อไปถึงบ้านคุณตา กลุ่มครอบครัวและญาติที่ปกติจะรำเริงเบิกบานกำลังรอเราอย่างเคร่งขรึม โลกศพถูกยกลงจากเบาะหลังไปวางไว้ในห้องรับแขกที่เอี่ยมอ่องของคุณยาย อธิการของคุณยายกล่าวแสดงไมตรีจิตสั้นๆ จากนั้นเราจึงขึ้นรถไปสุสาน ที่นั่นเราทุกคนร้องไห้ขณะวางร่างเด็กน้อยล้ำค่านี้ลงในพื้นดินเย็นเฉียบ

คริสต์มาสมาถึงแล้ว เราเติมเชื้อไฟข้าวโพดคั่วแตกดั่งป๊อป เราวางข้าวโพดคั่ว

ก้อนกลมราดคาราเมลไว้บนเส้นม้วนของคุณตา มีความเสียใจวันนั้นแต่มีสันติสุขแม่ไปทั่วขณะที่ดิฉันฟังคุณตาคุณยายผู้ซื่อสัตย์อ่านเรื่องราวการประสูติของพระคริสต์

คุณตาคุณยายเกิดจากบิดามารดาผู้บุกเบิกที่เคยฝังร่างทารกจำนวนมากไว้ในพื้นดิน ขณะที่ครอบครัวเราเศร้าโศกเพราะสูญเสีย เราหันไปทางที่บรรพชนของเราหันไป—ทางพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและพระวาระของพระองค์ ดิฉันระลึกถึงเรื่องราวคริสต์มาสปีนั้นด้วยใจที่ต่างจากเดิม เพราะทารกน้อยเกิดในรางหญ้า ทารกที่เราวางไว้ในพื้นดินจะลุกขึ้นอีกครั้งและจะเป็นของเรา

หลายสิบปีผ่านไปนับจากปีนั้น ทว่าคริสต์มาสแต่ละครั้งดิฉันยังคงวาดเนยน้ำผึ้งลงบนข้าวโพดคั่ว คลุกเคล้ากับถั่วลิสงปั่นเป็นก้อนกลม และระลึกถึง ■ เซอร์ลี เฮอร์สต์ ซิลด์ส, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ขณะที่เราเดินทางสองชั่วโมง คุณพ่อนำเราร้องเพลงคริสต์มาส คุณพ่อคุณแม่ร้องประสานเสียง และบทเพลงไพเราะปลอบประโลมเรายามเศร้าโศก

โดย เอ็ดเดอร์
เจฟฟรีย์ อาร์.
ฮอลแลนด์
แห่งควอรัม
อัครสาวกสิบสอง

คริสต์มาส ท่ามกลางท่าน ทั้งหลาย

จงสรรโลงศรัทธาของ
ท่าน มองหาส่วนดีใน
สถานการณ์ของท่าน
ทำบางอย่างด้วยใจ
เมตตาแก่คนบางคน
แสวงหาพระคริสต์
ผู้ทรงปราศจากสิ่ง
ห่อหุ้มและสิ่งประดับ
สวยหรู

ข้าพเจ้าคิดว่าทุกคนจำคริสต์มาสแรกของตนเอง
ขณะอยู่ไกลบ้านได้ เหตุผลของการอยู่ไกลอาจ
เป็นเพราะรับใช้งานเผยแผ่หรือเข้าประจำการ
กองทัพ ชีวิตนักศึกษา หรืองานอาชีพ ไม่ว่าเหตุผลใด
คริสต์มาสแรกไกลบ้านเป็นความทรงจำอันน่าเศร้าสำหรับ
เราทุกคน ถึงคนที่เคยอยู่ไกลบ้านช่วงคริสต์มาส หรือคนที่
อาจจะอยู่ไกลบ้านปีนี้ ข้าพเจ้าขออุทิศความทรงจำเช่นนั้น
ของข้าพเจ้าเองให้ท่าน

ภาพประกอบโดย พอล แมนนี่

ในกรณีของข้าพเจ้าเป็นเรื่องสมัยรับใช้ เป็นผู้สอนศาสนา เป็นเวลา 19 ปีที่ข้าพเจ้ามีความสุขกับคริสต์มาสแวดล้อมไปด้วยครอบครัวและมิตรสหาย ข้าพเจ้าคิดว่าในวัยเยาว์ที่ถือเอาตนเองเป็นศูนย์กลาง ข้าพเจ้าไม่เคยคิดจะใช้เวลาช่วงนี้ในลักษณะอื่นเลย

ช่วงเวลานั้น เมื่อเทศกาลคริสต์มาสมาถึงในปี 1960 ข้าพเจ้ารู้สึกตัวว่าอยู่ห่างจากทั้งหมดนั่นครึ่งโลก ข้าพเจ้าอยู่ในอังกฤษไม่ถึงสามเดือนเมื่อวันที่หนึ่งธันวาคมข้าพเจ้าถูกเรียกตัวไปสำนักงานคณะเผยแผ่เพื่อพบกับเฮลเดอร์เอลตัน สมิธ ที่เพิ่งมาจากเมืองแฮมเปียน รัฐแอลเบอร์ตา แคนาดา—คู่รุ่นน้องคนแรกของข้าพเจ้า เราถูกส่งไปเปิดงานเผยแผ่ศาสนาในเมืองอนุรักษนิยมอย่างกิลฟอร์ด ในเทศมณฑลเซอร์เรย์ เขตที่ไม่เคยมีผู้สอนศาสนา วิสุทธิชนยุคสุดท้ายมาก่อน และเราทราบว่ามีสมาชิกเพียงคนเดียวซ่อนอยู่ที่ใดที่หนึ่งในเขตนั้น เราอายุยังน้อย ขาดประสบการณ์ และหนักใจอยู่บ้าง แต่เราไม่กลัว

เราลงชื่อกับตำรวจ จัดการเรื่องที่พัก และตอนแรกไม่สามารถหาสมาชิกคนเดียวของศาสนจักรได้ เราจึงทุ่มเทให้กับสิ่งเดียวที่เรารู้ว่าต้องทำ—นั่นคือเคาะประตู เราเคาะประตูช่วงเช้า เราเคาะประตูช่วงกลางวัน เราเคาะประตูช่วงบ่าย และเราเคาะประตูช่วงกลางคืน เราชี้จักรยานผ่านถนนสายต่างๆ ซึ่งน่าจะเป็นเดือนธันวาคมที่ฝนตกหนักที่สุดในประวัติศาสตร์อังกฤษ—หรือกับเราดูเหมือนจะเป็นเช่นนั้น เราเปียกในช่วงเช้า เรา

เปียกช่วงกลางวัน เราเปียกช่วงบ่าย และเราเปียกช่วงกลางคืน แต่เรายังคงเคาะประตูต่อไป และเราแทบไม่ได้เข้าไปในบ้านหลังใดเลย

เหตุการณ์เป็นเช่นนั้นจนถึงคริสต์มาสอีฟเมื่อผู้คนยังมีแนวโน้มอยากฟังผู้สอนศาสนา “จากอาณานิคม” น้อยลง คำนั้นเราเห็นดีเห็นชอบเมื่อย่ำเท้าว่าอุทิศตน เราเข้าไปในห้องเช่าของเราและมีการให้ข้อคิดทางวิญญาณสำหรับคริสต์มาส เราร้องเพลงสวดเกี่ยวกับคริสต์มาสจากนั้นจึงสวดอ้อนวอนเปิด เราอ่านพระคัมภีร์ และฟังเทปบันทึกเสียง *เรื่องจริงเกี่ยวกับคริสต์มาส* จากนั้นร้องเพลงสวดอีกเพลง กล่าวคำสวดอ้อนวอนปิด และเข้านอน เราเหนื่อยเกินกว่าจะฝันถึงคริสต์มาสอันแสนสุข

เช้าวันคริสต์มาสเรายังคงทำตามตารางศึกษาตอนเช้าและแกะห่อของสองสามห่อที่เราได้รับตั้งแต่วันย้าย จากนั้นจึงออกไปเคาะประตู เราเคาะช่วงเช้า เราเคาะช่วงกลางวัน เราเคาะช่วงบ่าย และเราเคาะช่วงกลางคืน เราไม่ได้เข้าบ้านหลังใดเลย

สำหรับคริสต์มาสที่ปกติธรรมดาเช่นนั้น—ซึ่งเห็นชัดว่ารื่นเริงน้อยที่สุดเท่าที่ข้าพเจ้าเคยมีมาก่อนหรือนับแต่นั้น—แต่บอกบางอย่างว่าวันพิเศษเหล่านั้นในเดือนธันวาคมปี 1960 ยังคงฝังใจข้าพเจ้า (หลังจาก 50 กว่าปีผ่านมา!) ว่าเป็นคริสต์มาสยอดเยี่ยมที่สุดครั้งหนึ่งเท่าที่ข้าพเจ้าเคยมี ข้าพเจ้าคิดว่าเพราะนั่นเป็นครั้งแรกในชีวิตที่ข้าพเจ้ารู้สึกตัวว่าเข้าใจคริสต์มาส

ไม่ใช่เพียงมีความสุขกับคริสต์มาส ข้าพเจ้าคิดว่านี่เป็นครั้งแรกที่ข้าพเจ้าได้รับข่าวสารอย่างมีความหมายยิ่งเกี่ยวกับการประสูติและพระชนม์ชีพของพระคริสต์—ข่าวสารของพระองค์พระพันธกิจของพระองค์ และการเสด็จของพระองค์เพื่อผู้อื่น

ข้าพเจ้าน่าจะมีความเข้าใจเช่นนั้นเมื่ออายุน้อยกว่านี้ แต่ข้าพเจ้าไม่มี—อย่างน้อยก็ไม่มีมากพอ แต่คริสต์มาสปีนั้นในอังกฤษ—สมัยเป็นเด็กหนุ่มวัย 19 ปีที่ค่อนข้างหนักใจ ตัวเปียก และหนาว ข้าพเจ้า “เข้าใจ” ข้าพเจ้าสามารถพูดได้เลยว่าเพราะงานเผยแผ่ของข้าพเจ้า คริสต์มาสจึงมีความหมายต่อข้าพเจ้ามากขึ้นทุกปีนับจากประสบการณ์นั้น เช่นเดียวกับพระกิตติคุณอีกหลายๆ ด้าน

เนื่องในคริสต์มาสปีนี้ ข้าพเจ้าส่งความรักมาถึงผู้สอนศาสนาทุกคน ชายหรือหญิงทุกคนในกองทัพ นักเรียนนักศึกษาทุกคน ลูกจ้างและนักเดินทางทุกคนที่จะไม่ “อยู่บ้านช่วงคริสต์มาส”¹ ดังเพลงคริสต์มาสสตูดี้ที่กล่าวว่า จงจรรโลงศรัทธาของท่าน มองหาส่วนดีในสถานการณ์ของท่าน ทำบางอย่างด้วยใจเมตตาแก่คนบางคน แสวงหาพระคริสต์ผู้ทรงปราศจากสิ่งห่อหุ้ม และสิ่งประดับสวยหรู ท่านจะพบว่าแม้สภาพการณ์ภายนอกเป็นเช่นไร คริสต์มาส—เช่นเดียวกับอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า—จะยังอยู่ “ท่ามกลางท่านทั้งหลาย” (ลูกา 17:21) ■

จาก “A Mission Christmas,” Church News, ๕.๓. 17, 2011, 10.

อ้างอิง

1. เจมส์ “คิม” แกนนอน, “I’ll Be Home for Christmas” (1943).

ของประดับ คริสต์มาส มิตรสหายเจกเช่น พระคริสต์

โดย แมรี เอ็น. คุก
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธาน
เยาวชนหญิงสามัญ

ขณะที่เตรียมตกแต่งต้นคริสต์มาส ดิฉันแทะก่ล่องๆ หนึ่งซึ่งเต็มไปด้วยของตกแต่งที่ดิฉันไม่เห็นหรือไม่ได้ใช้มาหลายปี ขณะค้นหาไฟคริสต์มาสกับผ้าปูต่างๆ ดิฉันพบหีบผ้าใบหนึ่งเต็มไปด้วยของประดับคริสต์มาสที่ดิฉันสะสมไว้สมัยเป็นโสดและสอนหนังสือ ดิฉันค้นพบของประดับลายปักเรียบๆ ที่อ่านได้ว่า “โอเพ่นเฮาส์คริสต์มาส—1984” ดิฉันจำปีนั้นได้อย่างชัดเจน ดิฉันยังไม่แต่งงานและย้ายจากวอร์ดหนุ่มสาวโสดมาอยู่วอร์ดครอบครัวอย่างประหวัดพรันพริง

ดิฉันรักเทศกาลคริสต์มาส แต่บางครั้งดิฉันเหงามาก การอยู่ในวัย 30 เศษ เป็นโสด และไม่มีบุตร ทำให้ดิฉันรู้สึกเหมือนอยู่คนเดียวบางครั้ง ดิฉันมักรู้สึกสงสารตนเอง ถอยกลับไปอยู่ในสภาพที่เรียกว่า “กลุ่มอาการรู้สึกเวทนาตนเอง” ปี 1984 นั้นนั่นเอง ดิฉันจำได้ว่ากำลังตัดสินใจจะเอาชนะกลุ่มอาการดังกล่าวให้ได้ มองให้พันตัวและคิดว่าดิฉันจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้ผู้อื่นสนุกสนานรำเริงในช่วงคริสต์มาส

ดิฉันค่อนข้างใหม่สำหรับวอร์ดนี้และคิดว่า การเปิดพาร์ตเมนต์แบบเรียบง่ายต้อนรับสมาชิกสภาคณะสงเคราะห์หน้าจะ

ช่วยดิฉันฉลองวันหยุดและสนิทสนมกับพี่น้องสตรีมากขึ้น

เมื่อย้อนระลึกถึงการเปิดบ้านครั้งนั้น ดิฉันนึกถึงต้นคริสต์มาสต้นเล็กตกแต่งด้วยของประดับในกล่อง กลิ่นคุกกี้ที่เพื่อนๆ คนโสดช่วยดิฉันอบ และรสหวานของ “น้ำพันซ์คริสต์มาสสีขาว” ฝีมือคุณแม่ที่ดิฉันเสิร์ฟให้แขก

ขณะที่ศึกษาของประดับหลากหลาย ความรู้สึกอบอุ่นด้วยความรักและความกตัญญูอัดแน่นเต็มหัวใจขณะนึกถึงมิตรสหายเจกเช่นพระคริสต์หลายๆ คน ทั้งอ่อนวัยและสูงวัย ผู้ที่รักและแนะนำดิฉันตลอดช่วงเวลาที่ทำงาน

ดิฉันหยิบลูกไม้ลายเกล็ดหิมะลงแบงแข็งที่สตรีสูงวัยคนหนึ่งถักให้ดิฉันและทำให้นึกถึงความห่วงใยของเธอ ดิฉันนึกถึงพี่น้องสตรีสูงวัยจากหลายๆ วอร์ดที่ดิฉันเคยอยู่ ผู้ถ่ายทอดความรู้ของพวกเธอให้ดิฉัน ดิฉันหัดถักโครเชต์ ถักนิตตั้ง เย็บจักร และทอผ้าจากพี่น้องสตรีที่น่ารักเหล่านี้ผู้เต็มใจสละเวลาและโดยเฉพาะอย่างยิ่งความอดทนเพื่อให้ดิฉันได้สนุกกับสิ่งที่พวกเธอสนุก

ดิฉันจับเครื่องเป่าทองเหลืองเล็กจิ๋วและนึกถึงคำเชื้อเชิญของผู้อำนวยความสะดวก

นักร้องประสานเสียงที่มีของประดับด้านดนตรีผู้ชวนดิฉันให้ร่วมฝึกตอนเช้าตรู่สำหรับโปรแกรมพิเศษด้านดนตรีสมัยเป็นวัยรุ่น ความมั่นใจของเธอปลุกฝังความรักดนตรีคลาสสิกและความเชื่อมั่นให้ดิฉันร่วมวงคณะนักร้องประสานเสียงตลอดชีวิตที่เหลือของดิฉัน

ดิฉันยิ้มพลางหยิบของประดับรูปนกกีเมาส์ขึ้นมาและขอบคุณสามีภรรยาคนหนึ่งที่ทำให้ดิฉันดูแลลูกวัยหัดเดินของพวกเขา ลูกๆ ของพวกเขากลายเป็นลูกของดิฉัน ดิฉันอุ้มพวกเขาในโบสถ์ อ่านให้พวกเขาฟัง เล่นกับพวกเขา และรักพวกเขา นั่นช่วยเติมช่องว่างที่เจ็บปวดให้เต็ม

พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนเราในมัทธิว 10:39 ว่า “ผู้ที่เอาชีวิตของตนรอดจะกลับเสียชีวิต แต่ผู้ที่เสียชีวิตของตนเพราะเห็นแก่เราก็จะได้ชีวิตรอด”

การตัดสินใจอย่างมีสติในปี 1984 ว่า จะ “เสียชีวิตของตน” โดยมองออกนอกตัวเป็นจุดพลิกผันให้ดิฉัน “พบ” ตนเองจริงๆ ขณะไตร่ตรองอดีต ดิฉันตระหนักว่าหลายคนทำตามพระคำรัสของพระผู้ช่วยให้รอดและเสียชีวิตของพวกเขาเพื่อดิฉัน ของประดับ คริสต์มาสกลายเป็นเครื่องเตือนใจอันหวานชื่นให้นึกถึงมิตรสหายเจกเช่นพระคริสต์ เหล่านี้ ■

ผ้าเช็ดหน้า คริสต์มาส

โดย สก็อตต์ เอ็ม มอย
นิตยสารศาสนจักร

ทุกปีสมัยที่ผมอายุยังน้อย ผมช่วยคุณแม่ห่อของขวัญคริสต์มาสให้ครอบครัว ผมมีพี่น้องที่แต่งงานแล้ว 5 คน มีหลานชายกับหลานสาว 13 คน ด้วยเหตุนี้จึงไม่ใช่งานง่ายๆ เลย แต่แม้ในความยุ่งเหยิงหลากสีล้วน ผมสังเกตเห็นว่าเรามักจะห่อผ้าเช็ดหน้าให้พี่สาวของผมเสมอ ถึงแม้คุณแม่จะให้ชุดราตรีหรือเสื้อหรือเครื่องครัวบางชิ้น แต่จะมีผ้าเช็ดหน้าให้แอนทุกครั้ง ผมเข้าใจว่าผ้าเช็ดหน้ามีประโยชน์และไม่แพง แต่ผมเริ่มสงสัยว่าพี่สาวผมจะคิดอย่างไรกับการได้รับของขวัญชิ้นนี้บ่อยเหลือเกิน

เดือนธันวาคมปีหนึ่ง ผมแสดงความเห็นในท้ายที่สุดว่า “ผ้าเช็ดหน้าให้แอนอีกแล้วหรือครับคุณแม่ ดูเหมือนจะให้เธอแทบทุกปีเลยนะครับ ไม่คิดหรือครับว่าตอนนี้เธออาจจะมีมากพอแล้ว เธอต้องใช้กี่ผืนหรือครับ และของขวัญอีกชิ้นทำให้ค่าส่งของครอบครัวเธอแพงขึ้นนะครับ ผมคิดว่าคุณแม่ไม่จำเป็นต้องทำแบบนี้”

คุณแม่วางกรรไกร “แม่จะเล่าเรื่องหนึ่งให้ลูกฟัง แล้วลูกจะเข้าใจเอง เรื่องนี้เกิดขึ้นก่อนลูกเกิด

“ลูกรู้ว่าแม่มาประเทศนี้อย่างไร” (ผมรู้ครอบครัวของคุณแม่ประหลาดใจเมื่อท่านแต่งงานกับพ่อมายลูกตั้งแต่ตกใจมากเมื่อทราบว่าท่านจะจากฮอลแลนด์ไปอยู่สหรัฐ) “แต่มีบางอย่างที่ลูกไม่รู้ เมื่อเราามาที่นี่ เราไม่มีอะไรเลย ชีวิตยากลำบาก คุณพ่อของลูกทำงานสองอย่างแต่ก็ได้ค่าแรงน้อย แม่รับซักรีด แต่เราก็ยังมีเงินไม่พอ

“ตอนนั้นแอนอายุ 17 ปีและเข้าใจว่าเราเป็นหนี้มากขนาดไหน เธอตัดสินใจช่วยเรา เธอไปทำงาน เธอได้งานในเมืองที่ร้านขายขนม เธอต้องนั่งรถประจำทางไปที่นั่นและยืนตรงเคาน์เตอร์ทั้งวัน เธอยกเงินเดือนเกือบทั้งหมดให้เรา เก็บไว้แค่พอดำรงและซื้ออาหารกลางวันบ้าง เนื่องจากเธอไม่สามารถเก็บอาหารไว้หลังเคาน์เตอร์ได้

“แอนบอกแม่ว่าเธอดีใจที่มีงานทำและเงินเดือนของเธอจะช่วยเราได้ แต่เธอไม่ได้บอกแม่ว่าเธอเป็นห่วงน้องชายทั้งหลายของเธอ คริสต์มาสใกล้เข้ามา เพื่อนชาวอเมริกันคนใหม่ของน้องชายพูดถึงของเล่นที่พวกเขาเคยขอให้ซานตานิามาให้ จะเป็นอย่างไรถ้าซานตาไม่ได้นำของขวัญมาให้บ้านเรา

“สองสามวันก่อนคริสต์มาส แอนให้เงินแม่จำนวนหนึ่ง แต่วันนั้นไม่ใช่วันเงินเดือนออก แม่ถามว่าเธอได้เงินมาจากไหน

เธอบอกว่าเธอออมไว้โดยไม่กินอาหารกลางวัน เงินไม่มากหรือลูก แต่แม่รู้เธอไม่ได้กินอาหารกลางวันมาหลายอาทิตย์ เธอบอกแม่ให้นำเงินไปซื้อของขวัญคริสต์มาสให้น้องๆ เธอฝากฝังแม่ ซึ่งเป็นแม่เลี้ยงคนใหม่ของเธอ ให้ซื้อสิ่งที่ควรซื้อ

“แม่ต้องซื้อของเล็กๆ น้อยๆ แต่ตัดสินใจว่าจะจัดคริสต์มาสให้ทุกคนในครอบครัว มีส้มให้กิน สบู่ตุ๊กตาทามี่ สีเทียน รถยนต์ของเล่นคันเล็กๆ ถุงเท้าสำหรับคุณพ่อ และแม่ซื้อผ้าเช็ดหน้าผืนหนึ่งให้แอน เป็นผ้าเรียบๆ แต่แม่อยู่จนดึกเพื่อปักกลายให้ผ้าผืนนั้นสวย แม่มีความสุขมากที่ลูกสาวคนใหม่ของเธอให้คริสต์มาสแก่เรา แม่อยากให้มีบางอย่างพิเศษสำหรับคริสต์มาสด้วย

“พอคริสต์มาสมาถึง เราแปลกใจเมื่อเพื่อนๆ ที่โบสถ์นำต้นคริสต์มาสมาให้เรา พร้อมของขวัญเต็มกล่อง พวกเขาขอโทษที่เป็นของธรรมดาๆ ห่อด้วยกระดาษหนังสือพิมพ์ แต่นั่นวิเศษสุด! มีของหลายชิ้นที่ใช้ประโยชน์ได้และมีอาหารดีๆ ให้กิน และแล้วก็มีเรื่องน่าประหลาดใจอีกหนึ่งเรื่อง ความประหลาดใจที่เป็นความลับของแม่กับแอน นั่นคือ ซานตานิามาที่บ้านของเรา! น้องๆ ของลูกตื่นเต้นมาก! ไม่นานพวกเขาก็อยู่บนพื้นห้องนั่งเล่นห้องเล็กๆ นั้น แล่นรถขี้มและลอดใต้หนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์วางอยู่ทั่วห้อง! แอนแกะของขวัญของเธอและเห็นผ้าเช็ดหน้า เธอร้องไห้ แม่ก็ร้องไห้ชนิดหน้อยด้วย

“เราทำอาหารคริสต์มาสของเราไว้ เรากินขนมที่เราไม่ได้กินมานาน! แล้วก็ทำความสะอาด แอนจะหยิบผ้าเช็ดหน้าไปเก็บ แต่มันหายไปแล้ว เราหาจนทั่ว แต่แล้วแม่ก็นึกขึ้นได้ว่า คุณพ่อโยนหนังสือพิมพ์ลงไปในไฟ ผ้าเช็ดหน้าอยู่ในไฟหรือเปล่า ต้องอยู่ในนั้นแน่เพราะเราหาไม่เจอ แต่แอนไม่บ่นเลย เรื่องมันแล้วไปแล้ว เธอบอกว่าเธอมีความสุขเพราะน้องๆ มีความสุข

“คริสต์มาสปีต่อมา แม่ให้ผ้าเช็ดหน้าแอน แม่ต้องแน่ใจว่าผืนนั้นไม่หายไปอีกเมื่อเธอแต่งงานและย้ายไปอยู่อื่น แม่ส่งผ้าเช็ดหน้าให้เธอเป็นของขวัญ ทุกวันนี้แม่ไม่ได้ให้ผ้าเช็ดหน้าเพราะคิดว่าเธอจำเป็นต้องใช้ แต่ให้เพื่อบอกเธอว่าแม่จะไม่ลืมสิ่งที่คุณทำเพื่อคริสต์มาสครั้งแรกของเราด้วยกัน”

หลายปีหลังจากคุณแม่เล่าเรื่องนี้ให้ผมฟัง เราได้ฉลองคริสต์มาสกับทุกคนในครอบครัว ในความซุกซนวุ่นวาย ผมเห็นพี่สาวแกะผ้าเช็ดหน้า ผมเห็นดวงตาเธอมีประกายสดใสขณะเอื้อมไปบีบมือแม่ของเรา ผมเข้าใจ นั่นไม่ใช่แค่ผ้าเช็ดหน้า แต่เป็นความทรงจำพิเศษของพวกเขาเกี่ยวกับความรัก ของขวัญ และการเสียสละในวิถีที่เรียบง่าย นั่นเตือนผมว่าเหตุใดเราจึงฉลองคริสต์มาส—เหตุเพราะของขวัญแห่งความรักขึ้นสำคัญยิ่งที่เรียกต้องการเสียสละนั่นเอง ■

“ฉันจะตอบคำถามของเพื่อนเกี่ยวกับพระวิหารอย่างไรทั้งที่ตัวฉันเองก็ไม่ได้รู้เรื่องนี้มากนัก”

น บว่ายากถ้าต้องพูดเรื่องบางเรื่องที่คุณไม่เข้าใจ และมีหลายเรื่องที่เราไม่เข้าใจเกี่ยวกับพระวิหารจนกว่าเราจะสามารถไปที่นั่นด้วยตัวเราเอง นอกพระวิหารเราระวังเมื่อเราพูดถึงศาสนพิธีพระวิหารเพราะเป็นเรื่องศักดิ์สิทธิ์ อย่างไรก็ตาม เรายังคงพูดถึงพรและจุดประสงค์ของพระวิหารได้ เราสามารถบอกเพื่อนๆ ได้ว่าในพระวิหาร สมาชิกเรียนรู้ความจริงนิรันดร์ รับศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์สำหรับตนเอง ประกอบศาสนพิธีเหล่านี้แทนบรรพชนของพวกเขาและคนอื่นๆ ที่ล่วงลับไปแล้ว

ยิ่งท่านรู้เกี่ยวกับพระวิหารมากเท่าใด ท่านยิ่งพร้อมตอบคำถามของเพื่อนๆ มากเท่านั้น จงพูดคุยกับคุณพ่อคุณแม่หรือผู้นำศาสนจักรเพื่อเรียนรู้มากขึ้น ท่านกับเพื่อนๆ สามารถอ่าน *เลียดไฮนา ฉบับพิเศษเกี่ยวกับพระวิหาร* (ตุลาคม 2010) และหาคำตอบได้ที่ Mormon.org ได้หัวข้อ “พระวิหาร” ในหมวดคำถามพบบ่อย

ท่านสามารถแบ่งปันได้เช่นกันที่ท่านรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับพระวิหาร หากท่านเคยอยู่ในพระวิหารเพื่อทำบัพติศมาหรืออยู่บริเวณรอบๆ พระวิหาร ท่านสามารถเล่าให้เพื่อนๆ ฟังได้เกี่ยวกับความรู้สึกสงบที่ท่านมีขณะอยู่ที่นั่น

หากเพื่อนๆ ถามว่าทำไมพระวิหารไม่เปิดรับทุกคน ท่านสามารถอธิบายได้ว่าเนื่องด้วยงานศักดิ์สิทธิ์ที่ทำในพระวิหาร เฉพาะผู้มีความพร้อมทางวิญญาณและมีใบรับรองพระวิหารที่ถูกต้องเท่านั้นจึงจะเข้าได้ ก่อนอุทิศพระวิหารแห่งใหม่ โอฟีนเฮาส์จะอนุญาตให้คนในชุมชนมาเที่ยวชมพระวิหารและเรียนรู้มากขึ้น หลังจากอุทิศพระวิหารแล้ว คนทั่วไปก็สามารถเที่ยวชมบริเวณรอบๆ ได้ หากอยู่ในวิสัยที่ทำได้ให้ชวนเพื่อนๆ มาโอเฟนเฮาส์พระวิหารหรือเยี่ยมชมบริเวณโดยรอบพระวิหารพร้อมกับท่าน

มีค่าควรเข้าพระวิหาร

ดิฉันจะบอกเพื่อนๆ ว่าพระวิหารเป็นตัวแทนอะไรบางอย่างสำหรับดิฉัน นั่นคือ ความสุข ความเข้มแข็ง การเสียสละ และครอบครัวนิรันดร์ ดิฉันจะอธิบายวิธีอยู่อย่างมีค่าควร ถ้าพวกเขาเห็นได้ว่าดิฉันดำเนินชีวิตโดยให้พระวิหารเป็น

เป้าหมายสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของดิฉัน พวกเขาจะรู้สึกถึงพลังของพระวิหาร ทุกคนสามารถเห็นความงามภายนอกพระวิหาร แต่โดยดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง ดิฉันสามารถแสดงให้เห็นเพื่อนๆ เห็นความหวังและความสุขอันเกิดจากการเข้าไปในพระวิหาร

เอ็มมา อาร์. อายุ 18 ปี, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ชวนเพื่อนๆ เรียนรู้มากขึ้น

บอกเพื่อนๆ ของคุณทั้งหมดที่คุณรู้—เท่าที่เห็นเหมาะสม บอกพวกเขาว่าเราไม่พูดเรื่องบางเรื่องเกี่ยวกับพระวิหารเพราะเป็นเรื่องศักดิ์สิทธิ์ ถ้าพวกเขาถามบางอย่างที่คุณไม่รู้

บอกพวกเขาตามตรงว่าคุณไม่รู้ ถ้าพวกเขาต้องการรู้มากขึ้น ให้ชวนพวกเขามาโบสถ์และบอกพวกเขาว่าพระผู้เป็นเจ้าประทานพรคนที่รักษาพระบัญญัติ ให้มีความรู้ทางวิญญาณมากขึ้น เราเชื่อในการเรียนรู้เรื่องทางวิญญาณในลักษณะบรรทัดมาเติมบรรทัด กฎเกณฑ์มาเติมกฎเกณฑ์

คาร์เมล บี. อายุ 18 ปี, ฟิลิปปินส์

สวดอ้อนวอนขอให้พระวิญญาณบอกคำตอบของคุณ

เพื่อตอบคำถามของเพื่อนๆ สิ่งแรกดิฉันจะสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์เพื่อให้ทราบว่าจะพูดอะไร นั่นต้องใช้เวลาอดทนสูงแต่คุ้มค่าการรอคอยให้พระวิญญาณบอกคุณว่าจะพูดอะไร สอง ไปโบสถ์และไปที่ห้องบัพติศมาของพระวิหารเพื่อรับความรู้เพิ่มเติมทางวิญญาณ เมื่อเพื่อนถามเรื่องพระวิหาร ดิฉันบอกเธอว่าเราทำบัพ-

ตีตามาแทนบรรพชนผู้ล่วงลับและไม่มีโอกาสเป็นส่วนหนึ่งของพระกิตติคุณขณะยังมีชีวิตอยู่ จากนั้นในสวรรค์พวกเขาจะมีโอกาสยอมรับหรือปฏิเสธศาสนพิธี ลีเดีย ที. อายุ 13 ปี, ฟลอริดา สหรัฐอเมริกา

ชวนเพื่อน ๆ มาพบผู้สอนศาสนา

เมื่อเพื่อน ๆ ถามดิฉันเกี่ยวกับพระวิหาร ดิฉันบอกว่าพระวิหารเป็นบ้านของพระเจ้าที่เราสามารถทำศาสนพิธีพิเศษเพื่อช่วยให้เราใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์และได้กลับไปหาพระองค์ ดิฉันถามเพื่อน ๆ ด้วยว่าพวกเขาต้องการพบผู้สอนศาสนาเพื่อเรียนรู้มากขึ้นหรือไม่ ถ้าพวกเขาไม่อยากพบ ดิฉันจะจดคำถามของพวกเขามาถามผู้สอนศาสนา จากนั้นจะบอกให้เพื่อน ๆ รู้ว่าดิฉันพบอะไรบ้าง วิธีนี้ทำให้ดิฉันได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระวิหารมากขึ้นด้วย *กิมมี เอช. อายุ 13 ปี, มอนแทนา สหรัฐอเมริกา*

ให้ดูรูปพระวิหาร

ดิฉันชอบอ่านหนังสือที่มีรูปพระวิหารจากทั่วโลก เมื่อมีเพื่อนถามดิฉันเรื่องพระวิหาร ดิฉันทราบว่าคุณอธิบายของดิฉันไม่มากพอ จะช่วยให้เธอเข้าใจ ดิฉันจึงนำหนังสือเกี่ยวกับพระวิหารมาให้เธอดูว่าพระวิหารเป็นอย่างไร บอกจุดประสงค์ของพระวิหาร และเราขอบพระทัยเพียงใดที่ได้ไปเยือนพระวิหาร ดิฉันตัดสินใจชวนเธอมาโบสถ์วันอาทิตย์ที่ผู้สอนศาสนาและครูโรงเรียนวันอาทิตย์จะสามารถช่วยให้เธอได้เรียนรู้มากขึ้น

เจสซิกา เอ. อายุ 18 ปี, อินโดนีเซีย

พูดกับคุณพ่อคุณแม่

ค้นหาคำตอบ อ่านพระคัมภีร์และถามครูโรงเรียนวันอาทิตย์ คำถามจะมีคำตอบเสมอ ทั้งหมดที่ท่านต้องทำคือมองดู สวดอ้อนวอนเกี่ยวกับเรื่องนี้! เมื่อผมมีคำถามเกี่ยวกับพระวิหาร ผมถามคุณพ่อคุณแม่ พวกท่านสะดวกที่จะคุยเรื่องนี้และเต็มใจช่วย *บรายน บี. อายุ 18 ปี, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา*

ไปพระวิหาร

ถ้าเราพยายามไปพระวิหารบ่อย ๆ เท่าที่เราจะไปได้ เราจะติดต่อกับพระบิดาบนสวรรค์ได้ดีขึ้น นั่นหมายความว่าเราสามารถสวดอ้อนวอนทูลพระองค์เกี่ยวกับคำถามของเพื่อน ๆ ถ้าเรารู้เรื่องราวเกี่ยวกับพระวิหารไม่มาก นั่นหมายความว่าเราต้องศึกษามากขึ้น ทุกครั้งก่อนไปพระวิหาร จง

ศึกษาและสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับสิ่งที่คุณควรนึกถึงขณะอยู่ที่พระวิหาร จากนั้นเราจะตอบคำถามได้ อย่างเช่น “คุณมีความรู้สึกอย่างไรเมื่ออยู่ที่พระวิหาร” *ชารา ที. อายุ 14 ปี, ไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา*

ศักดิ์สิทธิ์ แต่พระเจ้า

“พระวิหารเป็นศาสนสถานแห่งความสวยงาม เป็นศาสนสถานแห่งการเปิดเผย เป็นศาสนสถานแห่งความสงบสุข เป็นพระนิเวศน์ของพระเจ้า ศักดิ์สิทธิ์แต่พระเจ้า และควรศักดิ์สิทธิ์ต่อเรา”

ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ (1907–1995), “The Great Symbol of Our Membership,” Tambuli, พ.ย. 1994, 6.

ส่งคำตอบของท่านมาก่อนวันที่ 15 มกราคม 2013 ที่ liahona.lds.org, ทางอีเมล liahona@ldschurch.org หรือส่งไปรษณีย์มาที่

*Liahona, Questions & Answers 1/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA*

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมา ระบุข้อมูลและคำอนุญาตต่อไปนี้ไว้ในอีเมลหรือจดหมายของท่าน (1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) เขตหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปีต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่าย (ส่งทางอีเมลได้)

คำถามครั้งต่อไป

“ฉันจะต่อต้านการล่อลวงได้อย่างไร”

วิธี ถวายของขวัญแด่พระคริสต์

โดย ประธาน เฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

เยาวชน ประยุกต์ใช้ สิ่งนี้อย่างไร

“ผมชวนเพื่อนมาโบสถ์ มาร่วมสทกกิจกรรม หรือ แม้รับประทานอาหารเย็น ความเอาใจใส่ เล็กๆ น้อยๆ มีผลมาก ในการช่วยให้คนบางคน รู้สึกว่าเรารักพวกเขา” อารัมน์ด์ เอฟ.

“ดิฉันพยายามเขียนจดหมายถึงผู้สอนศาสนาจากออร์ตของดิฉัน” เจนนี่ อาร์.

“บางครั้งก็แค่ เป็นเพื่อนกับคนที่ต้องการความช่วยเหลือ” ไรอัน บี.

วิญญาณของคริสต์มาสใส่ความปรารถนาในใจเราที่จะ **มอบปิติ** ให้ผู้อื่น การฉลองคริสต์มาสช่วยให้เรา **รักษาสัญญาว่าจะระลึกถึงพระเจ้าตลอดเวลา** และของประทานต่างๆ ที่พระองค์ทรงมอบให้เรา ความทรงจำนั้นทำให้เราปรารถนาจะถวายของขวัญแด่พระองค์ พระองค์รับสั่งกับเราถึงสิ่งที่เราจะถวายแด่พระองค์ได้เพื่อให้พระองค์เกิดปิติหนึ่ง ด้วยศรัทธาในพระองค์ เราสามารถถวายใจที่ซอกซี้ดและวิญญาณที่สำคัญที่สุดดีสิทธ์กับพระองค์

สอง ท่านสามารถถวายของขวัญแห่ง **การทำเพื่อผู้อื่น** อย่างที่พระองค์จะทรงทำเพื่อพวกเขา มีรายการยาวเหยียดของสิ่งที่เราทำได้ในหนังสือ มัทธิว ที่นั่นเราอ่านพระดำรัสจากพระผู้ไถ่ของเรา ซึ่งเราทุกคนหวังจะได้ยินและพูดเมื่อเราเข้าเฝ้าพระองค์หลังจากชีวิตนี้

“เวลานั้นบรรดาผู้ชอบธรรมจะกราบทูลว่า พระองค์เจ้าข้า ที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงหิวหรือทรงกระหายน้ำ และได้จัดมาถวายแด่พระองค์ แต่เมื่อไร

“ที่ข้าพระองค์ได้เห็นพระองค์ทรงเป็นแขกแปลกหน้าและได้ต้อนรับไว้ หรือเปลือยพระกายและได้สวมฉลองพระองค์ให้ แต่เมื่อไร

“ที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ประชวรหรือต้องจำอยู่ในพันนาคาร และได้มาเฝ้าพระองค์นั้นแต่เมื่อไร

“แล้วพระมหากษัตริย์จะตรัสกับเขาว่า เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ซึ่งท่านได้กระทำแก่คนใดคนหนึ่ง ในพวกพี่น้องของเรา นี้ ถึงแม้จะต่ำต้อยเพียงไร ก็เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย” (มัทธิว 25:37-40)

ในพระดำรัสเหล่านั้นพระเจ้าตรัสแจ้งชัดว่าของขวัญอะไรบางอย่างที่เราจะถวายแด่พระองค์ได้ด้วยความกตัญญูของเรา การกระทำแห่งความเมตตาแต่ละครั้งต่อคนใดคนหนึ่งกลายเป็นความเมตตาต่อพระองค์ เพราะพระองค์ทรงรักบุตรธิดาทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์ และเพราะสิ่งนั้นนำไปตีมาให้พระองค์ จึงนำปีติมาให้พระบิดาผู้ที่เราพึงขอบพระทัยอย่างยิ่งเช่นกัน

ในเทศกาลคริสต์มาสพวกท่านหลายคนจะพบวิธีให้อาหารแก่คนหิวโหย ขณะทำเช่นนั้นท่านนำปีติมาให้พระเจ้า แต่พระองค์ทรงสอนเราว่ามีวิธี **ให้ของขวัญที่ยั่งยืนและล้ำค่ายิ่งกว่านั้น** พระองค์ตรัสว่า “เราเป็นอาหารแห่งชีวิต: ผู้ที่มาหาเราจะไม่หิว และผู้ที่วางใจในเราจะไม่กระหายอีกเลย” (ยอห์น 6:35) ด้วยความเมตตาทั้งหมดที่เราให้แทนพระองค์ สิ่งประเสริฐที่สุดที่เราสามารถมอบให้ได้คือ **ชี้ให้คนที่เรารักและรับใช้หันไปทางพระองค์** แหล่งเดียวของชีวิตนิรันดร์ ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณ โดยฝ่ายประธานสูงสุดเนื่องในเทศกาลคริสต์มาสปี 2010 เรื่อง “ของประทานแห่งพระผู้ช่วยให้ออด”

แบ่งปันประสบการณ์ของท่าน

แบ่งปันประสบการณ์ของท่าน ในการประยุกต์ใช้หลักการเหล่านี้และอ่านประสบการณ์ของเยาวชนคนอื่นๆ ได้ที่

lds.org/go/gift12

เชิญมา สักการะพระองค์

“เราปีติยินดีในการประสูติของพระเยซูคริสต์ ความสว่างของโลก
ผู้ทรงเชื้อเชิญให้เรามาหาพระองค์และมาสู่ความสว่างนั้น”

เอลเดอร์แพทริก เคียรอน แห่งสภาวจีดีลิบ, “เชิญมาสักการะพระองค์,”
เลียโฮนา, ธ.ค. 2011, 42.

การออกเดท เป็นอย่างไร

โดย แลร์รี่ เอ็ม. กิบสัน
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธาน
เยาวชนชายสามัญ

การใช้เวลาพบปะกันจำเป็น ต่อการสร้างมิตรภาพที่แท้จริง

เนื่องจากผมมีโอกาสพูดคุยกับเยาวชนชายหญิงทั่วศาสนจักร ผมมักได้ยินว่า แม้หลายท่านสนใจที่จะพัฒนามิตรภาพกับเพื่อนต่างเพศให้ดีขึ้น แต่ท่านมักไม่รู้ถึงวิธีที่ทำให้ความปรารถนานั้นเป็นจริงขึ้นมาได้

หากดูจากสื่อสังคมออนไลน์ทั้งหลาย เราน่าจะสื่อถึงกันได้ดีกว่าและง่ายยิ่งกว่าที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม เทคโนโลยีสามารถทำให้สัมพันธ์ภาพต่างๆ ที่เรามีด้วยความหมายลงในหลายๆ ด้าน ลำพังการทวิต ส่งข้อความ เขียนอีเมล และการเป็นเพื่อนออนไลน์เพียงอย่างเดียวไม่สามารถสร้างสัมพันธ์ภาพที่หลากหลายได้อย่างแท้จริง การใช้เวลาพบปะกันจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสร้างมิตรภาพที่แท้จริง

ถึงเวลาแล้ว เยาวชนที่น่ารักทั้งหลาย ที่จะนำค่านิยมเดิมของการคบหาสมาคมระหว่างเยาวชนชายหญิงกลับมาใช้ ท่านอาจเคยได้ยินคำนี้ ครั้งหนึ่งเราเคยเรียกประสบการณ์เช่นนี้ว่าการออกเดท

คำตอบต่อคำถามที่พบบ่อย

หลายท่านมีคำถามเกี่ยวกับการออกเดทและคำชี้แนะที่ระบุไว้ในจุลสาร *เพื่อความเข้มแข็งของ*

เยาวชน นี่คือข้อสงสัยที่หลายคนเคยถามผมพร้อมด้วยคำตอบจากจุลสารที่ยอดเยี่ยมนี้

ผมไม่แน่ใจว่าผมพร้อมจะออกเดทหรือไม่ มีเหตุผลอะไรเป็นพิเศษที่ช่วยให้เห็นว่าผมควรออกเดท

การออกเดทมีความสำคัญด้วยเหตุผลหลายประการ *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* อธิบายว่าการออกเดทเปิด “ให้เยาวชนชายกับเยาวชนหญิงได้รู้จักกันมากขึ้น ในวัฒนธรรมที่ยอมรับการออกเดท การออกเดทจะช่วยให้ท่านได้เรียนรู้และฝึกทักษะทางสังคม พัฒนามิตรภาพ มีความสนุกสนานที่ดีงาม และพบคู่ในวันคริสต์มาส”¹

พวกเราได้ยินว่าเราไม่ควรออกเดทจนกว่าจะอายุ 16 ปีและไม่ควรเดทกับใครอย่างจริงจังในขณะที่เราอายุยังน้อย เพราะเหตุใด

เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน กล่าวไว้ว่า: “ท่านไม่ควรออกเดทจนกว่าจะอายุอย่างน้อย 16 ปี เมื่อเริ่มออกเดท จงไปกับอีกคู่หนึ่งหรือหลายๆ คู่ หลีกเลี่ยงการออกเดทบ่อยๆ กับคนเดิม การมีสัมพันธ์ภาพที่จริงจังเร็วเกินไปจะจำกัดจำนวนคนที่ท่านพบและอาจนำไปสู่การผิดศีลธรรมได้”²

วัยรุ่นชายคนหนึ่งอยากให้อ่านไปออกเดทกับเขา แต่ฉันไม่รู้สิว่าเขามีมาตรฐานเดียวกับฉัน ฉันควรทำอย่างไร

เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน สอนว่า: “เลือกออกเดทเฉพาะกับคนที่มีมาตรฐานสูงทางศีลธรรม และทำให้ท่านสามารถรักษามาตรฐานของท่านได้... จงอ่อนโยนและให้เกียรติอีกฝ่ายเสมอเมื่อท่านขอออกเดท หรือเมื่อท่านตกลงหรือปฏิเสธที่จะออกเดท”³

บางครั้งผมคิดหากิจกรรมการออกเดทอื่น ๆ ไม่ได้นอกจากการไปดูหนัง ผมควรทำอย่างไร

แบ่งปัน เรื่องราวของท่าน

ท่านมีประสบการณ์กับการประยุกต์ใช้คำแนะนำจากแนวทางเหล่านี้ใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* หรือไม่

- การรับใช้
- ความบริสุทธิ์ทางเพศ
- ส่วนสิบและเงินบริจาค
- การทำงานและการพึ่งพาตนเอง

กรุณาส่งในรูปแบบไฟล์อิเล็กทรอนิกส์มาที่ liahona@ldschurch.org โดยใส่ “เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน” กำกับใต้ชื่อเรื่อง โปรดระบุชื่อ-สกุล, วันเดือนปีเกิด, วอร์ด/สแตค, และอีเมลที่ระบุข้อความอนุญาตจากบิดามารดาให้จัดพิมพ์คำตอบของท่าน

อ้างอิง

1. *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* (2011), หน้า 4.
2. *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน*, หน้า 4.
3. ดู *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน*, หน้า 4–5.
4. *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน*, หน้า 4.
5. *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน*, หน้า 4.
6. โธมัส เอส. มอนสัน, “Standards of Strength,” *New Era*, ต.ค. 2008, 2.
7. *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* หน้า 5.

เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน ได้วางหลักเกณฑ์ที่เป็นประโยชน์ไว้ดังนี้ “วางแผนกิจกรรมการออกเดทที่ปลอดภัย สร้างสรรค์ และไม่สิ้นเปลือง การทำเช่นนี้จะช่วยให้ท่านได้รู้จักกัน ไปเฉพาะสถานที่ซึ่งท่านสามารถรักษามาตรฐานของท่านและยังคงใกล้ชิดพระวิญญาณ”⁴

บรรทัดฐานอันเรียบง่าย 4 ข้อนี้—การออกเดทที่ปลอดภัย สร้างสรรค์ ไม่สิ้นเปลือง และยังคงใกล้ชิดพระวิญญาณ—เปิดพื้นที่ว่างสำหรับการออกเดทที่ดีมากมาย

ขณะที่ผมกับภรรยาใคร่ครวญถึงเมื่อครั้งที่เราออกเดทกันใหม่ๆ การออกเดทที่มีความโดดเด่นกว่าครั้งอื่นคือครั้งที่เราจ่ายเงินเล็กน้อยหรือไม่เสียเงินเลย ครั้งที่เราได้อยู่กับอีกหนึ่งคู่เป็นอย่างดี มีการสนทนาและปฏิสัมพันธ์ที่เต็มไปด้วยความหมาย

รักษาความบริสุทธิ์ของกันและกัน

ผมขอปิดท้ายด้วยข้อความสำคัญอีกข้อหนึ่งจาก *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* และเรื่องสุดท้ายที่อยากแบ่งปัน อย่างแรก “จำไว้ว่าเยาวชนชายกับเยาวชนหญิงที่ออกเดทมีหน้าที่ต้องรักษาเกียรติและความบริสุทธิ์ของกันและกัน”⁵ เวลาที่ท่านออกเดท ขอจงแน่ใจว่าท่านไม่ได้กระทำการใดๆ ที่จะทำให้ท่านละอายใจในภายหลังได้ ดังที่ประธาน

โรมัส เอส. มอนสัน สอนว่า “ในการออกเดท จงปฏิบัติต่อคู่เดทของท่านอย่างให้เกียรติ และจงคาดหวังให้คู่เดทให้เกียรติท่านเช่นกัน”⁶

ความแตกต่างระหว่างการออกเดทกับการเกี้ยวพาราสี

ท้ายนี้ แม้ว่าหลายท่านนิยาม *การออกเดท* ด้วยคำว่า “การเกี้ยวพาราสี” แต่การออกเดทในศาสนจักรของเหล่าเยาวชนไม่ได้บอกเป็นนัยว่าพวกเขา “ยึดติดกับคนๆ เดียว” หรือไม่สามารถออกเดทกับผู้อื่นได้ ตามมาตรฐานของศาสนจักร การออกเดทมีไว้เพื่อเป็นโอกาสสำหรับสัมพันธภาพทางสังคมที่สร้างเสริมมิตรภาพมากมาย

เมื่อท่านเข้าสู่วัยผู้ใหญ่—หลังงานสอนศาสนาสำหรับชายหนุ่ม—พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “ถึงกระนั้นก็ดี ในองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ชายก็ต้องพึ่งผู้หญิงและผู้หญิงก็ต้องพึ่งผู้ชาย” (1 โครินธ์ 11:11) นี่เป็นเวลาที่การออกเดทกลายเป็นการเกี้ยวพาราสีที่ตั้งมั่นไว้ ใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน*: “จงทำให้การออกเดทและการแต่งงานมีความสำคัญสูงสุด หากคู่ครองที่มีค่าควรไปพระวิหารเพื่อรับการผนึกกับท่านเพื่อกาลเวลาและนิรันดร์ การแต่งงานและการสร้างครอบครัวนิรันดร์จำเป็นในแผนแห่งความสุขของพระผู้เป็นเจ้า”⁷

โดย อิศาริ ลอฟตัส
นิตยสารศาสนจักร

ไม่มีสองครอบครัวใดเหมือนกัน แต่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของกำหนดให้ครอบครัวเป็น “หน่วยสังคมที่สำคัญที่สุดในกาลเวลาและนิรันดร”¹ ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใดหรือครอบครัวท่านเป็นเช่นไร พระกิตติคุณสามารถช่วยท่านพัฒนาความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นขึ้นและมีความเข้มแข็งทางวิญญาณมากขึ้นขณะที่พระกิตติคุณนำความสุขมาให้ครอบครัวท่านมากขึ้น ลองอ่านสิ่งที่วัยรุ่นเหล่านี้จากทั่วโลกบอกว่าเหตุใดครอบครัวจึงสำคัญต่อพวกเขา

เพราะ ครอบครัว

ครอบครัวเป็นนิรันดร

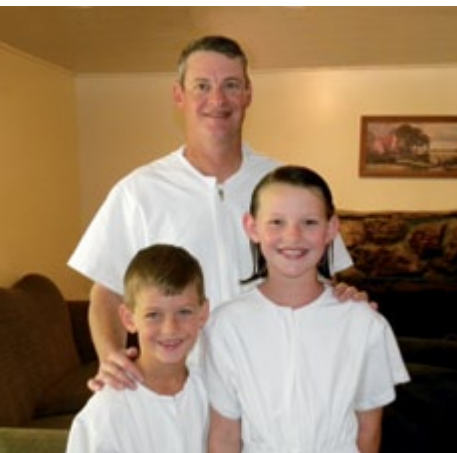
เอริน จากนอร์ทแคโรไลนา สหรัฐอเมริกา และครอบครัวเธอ (ซ้าย) มีเป้าหมายอย่างหนึ่งอยู่ในใจเสมอนั่นคือ เป็นครอบครัวนิรันดร แต่คุณพ่อของเอรินไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักร

“แน่นอนว่าคุณแม่กับพี่น้องของดิฉันอยากให้คุณพ่อมีส่วนในพรของพระกิตติคุณ พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ทำให้เรามีความสุข เราอยากให้คุณพ่อมีส่วนในความสุขนั้น เราทุกคนอยากผนึกด้วยกันเป็นครอบครัวมากๆ ด้วย” เอรินกล่าว

โดยตั้งใจจะเป็นครอบครัวตลอดกาลนาน เอรินกับพี่น้องและคุณแม่จึงทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อรักษาพระบัญญัติและพัฒนาศรัทธาให้เข้มแข็ง พวกเขาสวดอ้อนวอนด้วยกันเพื่อให้พระกิตติคุณสัมผัสใจคุณพ่อ

ถึงแม้จะใช้เวลาหลายปี แต่สุดท้ายคุณพ่อของเอรินก็รับบัพติศมาและการยืนยันสืบวันหลังจากรับบัพติศมา เขาสามารถให้บัพติศมาน้องชายกับน้องสาวของเอรินได้อีกไม่นานครอบครัวของพวกเขาจะบรรลุมเป้าหมายของการผนึกในพระวิหาร

ท่านเคยคิดถึงพร
ทั้งหมดที่ท่านได้รับ
จากการเป็นส่วนหนึ่ง
ของครอบครัวหรือไม่

ครอบครัวนำมาซึ่งความเข้มแข็งและการสนับสนุน

นับตั้งแต่คุณพ่อสิ้นชีวิต เอลิซาเบทกับเอเนน่าน้องชายของเธอ จากประเทศแคเมอรูน แอฟริกา ฟังคุณแม่มาตลอด “ท่านเป็นแหล่งความช่วยเหลือให้เราตั้งแต่คุณพ่อจากเราไป พระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรเราและทรงคุ้มครองเราทุกสิ่งที่เราทำ” เอลิซาเบทกล่าว

ครอบครัวของเอลิซาเบท (บน) รวมพลังกันหลังจากคุณพ่อสิ้นชีวิต ต่อมาหลังจากพวกเขาเข้าร่วมศาสนจักรในปี 2010 เอลิซาเบทกับเอเนน่าจึงได้เรียนรู้ความสำคัญนิรันดร์ของครอบครัว

“เรื่องสำคัญที่สุดเรื่องหนึ่งที่เราเรียนรู้ [จากพระกิตติคุณ] เป็นเรื่องเกี่ยวกับความสำคัญของครอบครัว” เอลิซาเบทกล่าว “ครอบครัวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อดิฉัน เพราะโดยผ่านครอบครัว ดิฉันจึงสามารถเป็นอย่างที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ได้”

ครอบครัวนำไปสู่การเติบโตและความสงบสุข

อดีนาจากสวีตเซอร์แลนด์เรียนรู้ว่าสมาชิกครอบครัวสามารถช่วยกันพัฒนาพรสวรรค์ได้อย่างไรขณะพวกเขาสนุกกับกิจกรรมนันทนาการที่ดั่งามบางอย่างด้วยกัน² ครอบครัวเธอรวางแผนเที่ยวนอกบ้านทุกเดือนเพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับงานอดิเรกของกันและกัน “เรามีโอกาสทำให้พี่น้องของเราเข้าใจชีวิตและความใฝ่ฝันของเราลึกซึ้งมากกว่าเดิม” เธอกล่าว ครั้งหนึ่งคุณพ่อสอนครอบครัวเรื่องการฝึกสุนัข (ล่าง) “ดีจังค่ะที่ได้เห็นความกระตือรือร้นของท่าน และท่านมีความสุขมากที่ได้แบ่งปันส่วนสำคัญของชีวิตและงานอดิเรกของท่านกับเรา” อดีนากล่าว

โดยผ่านกิจกรรมครอบครัวเหล่านี้ อดีนาพัฒนาทักษะมากมาย เธอสังเกตเห็นเช่นกันว่ามีความสุขมากขึ้นในชีวิตเธอ “ครอบครัวเป็นที่ซึ่งดิฉันสามารถพักจากความเครียดในชีวิตประจำวันและหายใจอย่างสงบ อีกทั้งได้พลังและรู้ว่าดิฉันไม่ต้องอยู่โดดเดี่ยวในชีวิตนี้ ดิฉันขอบพระทัยสำหรับสิ่งนี้เพราะโลกปัจจุบันเร็วและดังเหลือเกิน ดิฉันดีใจที่ดิฉันมีที่ให้พลังและพักผ่อน”

ถึงแม้เหตุผลของพวกเขาอาจจะต่างกัน แต่วัยรุ่นเหล่านี้พบว่าพวกเขาสามารถฟังพากการสนับสนุน ความสงบสุข และความรักจากครอบครัวได้ ■

อ้างอิง

1. หนังสือแนะนำครอบครัว (จุลสาร, 2001), หน้า 1.
2. ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” เลียดโฮนา, พ.ย. 2010, หน้า 165.

ครอบครัวที่อุทิศตน

“เหตุผลสำคัญที่สุดของชีวิตเราคือ

ครอบครัวเรา ถ้าเราจะอุทิศตนเพื่อเหตุนี้ เรา ตัวเราและศาสนจักรจะทำให้ชีวิตด้านอื่นทุกด้านดีขึ้น จะเป็นแบบอย่างและไฟสัญญาณสำหรับทุกคนบนแผ่นดินโลก”

เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “เพื่อจะพบคนหลงทาง,” เลียดโฮนา, พ.ค. 2012, หน้า 98.

ภาพถ่ายเพื่อครอบครัว

ขอบขวัญ ที่ห่อ ไม่ได้

การรับใช้

ของขวัญมีค่าที่สุดอย่างหนึ่ง
ที่ท่านสามารถให้ได้คือการรับใช้
บิดามารดาจะชอบของขวัญนี้

- ทำความสะอาดบ้าน
- เล่นอตัวดูแลน้อง
- จัดโต๊ะให้เรียบร้อย
- ทำอาหารมือเย็นให้ครอบครัว
- ล้างจานหรือถูพื้น
- ช่วยสอนการบ้านให้น้องๆ
- ทำความสะอาดทางเดินหรือถนนวัชพืช ขึ้นอยู่กับสภาพอากาศที่ท่านอยู่

โดย เอลิเซ อเล็กซานเดรีย โฮล์มส์

บริวคริสต์มาสเรามักเน้นเรื่องการ
ให้ของขวัญแก่คนที่เรารัก แต่พึง
ระลึกว่าของขวัญมีค่าที่สุดบาง
ชิ้นคือของขวัญที่ท่านห่อไม่ได้ ต่อไปนี้เป็น
ของขวัญที่ยากจะลืมเลือนบางอย่างที่ท่าน
สามารถมอบให้บิดามารดา

เวลาครอบครัว

ถึงแม้จะมีงานยุ่ง จงจัดเวลาให้ครอบครัว การอยู่ที่นี่จะช่วยสนับสนุนบิดามารดา พวกเขาจะขอบคุณที่ท่านพยายามทำ

- เข้าร่วมการสังสรรค์ในครอบครัว (โดยไม่ต้องให้เตือน)
- เล่นกับพี่น้องของท่าน
- มารับประทานอาหารค่ำกับครอบครัวให้ตรงเวลา
- พุดคุยและฟังสมาชิกครอบครัว
- มีส่วนร่วมในการสวดอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์เป็นครอบครัว
- ใช้เวลากับครอบครัว ไม่ใช่แค่กับเพื่อนๆ หรือชวนเพื่อนๆ มากิจกรรมครอบครัว (ขออนุญาตคุณพ่อคุณแม่ก่อน)

การให้คำมั่น

จงให้บิดามารดาทราบว่าท่านกำลังตั้งใจทำสิ่งสำคัญบางอย่าง วิธีแสดงความตั้งใจของท่านคือเริ่มเดี๋ยวนี้และทำต่อไป

- เตรียมรับใช้งานเผยแผ่ (สำหรับเยาวชนชาย) เริ่มเดี๋ยวนี้โดยสะสมเงินทุนเผยแผ่ศาสนาหากอยู่ในวิทยาลัยที่ทำได้
- ศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน
- เก็บออมรายได้บางส่วน
- ไปเรียนหนังสือโดยไม่บ่นและทำการบ้านส่งตรงเวลา
- เข้าเรียนเซมินารี ถ้าท่านเรียนเซมินาตอนเข้าให้ตัวเอง
- เตรียมแต่งงานในพระวิหาร เขียนคุณสมบัติสำคัญต่างๆ ที่จะมองหาจากคู่ครองในอนาคตของท่าน แล้วพัฒนาคุณสมบัติเหล่านั้นในตัวท่าน

เจตคติ

บิดามารดาของท่านจะซาบซึ้งในเจตคติที่ดีต่อพวกเขาและสมาชิกครอบครัวคนอื่นๆ

- มีเจตคติที่ดี
- อย่าชี้ข้อบกพร่องในบิดามารดาหรือพี่น้อง
- พุดขอบคุณจนเป็นนิสัย แม้ในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ
- เขียนจดหมายขอบขอบคุณบิดามารดาสำหรับทุกอย่างที่บิดามารดาทำเพื่อท่าน
- แก้ไขความขัดแย้งกับบิดามารดาหรือพี่น้องโดยไม่โกรธหรือโต้เถียง
- นับพรของท่าน—ตามความจริง เขียนรายการสิ่งที่ท่านสามารถทำได้ เพราะการสนับสนุนของบิดามารดา และบอกบิดามารดาว่ามีอะไรบ้าง ■

1 โครินธ์ 15:20-22

ในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ อัครสาวกเปาโลประกาศว่าการฟื้นคืนพระชนม์
ของพระคริสต์หมายความว่าทุกคนจะฟื้นขึ้นอีกครั้ง

ชีวิตและสิ้นชีวิตแล้ว คนที่มีชีวิตอยู่เวลานี้และวันหนึ่งจะสิ้นชีวิต คนที่ยังไม่เกิดมาและยังไม่สิ้นชีวิตจึงได้รับการช่วยชีวิต

“สืบเนื่องจากชัยชนะของพระคริสต์เหนือหลุมศพ เราทุกคนจะฟื้นคืนชีวิต นี่คือการไถ่ชีวิตวิญญาณ”

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน, “พระองค์ไม่อยู่ที่นี้ แต่ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว,” *เสี้ยวสนา*, เม.ย. 2011, หน้า 4.

20 แต่ความจริงพระคริสต์ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และทรงเป็นผลแรกในพวกคนทั้งหลายที่ได้ล่วงหลับไปแล้วนั้น

21 เพราะว่าความตายได้อุบัติขึ้น เพราะมนุษย์คนหนึ่งเป็นเหตุฉันใด การเป็นขึ้นมาจากความตายก็ได้อุบัติขึ้นเพราะมนุษย์ผู้หนึ่งเป็นเหตุฉันนั้น

22 เพราะว่าคนทั้งปวงต้องตายเกี่ยวเนื่องกับอาดัมฉันใด คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิตเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์ฉันนั้น

ผลแรกในพวกคนทั้งหลายที่ได้ล่วงหลับไปแล้วนั้น

ผลแรก—ผลไม้ ผัก และธัญพืชที่สุกช่วงแรกในฤดูเก็บเกี่ยว

ภายใต้กฎของโมเสส ผลแรกถวายเป็นเครื่องพลีบูชาศักดิ์สิทธิ์แด่พระเจ้า เพื่อแสดงความกตัญญูและการอุทิศตน เนื่องจากผลแรกเป็นเครื่องหมายบ่งบอกว่าฤดูเก็บเกี่ยวเริ่มต้นแล้วและพืชผลอีกมากจะตามมา อัครสาวกเปาโลจึงกล่าวว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์แรกจากบรรดาคนตาย (“พวกคนทั้งหลายที่ได้ล่วงหลับไปแล้วนั้น”) ที่จะทรงลุกขึ้นอีกครั้ง และคนอื่นมากมายจะฟื้นคืนชีวิต

**คนทั้งปวงก็จะกลับ
ได้ชีวิตเกี่ยวเนื่องกับ
พระคริสต์ฉันนั้น**

“ข้าพเจ้ายังสงสัยว่าเราชาวซึ่งถึงความสำคัญอย่างยิ่งยวดเกี่ยว

กับความเชื่อของเราในการฟื้นคืนชีวิตที่เป็นสากลและจริงแท้แน่นอนหรือไม่ ความแน่นอนเกี่ยวกับความเป็นอมตะเป็นพื้นฐานสำหรับศรัทธาของเรา ...

“ในการเดินทางสู่ความเป็นนิรันดร์ของเรา การฟื้นคืนชีวิตเป็นป้ายบอกทางขนาดใหญ่ที่แสดงจุดสิ้นสุดของความเป็นอมตะ ... เรายังจากการเปิดเผยในปัจจุบันด้วยว่า หากวิญญาณและร่างกายของเราไม่กลับมารวมกันอีกครั้งในการฟื้นคืนชีวิต เราจะได้รับ ‘ความสมบูรณ์แห่งปิติ’ ไม่ได้ (คพ. 93:33-34)”

เอ็ดเดอร์ตัสลิน เอช. โอลส์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “การฟื้นคืนชีวิต,” *เสี้ยวสนา*, ก.ค. 2000, หน้า 18-19.

**คนทั้งปวงต้องตายเกี่ยวเนื่องกับ
อาดัมฉันใด**

เพราะอาดัมและเอวาตก มวลมนุษย์ชาติจึงต้องทนต่อความตายทางร่างกาย (ดู 2 นิโอฟ 9:6; โมเสส 6:48)

หมายเหตุของบรรณาธิการ: หน้านี้ไม่มีเจตนาจะให้เป็นการอธิบายครอบคลุมข้อพระคัมภีร์ที่เลือกไว้ เป็นเพียงจุดเริ่มต้นสำหรับการศึกษาของท่าน

**พระคริสต์ทรง
ถูกชุบให้เป็นขึ้นมา
จากความตายแล้ว**

“ไม่มีถ้อยคำใดในโลก คริสต์ศาสนามีความหมายต่อข้าพเจ้ามากไปกว่าถ้อยคำเหล่านั้นที่ทูตสวรรค์กล่าวแก่มารีย์สาวมัคดาลาผู้กำลังร้องไห้และมารีย์อีกคนหนึ่งขณะที่พวกเขาไปที่อุโมงค์เพื่อดูแลพระศพของพระเจ้า ‘พวกท่านแสวงหาคนเป็นในพวกคนตายทำไมเล่า พระองค์ไม่อยู่ที่นี้ แต่ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว’ (ลูกา 24:5-6)

“ด้วยคำประกาศดังกล่าว คนที่เคยมี

ให้อาหาร คน หิวโหย

โดยผ่านวิธีเล็กๆ น้อยๆ เราสามารถสนองความต้องการมากมายได้—ทั้งทางโลกและทางวิญญาณ

โดย ตัลลิน ซี. วิลค็อกซ์

ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2004 ผมกำลังรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาในเมืองลิ่งส์ รัฐเซาเปาลู ประเทศบราซิล วอร์ดและสาขาในท้องถิ่นที่ตัดสินใจเข้าร่วมโปรแกรมประจำปี “Natal sem Fome” (คริสต์มาสสำหรับผู้หิวโหย) ของบราซิล โดยร่วมมือกับอีกหลายหน่วยงาน—รวมถึงทหารจากกองทัพบราซิล พนักงานไปรษณีย์ และสมาชิกนิกายอื่น—เราไปรวบรวมอาหารตามหมู่บ้านต่างๆ เพื่อจะมอบให้คนขัดสนของเมือง เราใช้โอกาสอันดีนี้แจกบัตรเผยแผ่ หรือ “บัตรมิตรภาพ” ตามที่เราเรียกด้วย เราแจกไปราว 2,000 ใบ

สมาชิกหลายคนแสดงความเห็นว่าพวกเขารู้สึกดีมากขณะรับใช้และแบ่งปันวิญญาณของคริสต์มาสใต้แดดจ้าของประเทศบราซิล ภาพที่น่าประทับใจคือการได้เห็นทหารแจกบัตรเผยแผ่จากศาสนจักรที่พวกเขาไม่ได้เป็นสมาชิก

หนึ่งสัปดาห์ต่อมาเราได้รับคำขอตีวีดีคริสต์มาส Joy to the World ที่คณะนักร้องประสานเสียงมอรมอนแทเบอร์นาเคิลร้อง

เพลงประกอบจำนวน 127 แผ่น สัปดาห์ต่อมาเราได้รับคำขออีก 22 แผ่น ผมกับคู่เริ่มสอนคนเหล่านี้และสามารถเข้าไปในบ้านหลายหลังได้เนื่องจากโครงการนี้

ผมจะไม่มีวันลืมปีติและความรักของโครงการพิเศษดังกล่าว เมื่อเราช่วยเผยแผ่พระกิตติคุณและบรรเทาความหิวโหยให้หลายครอบครัว ความหิวโหยทั้งทางวิญญาณและร่างกายลดน้อยลง

ผมทราบว่าโดยผ่านเรื่องเล็กและเรียบง่าย (เช่นบัตรเผยแผ่) เรื่องน่าอัศจรรย์และสำคัญยิ่งมากมาย (เช่นความรอดของจิตวิญญาณมนุษย์) บังเกิดขึ้น ประสบการณ์ครั้งนี้เป็นหลักฐานยืนยันว่ามีโอกาสมากมายรอบข้างเราในช่วงคริสต์มาสและเทศกาลอื่นๆ ให้นำงานอัศจรรย์และการอันนำพิศวงนี้ออกมา ■

ตีวีดี Joy to the World และบัตรเผยแผ่สำหรับตีวีดีมีอยู่ที่ store.lds.org

ภาพประกอบโดย แครอลีน ไรบ์

1.8 ม.
(6')

1.4 ม.
(4'8")

เติบโต ด้วยกัน จนมีคณายก

ถึงแม้พวกเขาแตกต่างกันมาก แต่เยาวชนชาย
สองคนนี้มีหลายอย่างเหมือนกัน

ไทเลอร์ ดับเบิลยู. สูงหกฟุต (1.8 เมตร) มีผมสีน้ำตาลแดง สวมรองเท้าเบอร์ 13 เกอริท วิ. สูงสี่ฟุตแปดนิ้ว (1.4 เมตร) มีผมสีน้ำตาล สวมรองเท้าเบอร์ 2 ½ แต่ถึงแม้พวกเขาจะต่างกันทางร่างกาย แต่ครอบครัวเรียกพวกเขาว่า “ฝาแฝด” เพราะพวกเขาเป็นเพื่อนสนิทกันและมีหลายอย่างเหมือนกัน

เกอริทกับไทเลอร์อายุ 12 ปีเท่ากัน และอยู่ในโครัมมัคคณายกเดียวกัน ทั้งคู่ชอบเล่นกีฬา ใช้เวลากับครอบครัว และเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ทั้งคู่มีประจำกายพานในพระกิตติคุณและพยายามให้เกียรติฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน “เราต้องทำหน้าที่ฐานะปุโรหิตของเราให้เกิดสัมฤทธิ์ผลเพื่อเราจะได้เรียนรู้” เกอริทกล่าว

ทั้งสองมีความสุขกับการทำหน้าที่เหล่านั้นให้เกิดสัมฤทธิ์ผล โดยส่งผ่านศีลระลึกและรวบรวมเงินบริจาคคอดอาหาร

พวกเขาช่วยผู้ที่มีคณายกคนอื่นๆ ในวอร์ดเช่นกันโดยเชิญชวนคนเหล่านั้นมาหาพระคริสต์ “ถ้าบางคนไม่มา พวกเราคนหนึ่งจะเขียนจดหมายสั้นๆ บอกเขาทุกอย่างที่เราเรียนรู้ที่โบสถ์ จากนั้นเราจะนำไปให้เขาโดยบอกว่า ‘มาโบสถ์เถอะนะ’” เกอริทกล่าว

เกอริทกับไทเลอร์มีส่วนร่วมในหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าด้วยพวกเขาแต่ละคนวางแผนอ่านพระคัมภีร์มากขึ้น “นั่นช่วยความเชื่อของคุณได้จริงๆ และทำให้ประจำกายพานของคุณเข้มแข็งขึ้น” ไทเลอร์กล่าว

เยาวชนชายเหล่านี้เป็นมัคคณายกเช่นเดียวกับท่านหรือคนที่ท่านรู้จัก มีสิ่งที่ทำให้พวกเขาต่างกันและสิ่งที่ทำให้พวกเขาค้ำยกัน แต่สำคัญที่สุดคือพวกเขาทั้งคู่เป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้าและต้องการรับใช้พระองค์ เป็นหนึ่งเดียวในโครัมฐานะปุโรหิตของพวกเขา ■

วิธีสร้างความเป็นหนึ่งเดียวในโครัม

เมื่อท่านได้รับแต่งตั้งเป็นมัคคณายกเหมือนไทเลอร์และเกอริท ท่านกลายเป็นส่วนหนึ่งของโครัมฐานะปุโรหิต แนวคิดบางอย่างต่อไปนี้จะช่วยท่านสร้างความเป็นหนึ่งเดียวในโครัมของท่าน

- ถือว่าทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม
- ฟังซึ่งกันและกัน
- รับใช้ด้วยกัน
- ทำตามคำแนะนำจากผู้นำ
- ให้กำลังใจ
- ช่วยกันดำเนินชีวิตตามมาตรฐานพระกิตติคุณ

โดย เอ็ลเดอรัตี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
แห่งโควรัม
อัครสาวกสิบสอง

สมาชิกโควรัมอัคร-
สาวกสิบสองได้รับเรียก
ให้เป็นพยานพิเศษของ
พระเยซูคริสต์

ฉันจะเป็นพยาน ของพระเยซูคริสต์ ได้อย่างไร

เราเป็นพยานของพระเยซูคริสต์เมื่อเราดำเนินชีวิตเพื่อสะท้อนคำสอนของพระองค์ วิธีที่เรากระทำ พูด ดู และแม้แต่คิดควรสะท้อนถึงพระองค์และทางของพระองค์

เราเป็นพยานของพระเยซูคริสต์เมื่อเราพูดคุยกับคนอื่น ๆ เกี่ยวกับความรู้สึกที่เรามีต่อพระองค์

เราเป็นพยานของพระเยซูคริสต์เมื่อเราดำเนินชีวิตด้วยทัศนคติที่มีความสุขอันแสดงให้เห็นศรัทธาของเราในพระองค์

เราเป็นพยานของพระเยซูคริสต์เมื่อเราแสดงประจักษ์พยานต่อผู้อื่นและช่วยให้พวกเขาเรียนรู้จากพระองค์และทำตามพระองค์

ภาพประกอบโดย เมดกา สโตลล์

ดัดแปลงจาก “การเป็นพยานของพระคริสต์.” เลียโฮนา, มี.ค. 2008, หน้า 58-63

โดย ราเชล ลินน์ บูเออร์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ลูกพระเป็นเจ้า เข้าเฝ้าสักการ
ถวายของขวัญแห่งรักชั่วคราว”
 (“The Shepherd’s Carol,”
Children’s Songbook, 40)

ไต่เวลาสังสรรค์ในครอบครัวแล้ว
นะ!” คุณพ่อเรียก
ฉันรีบไปที่ห้องนั่งเล่น เรา
มักจะทำอะไรสนุกๆ หลายอย่างที่
การสังสรรค์ในครอบครัวครั้งแรก
ของเดือนธันวาคมเสมอ

มิเชลล์น้องสาวฉันวิ่งแข่งหน้า และ
กระโดดขึ้นไปบนเก้าอี้นุ่มสีน้ำเงินที่มี
วางแขน

“ไม่ยุติธรรม!” ฉันโวยวาย “เธอนั่ง
ตรงนั้นเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว คราวนี้ตาพี่”

“หนูมาถึงก่อน หนูต้องได้นั่งที่นี่”
เธอเถียง “พี่นั่งบนโซฟาก็ได้”

“พี่ไม่อยากรับบนโซฟา” ฉันพูด
เสียงดัง

ฉันเดินบึ่งบึ่งไปที่เก้าอี้โยกและ
หมุนเก้าอี้เพื่อจะได้ไม่ต้องเห็นหน้า
มิเชลล์ บางครั้งเธอทำให้ฉันโกรธมาก
เธอคิดว่าเธอจะได้ทุกอย่างที่ต้องการ
ทุกครั้งที่ฉันบ่น คุณแม่จะบอกว่าฉัน
ต้องไม่เห็นแก่ตัว

หลังจากครอบครัวร้องเพลงสวดและ
สวดอ้อนวอนแล้ว คุณพ่อบอกว่า “คริสต์-
มาสเป็นเวลาที่น่าตื่นเต้น เราต้องจดจำ
ความหมายที่แท้จริงของวันหยุดนี้ ค่ะ นี่
เราจะเริ่มด้วยของขวัญถวายแด่พระเยซู”

ของขวัญถวายแด่พระเยซู ฉันลืมเรื่อง
นั้นไปเลย!

ของขวัญ
ถวายแด่
พระเยซู

“เราฉลองคริสต์มาสเพราะพระเยซู
ประสูติ” คุณพ่อกล่าวต่อ “พระองค์ทรงทำ
ให้เราได้รับของขวัญประเสริฐสุด—ชีวิต
นิรันดร์กับพระบิดาบนสวรรค์”

“และพระองค์ทรงขอให้เราทำอะไรตอบ

แทน” คุณแม่ถาม

“ทำตามพระองค์และรักษาพระบัญญัติ
ของพระองค์” พี่ชายตอบ

คุณแม่แจกกการ์ดและปากกาให้เราแต่
ละคน เราต้องเขียนว่าเราจะแสดงให้พระ

แม้พวกเขาจะทำให้เราโกรธ แต่ฉันทราบ
ว่าพระเยซูทรงต้องการให้ฉันรักน้องสาว
ฉันเขียนว่า “ฉันจะดีกับมิเชลล์”

เรานำการ์ดใส่กล่องๆ หนึ่งแล้วห่อด้วย
กระดาษสีทอง เรานำกล่องวางไว้ใต้ต้น
คริสต์มาส ทุกครั้งที่เรามองกล่องนั้นเรา
จะระลึกถึงของขวัญที่พระเจ้าผู้ช่วยประทาน
แก่เราและของขวัญที่เราถวายแด่พระองค์
ไม่กี่วันต่อมา ฉันเห็นมิเชลล์หยิบเสื้อ
ตัวโปรดของฉันไปใส่โดยไม่ขอ ฉัน
อยากตะคอกใส่เธอ แต่ฉันมองดู
กล่องสีทอง ฉันจึงระลึกได้ว่าฉัน
รักพระเยซูมากเพียงใด ฉัน
สามารถแสดงความรักต่อ
พระองค์ได้โดยเมตตาต่อ
น้องสาว ฉันบอกว่า “วันนี้
เธอดูดีมากเลยนะ มิเชลล์”
เธอยิ้ม “หนูขอโทษที่ไม่ได้ขอ
ใส่เสื้อของพี่ พี่ไม่อยู่ตอน
หนูแต่งตัว หนูอยากดูดี

เป็นพิเศษสำหรับงานเลี้ยงคริสต์มาสที่ชั้น
เรียนวันนี้”

ฉันรู้สึกอบอุ่นใจ ฉันดีใจที่เลือกทำดีกับ
มิเชลล์แทนที่จะโกรธเธอ

ตลอดเดือนที่เหลือ ฉันพยายามจดจำ
ความรู้สึกที่ดีนั้นและเป้าหมายที่จะเป็น
เหมือนพระเยซู ฉันอดทนและรักได้ดีขึ้น

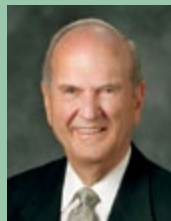
ในคืนคริสต์มาสอีฟ คุณพ่ออ่านเรื่อง
ประสูติกาล และพวกเราที่เหลือทำท่าประ-
กอบ ฉันตัดสินใจเป็นเทพแทนที่จะเถียง
กับมิเชลล์เรื่องใครจะแสดงบทมารีย์

ต่อจากนั้นเราแกะกล่องสีทองและอ่าน
ออกเสียงของขวัญที่เราถวายแด่พระเยซู
เมื่อฉันอ่านของตัวเอง คุณแม่พูดว่า “แม่
สังเกตเห็นว่าลูกทำดีกับมิเชลล์เป็นพิเศษ
แม่ภูมิใจในตัวลูกมาก!”

ฉันภูมิใจเช่นกัน ฉันยังไม่ได้แกะของ
ขวัญเลย แต่ฉันได้รับสิ่งพิเศษบางอย่าง
แล้ว นั่นคือ ความรู้สึกจากพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ที่บอกฉันว่าฉันได้ทำสิ่งถูกต้อง ■

เยซูเห็นอย่างไรว่าเรารักพระองค์ นั่นคือ
ของขวัญของเรา—เลือกบางอย่างที่เราจะ
ทำเพื่อเป็นเหมือนพระเยซูมากขึ้น

ฉันทราบทันทีว่าของขวัญของฉันควร
จะเป็นอะไร พระเยซูทรงสอนให้เรารักผู้อื่น

“เทศกาลคริสต์มาสปีนี้ โดยผ่านประเพณีคริสต์มาสหลากหลายทั้งหมดของเรา ข้าพเจ้าหวังว่าเราจะมีใจจดจ่อไปที่พระเจ้าพระเยซูคริสต์ก่อนเป็นอันดับแรก”

เอีลเดอรัลส์เชลล์ เอ็ม. เนลสัน แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง, *Christ the Savior Is Born,* *New Era*, ธ.ค. 2006, 2.

หน้านี้ ของหนู

พวกเขาชอบมองดูพระวิหาร

เด็กปฐมวัยของวอร์ดลาฟลอริดาที่สาม ในเมืองซานเตียโก ซิลีไปเที่ยวชมบริเวณรอบๆ พระวิหารกับผู้นำปฐมวัยและสมาชิกในฝ่ายอธิการ ขณะพวกเขาเดินชมสวนที่สวยงาม พวกเขาพูดถึงจุดประสงค์ของพระวิหาร และร้องเพลง “ฉันชอบมองดูพระวิหาร” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, หน้า 99) พวกเขาชมวีดิทัศน์เกี่ยวกับพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์ด้วย

มาพระวิหาร

หนูส่งคำอวยพรจากพระวิหาร วันนี้เป็นวันที่สนุกมาก ๆ ที่หนูกับเด็กคนอื่นๆ จากสเตลลีเบอร์ทาด เอกวาดอร์ สามารถมาเยี่ยมชมบริเวณรอบๆ พระวิหารกไวย์อาทิล เอกวาดอร์ เราเชิญชวนเด็กทุกคนในโลกให้มาดูพระวิหารถ้าทำได้—พระวิหารเป็นสถานที่ที่สวยงามมาก
ไอดา วี. อายุ 10 ขวบ, เอกวาดอร์

นี่คือคริสต์มาส—พระคริสต์ประสูติ โดย ไอลูซควู โอ. อายุ 9 ขวบ, ไนจีเรีย

หนูจะสอนเกี่ยวกับศาสนาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ

ในปฐมวัยเราฝึกเพลง “การสวดอ้อนวอนครั้งแรกของโจเซฟ สมิธ” (เพลงสวด, บทเพลงที่ 13) และตอนนี้เป็นเพลงโปรดของผม เมื่อผมเป็นผู้สอนศาสนา ผมจะเล่าเรื่องปาศกัต์ลิตีให้คนที่ผมสอนฟัง ผมรักพระเยซูคริสต์และศาสนาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ผมรู้ว่าศาสนจักรแท้จริง

ปาศกัต์ลิตี, โดย แอ็กเซล ซี.

แอ็กเซล ซี. อายุ 5 ขวบ, เปรู

การพักผ่อนที่ไรต์แห่งอารอน โดย เฟลিপ แอล. อายุ 12 ปี, บราซิล

ชิจิริเอะ (ภาพปะติด) ของประธานมอนสัน

ตลอดหลักสูตรหกเดือน เด็กปฐมวัยจากวอร์ดฟุจิมิเมืองชิซูโอกะ ญี่ปุ่น สร้าง chigiri-e ภาพจากกระดาษที่ฉีกเป็นชิ้นเล็กๆ ตัดเป็นรูปประธานโธมัส เอส. มอนสัน ภาพนี้ใช้เวลาทำนานมากแต่ทุกคนทำด้วยกัน ขณะคิดและเรียนรู้เกี่ยวกับประธานมอนสัน

เธอชอบการสังสรรค์ในครอบครัว

เอสเลนา ซี. อายุ 9 ขวบจากคอสตาริการู้สึกทันทีเหมือนเธอเป็นสมาชิกของศาสนจักรหลังจากคุณพ่อให้บัพติศมา เธอชอบบทเรียนการสังสรรค์ในครอบครัวเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ เธอชอบไปโรงเรียนและเล่นกับเพื่อนๆ ด้วย

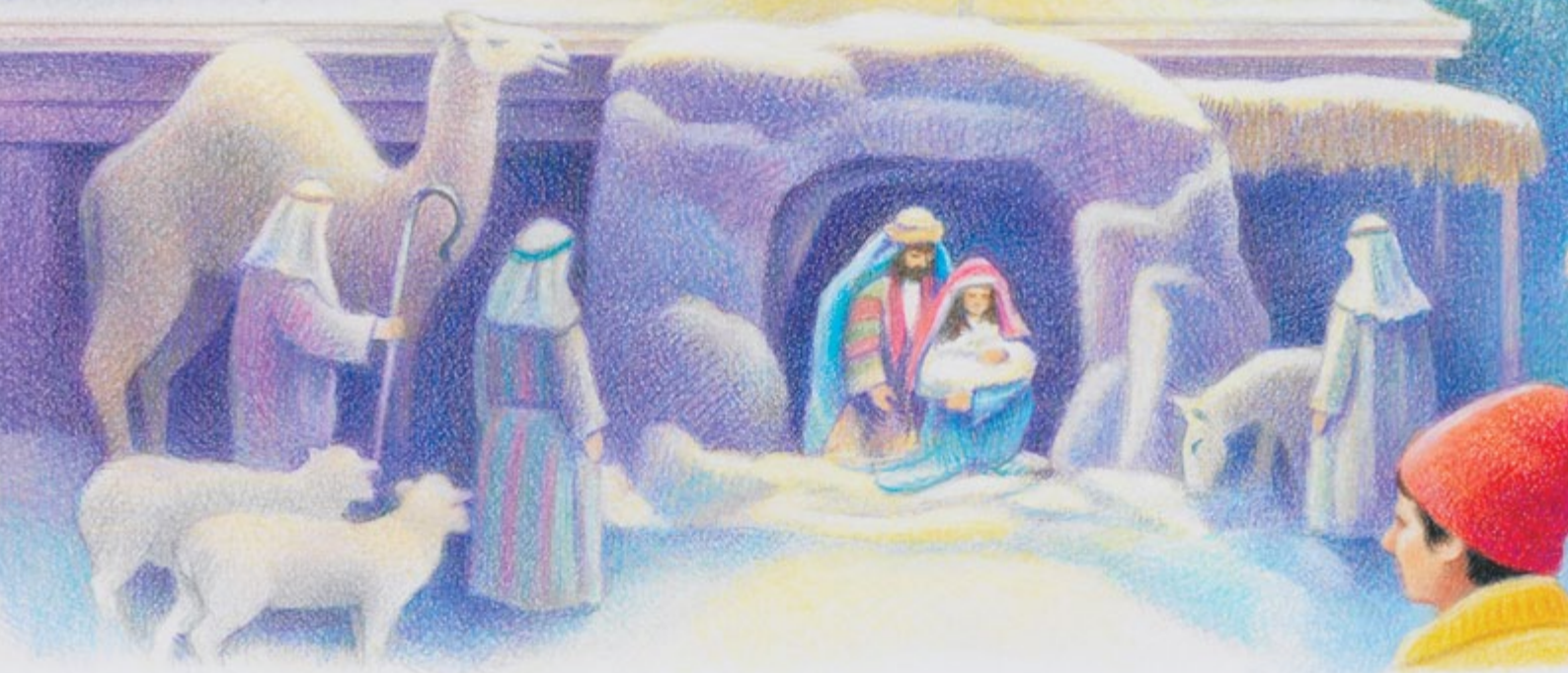
คมวาทะ

“จงมาหาพระคริสต์”

—โมโรไน 10:32

ความสว่างของโลก

โดย คิมเบอร์ลีย์ ริด

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“เพราะว่าคนทั้งปวงต้องตายเกี่ยวเนื่องกับ
อาดัมฉันใด คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิต
เกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์ฉันนั้น”

(1 โครินธ์ 15:22)

เอรินยืนอยู่ที่เทมเปิลสแควร์ในซอลท์-
เลคซิตีที่กำลังดูรูปปั้นขนาดเท่าคน
จริงของฉากพระราชสมภพ และ
กำลังร้องเพลงกับเรื่องเล่า ดวงไฟคริสต์-
มาสส่องแสงระยิบระยับรอบๆ เธอ แต่ไม่
รู้สึกเหมือนเป็นช่วงคริสต์มาสเลย

“สบายดีหรือเปล่าลูก” คุณแม่ถามเธอ
เอรินพยักหน้า แต่เธอไม่แน่ใจ

ไม่กี่วันที่ผ่านมา เด็กผู้ชายคนหนึ่งจาก
ชั้นเรียนของเอรินที่โรงเรียนเสียชีวิตใน

อุบัติเหตุทางรถยนต์ เธอเห็นหลายคน
ร้องไห้ที่งานศพ และตัวเธอร้องไห้มาก
ด้วย เอรินไม่รู้จักเด็กผู้ชายคนนั้นดีนัก รู้
เพียงว่าครอบครัวของเธอรักเขามากเท่าๆ
กับครอบครัวของเธอรักเธอ เธอรู้สึกกลัว
ที่รู้ว่าเรื่องแบบนั้นอาจเกิดขึ้นได้กับคนวัย
เดียวกับเธอ

ตอนนี้เธอไม่รู้สีกังวลกับคริสต์มาส
เธอรู้สึกกังวลตลอดเวลา—กลัวการเข้าไป
ในรถยนต์ ก็กลัวถูกพรากจากครอบครัว กลัว
การออกจากบ้านเกรงจะเกิดเรื่องร้ายกับ
เธอขณะอยู่นอกบ้าน ดวงไฟคริสต์มาส
ทั้งหมดที่เทมเปิลสแควร์ไม่อาจลบความ
รู้สึกกังวลในใจเธอได้ เธอจะมีความสุขใน
โลกที่เธอไม่ค่อยปลอดภัยได้อย่างไร

“จะเริ่มแล้วลูก” คุณพ่อบอก ท่านชี้ไป
ที่ฉากพระราชสมภพ

เครื่องกระจายเสียงดังแครกๆ และ
เสียงเริ่มพูด ดนตรีบรรเลง สปอตไลท์ส่อง
ไปที่รูปปั้นคนเลี้ยงแกะ โหราจารย์ มารีย์
และโยเซฟ เอรินฟังเรื่องราวคันทู พระ
กุมารเยซูประสูติและบรรทมในรางหญ้า
เหล่าเทพร้องเพลง คนเลี้ยงแกะกราบ
นมัสการ เหล่าโหราจารย์ชื่นชมยินดี

เอรินมองหน้าคุณพ่อคุณแม่และฝูงชน
ที่รวมตัวกันรอบฉากพระราชสมภพ ดู
เหมือนทุกคนมีความสุข แต่ทำไมทุกคนมี
ความสุขกับพระกุมารเยซูทั้งที่การประสูติ
ของพระองค์ไม่สามารถหยุดเรื่องเลวร้าย
ที่เกิดขึ้น เอรินไม่ชอบคำถามที่กำลังวน
เวียนอยู่ในสมอง ทั้งหมดที่เธอต้องการคือ

“พระเยซูคริสต์ทรงเป็น ... ความสว่างของโลกเพราะแบบอย่างและคำสอนของพระองค์ส่องทางที่เราควรเดินกลับไปยังที่ประทับของพระบิดาในสวรรค์ของเรา”
 เอ็ดเดอर्टัลลิน เอช. ไรค์ส
 แห่งโครัมม้อครสภาอภิบาล,
 “The Light and Life of the World,”
 Ensign, พ.ย. 1987, 64.

หยุดความรู้สึกกลัว

เรื่องจบแล้ว เสียงที่บันทึกไว้ของศาสตราจารย์กรณังมาจากเครื่องกระจายเสียงท่านแสดงประจักษ์พยานและอ่านพระคัมภีร์ข้อหนึ่งจากพระคัมภีร์ไบเบิล “เพราะว่าคนทั้งปวงต้องตายเกี่ยวเนื่องกับอาดัมฉันใด คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิตเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์ฉันนั้น” (1 โครินธ์ 15:22)

หัวใจของเอรินเต้นเร็วขึ้น เธอพูดคำเหล่านั้นอีกครั้งในใจและพยายามจำ เพราะว่าคุณทั้งปวงต้องตายเกี่ยวเนื่องกับอาดัมฉันใด คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิตเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์ฉันนั้น

พระคัมภีร์กล่าวว่า ทุกคน จะตาย—

คนเยาว์วัย คนสูงวัย—ทุกคน เอรินรู้เช่นนั้น แต่เธอไม่เคยคิดมากเท่านี้มาก่อน เธอคิดว่าเธออายุน้อยเกินกว่าจะคิดเรื่องพวกนี้ แต่เธอไม่ได้อายุน้อยเกินกว่าจะมีประจักษ์พยานถึงความจริงที่ว่าเพราะพระเยซูคริสต์ ทุกคน จึงจะมีชีวิตอีกครั้ง นั่นคือสาเหตุที่บรรดาคนเลี้ยงแกะและโหราจารย์ขึ้นชมยินดี พวกเขาเข้าใจว่าพระเยซูเสด็จมาแผ่นดินโลกเพื่อทำอะไร

เอรินมองจากคอกสัตว์เล็กๆ ไปทางหน้าต่างบานหนึ่งในศูนย์นักท่องเที่ยว หลังจากพระราชสมภพ ในอาคารหลังนั้นไฟดวงหนึ่งส่องบนรูปปั้นขนาดใหญ่ของพระเยซูขณะทรงยื่นพระหัตถ์ที่มีรอยแผล

ออกมา เอรินนึกถึงพระกุมารน้อยในรางหญ้าและวิธีที่พระองค์ทรงเติบโตเป็นผู้มีเดชาภาพทั้งปวง พระองค์ทรงเลือกพลีพระชนม์ชีพเพื่อเธอ พระองค์ประสูติมาเพื่อให้เธอมีชีวิตอีกครั้ง ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น เอรินสามารถรู้สึกปลอดภัยในความรักของพระเยซู

สันติสุขปกคลุมเธอ เธอไม่อาจอธิบายได้ว่าเพราะเหตุใด แต่ความกังวลหายไปเมื่อเธอมองดูรูปปั้นพระเยซูที่ส่องแสงจ้ากว่าดวงไฟคริสต์มาสระยิบระยับ เธอแทบไม่เห็นฟ้ามีดยามราตรี เพราะเธอกลัวแต่รู้สึกถึงความอบอุ่นของความหวังที่กำลังพลีหัวใจในตัวเอง ■

พระเยซูคริสต์ ทรงเป็น พระบุตรของพระเจ้า

ลองจินตนาการถึงการเดินทางข้ามทะเลทราย การเดินทางนั้นยาวไกล การขี่หลังอูฐก็กระดองไปมา และท่านไม่แม้แต่จะตามแผนที่! ท่านกลับไปตามดาวดวงหนึ่ง ท่านจะรู้สึกอย่างไร ท่านจะมีศรัทธาที่จะมุ่งหน้าไปเรื่อยๆ หรือไม่

สองพันปีที่แล้ว โหราจารย์ทำอย่างนั้น พวกเขาเห็นดาวจรัสแสงดวงหนึ่งทางทิศตะวันออกจึงเดินทางไปเบธเลเฮมเพื่อถวายนมัสการพระกุมารพระคริสต์ด้วยเครื่องบรรณาการ และก็ไม่ได้มีเพียงพวกโหราจารย์ที่เฝ้ามองดาวดวงนั้น ข้ามฝั่งมหาสมุทรไปยังทวีปอเมริกา ชาวนี้ไฟก็เห็นดาวดวงนั้นและรู้ว่าพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้าประสูติแล้ว

เวลานี้ ดาวดวงนั้นช่วยเราระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอด ดวงดาวสองดวงในความมืดและชี้ทางให้เหล่าโหราจารย์ เช่นเดียวกับพระเยซูคริสต์ที่ทรงชี้ทางให้เราดำเนินชีวิต ดาวดวงนั้นยังมั่นคงแน่นอนอีกด้วย เช่นเดียวกับความรักที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงมีต่อเรา คราวหน้าเมื่อท่านมองไปยังดวงดาว ขอให้ระลึกว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า เป็นเจ้าและความสว่างของโลก! ■

กิจกรรม ลสด: สัญลักษณ์ของพระผู้ช่วยให้รอด

พระเยซูคริสต์ทรงเปรียบพระองค์เองกับหลายสิ่ง โดยการศึกษาการเปรียบเทียบเหล่านี้ เราเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระองค์ อ่านข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เป็นครอบครัวแล้วแลกเปลี่ยนความเห็นกันว่าสัญลักษณ์เหล่านี้บอกอะไรกับเราเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอด

คนเลี้ยงแกะ (ดู เพลงสดุดี 23:1)

ลูกแกะ (ดู ยอห์น 1:29)

ขนมปัง (ดู ยอห์น 6:51)

น้ำ (ดู ยอห์น 4:14)

ศิลา (ดู 2 โถง 8:1)

เพลงและพระคัมภีร์

- “The Nativity Song,” *Children’s Songbook*, 52–53
- หลักคำสอนและพันธสัญญา 11:28

ท่านเท่านั้น

ประติษฐ์ของตกแต่งคริสต์มาสเพื่อระลึกว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นพรแก่ชีวิตท่านอย่างไร ตั้รูปดาวออกมาแล้ว
ติดลงบนกระดาษแข็ง ตัดภาพของท่านหรือครอบครัวท่านด้านหลังพร้อมกับบรรยายว่าท่านอยากทำอะไรเพื่อทำตามพระเยซูคริสต์
ผู้ทรงเป็นความสว่างของโลก เจาะรูด้านบนแล้วร้อยเชือกเป็นอันเสร็จเรียบร้อย

คำสวดอ่อนวอน คริสต์มาส ได้รับคำตอบ

โดย เฟ็กกี ซอนเคน

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“พระเจ้าจะทรงระลึกถึงคำสวดอ่อนวอน
ของคนชอบธรรม, ซึ่งวิงวอนพระองค์
เพื่อพวกเขา” (มอรมอน 5:21)

เฟ็กกีตื่นนอนตอนเช้าวันคริสต์มาส
เธอตื่นเต้นที่จะได้ของเล่นสนุกๆ ชิ้น
ใหม่และรับประทานอาหารมื้อใหญ่
สำหรับคริสต์มาส แต่ขณะมองไปรอบๆ
เธอรู่ว่านี้นจะไม่เหมือนเดิม ถึงแม้คุณพ่อ
ทำงานหนัก แต่ครอบครัวเธอก็ยังขาดสน
เงินทอง

ไม่มีวิ้วว่าจะมีอาหารมื้อใหญ่สำหรับ
คริสต์มาส ถาดผักว่างเปล่าและไม่มีอาหาร
ในตู้เย็น

เฟ็กกีกับมัลคอล์มน้องชายเดินไปที่
ประตูห้องนอนของคุณพ่อคุณแม่และเห็น
พวกเขาทำนูกุเข้าอยู่ข้างเตียง พวกเขา
ฟังขณะคุณแม่กับคุณพ่อสวดอ่อนวอนขอ
ให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยให้ครอบ
ครัวมีอาหาร

“มานี่” เฟ็กกีบอกมัลคอล์ม “ไปข้าง
นอกกัน”

เฟ็กกีกับมัลคอล์มออกไปเก็บเพื่อนป่า
ที่ขึ้นไถ่ๆ สนวน ปีนี้อาจจะไม่มีของเล่น

เลย แต่พวกเขายังสามารถทำบ้านให้รู้สึกเหมือนคริสต์มาสได้

พวกเขา รู้สึกดีขึ้นหลังจากตกแต่งบ้านด้วยเฟิร์นสีเขียว แต่ยังไม่มีความพร้อมของอาหาร “พระเจ้าจะทรงจัดหา” คุณแม่บอก “ตอนนี้เรามาจัดโต๊ะกันเถอะ”

คุณพ่อวางจานบนโต๊ะขณะที่คุณแม่จัดเรียงช้อนส้อม

เด็กๆ มองหน้ากันด้วยสายตาต่างๆ นานา เต็มพร้อมแล้ว แต่ยังไม่มีความพร้อมของอาหาร อาหารมือเข้าผ่านไปไม่นาน และมือกลางวันใกล้เข้ามา เพ็ทก็รู้สึกหิวจนแทบต้องหนีต้อย เธอสงสัยว่าครอบครัวเธอจะมีอาหารได้อย่างไร นาฬิกาเดินไปถึง 12:00 น. แล้วก็ 12:30 น. แล้วก็ 12:45 น. ยังไม่มีอะไร จากนั้นเพ็ทก็ได้ยินเสียงเคาะประตู

เธอรีบเปิดประตูและตกใจเมื่อเห็นครอบครัวเคิร์คยืนอยู่ที่นั่น พวกเขาถือแฮมขนมปัง เนื้อไก่ สลัด และขนมหวาน เพ็ทก็แทบไม่เชื่อสายตาตนเอง

“เรากำลังนั่งรับประทานอาหารคริสต์มาสแล้วก็นึกถึงพวกคุณ” บราเดอร์เคิร์คกล่าว “เราหวังว่าพวกคุณจะใช้อาหารนี้ได้”

คุณพ่อจับมือทักทายบราเดอร์เคิร์ค คุณแม่เริ่มจัดวางอาหารบนโต๊ะ เพ็ทก็ยังตกใจไม่หาย เธอเบิกตาโตมองคุณแม่กับคุณพ่อ แต่ดูเหมือนพวกท่านคาดไว้แล้วว่าจะเกิดเหตุการณ์นี้

เพ็ทก็รู้ว่าความรู้สึกที่เกิดขึ้นตอนเช้าถูกต้อง คริสต์มาสปีนี้ คงไม่เหมือนเดิมนี่เป็นคริสต์มาสที่เธอเรียนรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินและทรงตอบคำสวดอ้อนวอน นั่นเป็นของขวัญที่ดีที่สุดเท่าที่เธอเคยได้รับ ■

“การสวดอ้อนวอนที่อบอุ่นและวางใจจะได้รับแนวทางและสันติสุข”

เอลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่งโครัม อัครสาวกสิบสอง, “การใช้ของประทานอันสูงส่งแห่งการสวดอ้อนวอน,” เลียวไฮนา, พ.ศ. 2007, หน้า 9.

เพื่อนคู่หูแซนด์วิช

โดย ไฮดี โพลแมน
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

1. วิลเลียมกระโดดขึ้นรถไปนั่งติดกับเจเรมีและคาดเข็มขัดตรงที่นั่งของเขา

ทุกคนพร้อมไปโรงเรียนหรือยังจ้ะ

พร้อมครับ!

พร้อมครับ!

2. คุณแม่ของเจเรมีเริ่มขับรถไปตามถนน วิลเลียมเปิดกล่องอาหารกลางวันของเขา เขาหยิบแซนด์วิชเนยถั่วกับแยมขึ้นมากัดคำโต

3.

เจเรมีมอง
แซนด์วิชของ
วิลเลียม ดูน่า
อร่อย เจเรมีหิว

4. คุณแม่ครับ ผมทิว คุณแม่มีอะไรให้ผมกินไหมครับ

ไม่มีจ๊ะ เจริม เรากินก่อนออกมาแล้ว
นี่จ๊ะ แม่ไม่มีอะไรอีกแล้ว

ไม่เป็นไรครับ

5. เจริมเสิร์ร่า เขาองจากกินแซนวิชด้วย

6. วิลเลียมเห็นเจริญมเสิร์ร่า เขาจึงแบ่งแซนวิชครึ่งหนึ่งยื่นให้เจริญม

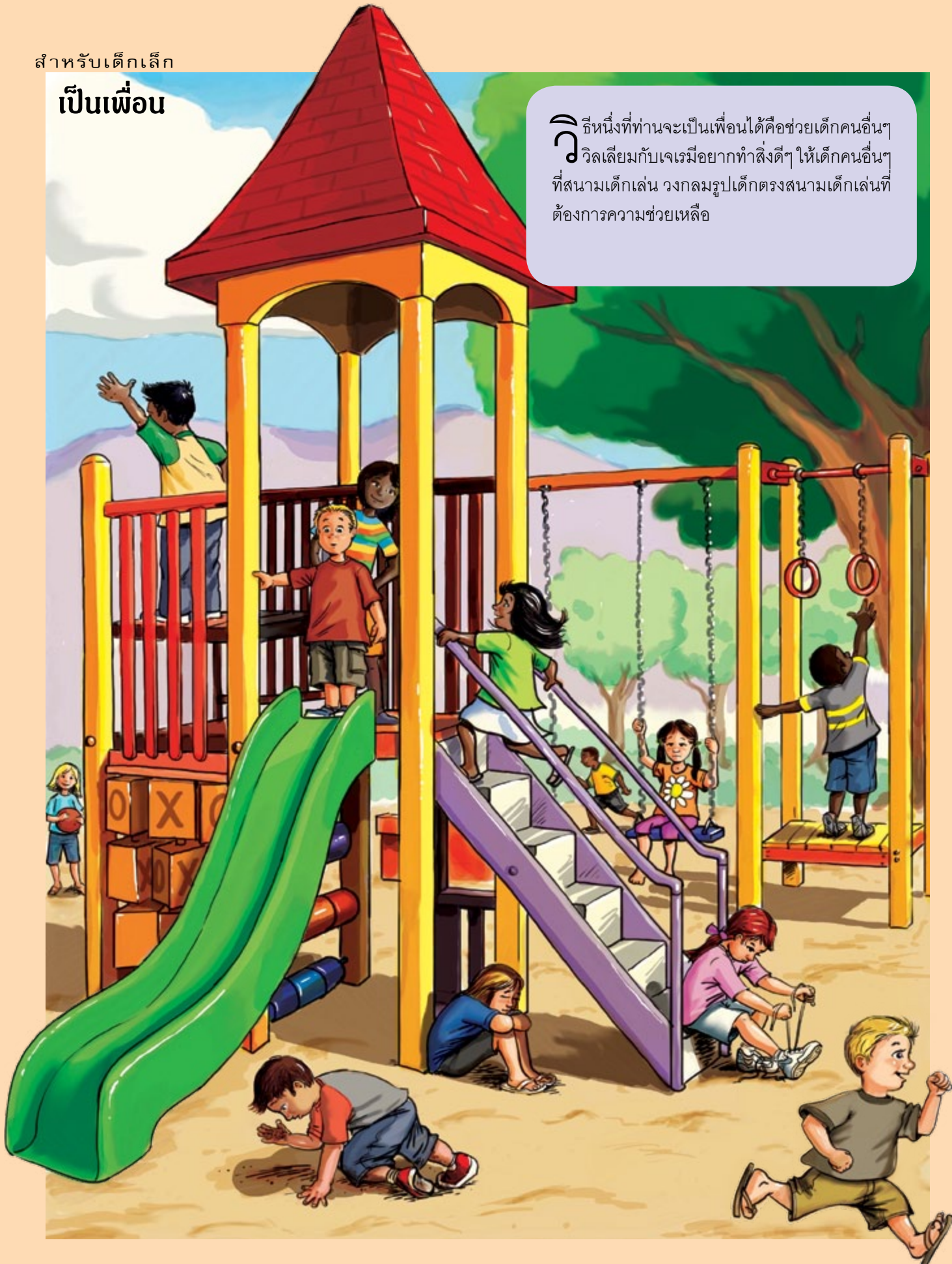
เอานี่ไป!

7. ขอบใจ วิลเลียม นางใจดีจัง

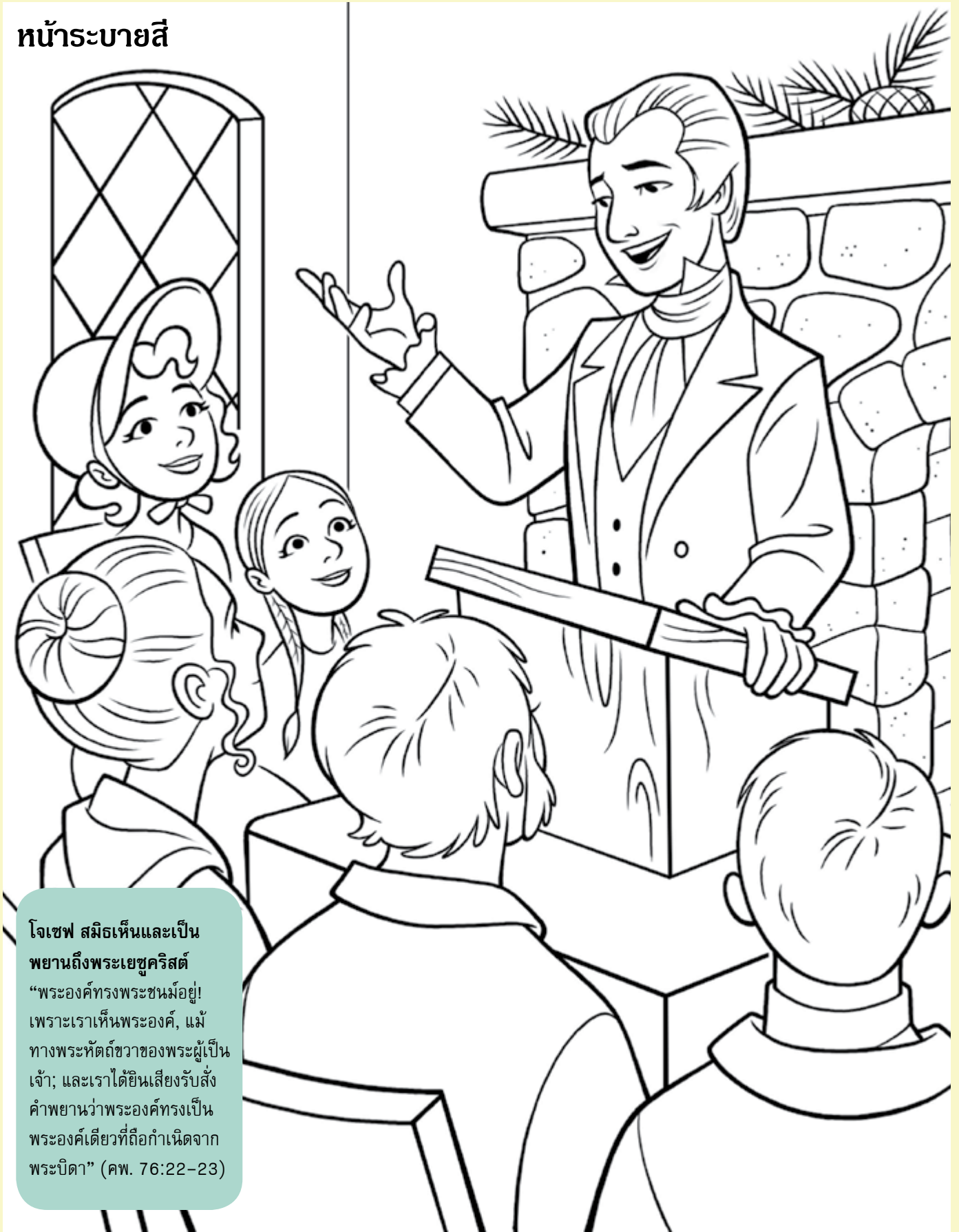
ไม่มีปัญหา นั่นคือ
สิ่งที่เพื่อนทำให้กัน!

เป็นเพื่อน

วิธีหนึ่งที่ท่านจะเป็นเพื่อนได้คือช่วยเด็กคนอื่นๆ
วิลเดียวกับเจเรมียากทำสิ่งดีๆ ให้เด็กคนอื่นๆ
ที่สนามเด็กเล่น วงกลมรูปเด็กตรงสนามเด็กเล่นที่
ต้องการความช่วยเหลือ

หน้าระบายสี

โจเซฟ สมิทเห็นและเป็น
 พยานถึงพระเยซูคริสต์
 “พระองค์ทรงพระชนม์อยู่!
 เพราะเราเห็นพระองค์, แม้
 ทางพระหัตถ์ขาวของพระผู้เป็น
 เจ้า; และเราได้ยินเสียงรับสั่ง
 คำพยานว่าพระองค์ทรงเป็น
 พระองค์เดียวที่ถือกำเนิดจาก
 พระบิดา” (คพ. 76:22-23)

ข่าวศาสนจักร

ดูข่าวและเหตุการณ์ต่างๆ ของศาสนจักรเพิ่มเติมที่ news.lds.org

สมาชิกได้รับเชิญให้แบ่งปันพระกิตติคุณ ผ่านการสมัครสมาชิกนิตยสาร

โดย เฮเธอร์ วิทเทิล ริกส์

ข่าวและเหตุการณ์ต่างๆ ของศาสนจักร

ในฐานะหัวหน้าแผนกบริหารวัสดุอุปกรณ์ของศาสนจักรในประเทศไทย กนกวรรณ วงศ์วิโรภภาพทำงานและดูแลข้อเรียกร้องต่างๆ จากสมาชิกเป็นประจำเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ของศาสนจักร อาทิ วัตถุลักษณ์ศักดิ์สิทธิ์และสิ่งพิมพ์แอลดีเอส

แต่วันหนึ่ง เธอรู้สึกประหลาดใจเมื่อมีสตรีท่านหนึ่งมาที่สำนักงานเพื่อต่ออายุการเป็นสมาชิกนิตยสารศาสนจักร โดยปกติในภูมิภาคนั้นของโลก สมาชิกจะต่ออายุสมาชิกนิตยสารผ่านตัวแทนนิตยสารของหน่วย อย่างไรก็ตาม สตรีท่านนี้เล่าให้ฟังว่า เธอไม่มีตัวแทนวอร์ด เธอเป็นชาวพุทธและรู้จักนิตยสารศาสนจักรเมื่อเพื่อนคนหนึ่งซึ่งเป็นสมาชิกศาสนจักรสมัครนิตยสารเป็นของขวัญให้เธอ

“เธอเริ่มเล่าถึงสิ่งยอดเยี่ยมต่างๆ เกี่ยวกับนิตยสารศาสนจักรให้ดิฉันฟังว่านิตยสารมีคุณค่ามากมายเพียงใดต่อลูกๆ ของเธอ” ซิสเตอร์วงศ์วิโรภภาพกล่าว “เมื่อลูกๆ ของเธอกลับจากโรงเรียนและเห็นนิตยสารพวกเขาตื่นเต้นมากและอ่านจนจบเล่มอย่างรวดเร็ว”

สตรีผู้นี้ยกย่องนิตยสารศาสนจักรว่าเป็นนิตยสารอัน “ทรงคุณค่า” ซึ่งสอนให้ลูกๆ ของเธอได้เรียนรู้ศีลธรรมอันดีงาม และคำศัพท์ เธอประทับใจมากจนต่ออายุ

สมาชิกของเธอเอง พร้อมทั้งสมัครเป็นของขวัญให้เพื่อนร่วมงานเพื่อให้ลูกๆ ของพวกเขาได้รับประโยชน์เช่นกัน

“แม้แต่ผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกยังสามารถรู้สึกและเห็นคุณค่า [ของนิตยสาร] และอยากแบ่งปันให้ผู้อื่น” ซิสเตอร์วงศ์วิโรภภาพเขียน ผู้นำศาสนจักรกระตุ้นสมาชิกศาสนจักรอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดให้อ่านนิตยสารศาสนจักรและแบ่งปันกับผู้อื่น

เอ็ลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ แห่งโคเวรัมภ์อัครสาวกสิบสองเน้นถึงประโยชน์อันลึกซึ้งของนิตยสาร “วิญญาณที่ดีในนิตยสารเหล่านี้จะช่วยเติมความอบอุ่น ความรัก และความเข้มแข็งในพระกิตติคุณให้

นอกจากนี้ ท่านสามารถขอรับความช่วยเหลือโดยติดต่อตัวแทนนิตยสารในท้องถิ่น ทางอีเมล help@store.lds.org หรือโทรศัพท์ติดต่อตัวแทนฝ่ายบริการลูกค้าในประเทศ หมายเลขโทรศัพท์ของตัวแทนเหล่านี้มีอยู่ใน store.lds.org คลิกที่ **Contact Us** ได้ **Customer Support** ตรงด้านล่างของหน้าเว็บ แล้วคลิกลิงก์ **by telephone** ได้ **Contact Us**

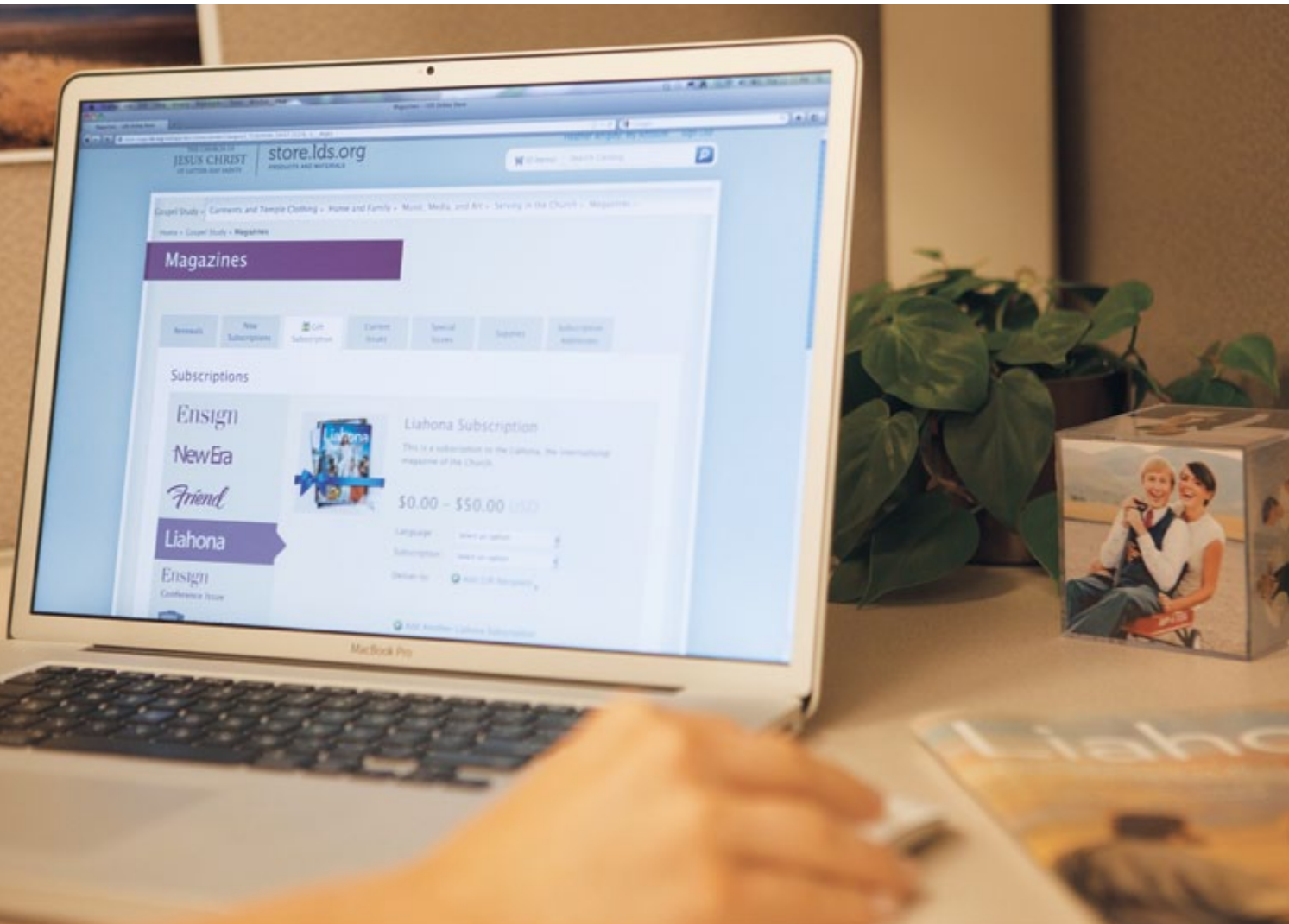
บ้านของท่าน” ท่านกล่าว (ดู “ความสำคัญของครอบครัว,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2003, 51)

เอ็ลเดอร์โครก เอ. คาร์ดอน แห่งสวากเจ็ดสิบ รับผิดชอบในตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการบริหารในแผนกฐานะปุโรหิตและบรรณาธิการนิตยสารศาสนจักร ท่านมองเห็นคุณค่าที่นิตยสารมีต่อบุคคลถ้วนหน้า

“นิตยสารศาสนจักรเป็นส่วนสำคัญของเสียงอันทรงอำนาจแห่งศาสนจักรผ่านคำแนะนำเชิงพยากรณ์จากพระเจ้าซึ่งเป็นประโยชน์ต่อบุตรธิดาของพระบิดาทุกยุคสมัยในเรื่องราวที่เหมาะสมกับโลกยุคปัจจุบัน” ท่านกล่าว “แต่ละเดือน บทความโดดเด่นและน่าสนใจกล่าวถึงสภาวะการณ์ทั่วไปที่เกิดขึ้นกับผู้คนทั่วโลก ไม่ว่าจะอยู่ในหรือนอกศาสนจักรก็ตาม ผู้ตั้งใจแสวงหาความจริงทุกคนจะได้รับประโยชน์อย่างใหญ่หลวงโดยคำสอนที่ได้รับการดูแลและการนำทางที่พบในนั้น”

หากสมาชิกนิตยสารศาสนจักรทุกคนสมัครสมาชิกนิตยสารเป็นของขวัญให้เพื่อนที่ไม่ได้เป็นสมาชิกหรือญาติพี่น้อง ผู้สมัครสมาชิกใหม่เกือบหนึ่งล้านเจ็ดแสนคนจะได้รับการติดต่อกับศาสนจักรด้วยไม่ตรีจิตทุกเดือน

โดยผ่านออนไลน์สตรีของศาสนจักร—store.lds.org—ทุกคนสามารถสมัครเป็นสมาชิกนิตยสารหนึ่งฉบับหรือมากกว่านั้นหรือบอกรับเป็นของขวัญให้สมาชิกครอบครัวหรือเพื่อนได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย นิตยสาร *Friend*, *New Era*, และ *Ensign* มีจำหน่ายเฉพาะภาษาอังกฤษเท่านั้น ขณะที่ *เลียวไฮนา* ซึ่งมีบทความมากมายตีพิมพ์ช่วงเดียวกันกับนิตยสาร

สมาชิกได้รับการกระตุ้นให้แบ่งปันพระกิตติคุณกับมิตรสหายและครอบครัวที่ไม่ได้เป็นสมาชิกทุกวัย ทุกศาสนา และทุกพื้นเพ ผ่านการสมัครสมาชิคนิตยสารศาสนจักรให้เป็นของขวัญ

สามฉบับที่มีเฉพาะภาษาอังกฤษ มีให้อ่านหลายสิบภาษา

อธิการท่านหนึ่งในสเตคฟิโอเรีย รัฐแอริโซนา พบว่าการสมัครสมาชิคนิตยสาร *Friend* เป็นของขวัญทั้งปีให้เด็กๆ ในวอร์ด เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการช่วยโอบเด็กเหล่านั้นไว้ด้วยถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิต

เพเนโลเป บี. วูดวอร์ด แห่งรัฐเทกซัส สหรัฐอเมริกา เคยบอกรับเป็นสมาชิคนิตยสาร *เลียวไฮนา* เป็นของขวัญส่งให้ลูกพี่ลูกน้องของเธอ รวมถึงส่งให้เพื่อนและ

อาจารย์ที่อยู่ต่างประเทศ

“ดิฉันหวังว่านิตยสารจะช่วยให้ [ลูกพี่ลูกน้องของดิฉัน] เรียนรู้ความสำคัญของการทำและรักษาพันธสัญญา” เธอเขียน เธอกล่าวต่อไปว่าการบอกรับนิตยสารเป็นของขวัญคือวิธี “เตรียมทางให้ [เพื่อนดิฉัน] เพื่อว่าสักวันหนึ่งเขาจะได้ยินและยอมรับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู”

ท่านสามารถแจ้งความจำนงหรือบอกรับเป็นของขวัญได้ที่ store.lds.org ข้อมูลในการแจ้งความจำนงเกี่ยวกับนิตยสารอยู่ด้านซ้ายมือของหน้าเว็บ ขั้นตอนการ

แจ้งความจำนงออนไลน์จะอธิบายให้ท่านทราบวิธีต่ออายุสมาชิก การสมัครสมาชิกใหม่ และการบอกรับเป็นของขวัญ

Store.lds.org มีเฉพาะภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี ญี่ปุ่น เกาหลี โปรตุเกส รัสเซีย และสเปน บุคคลที่พูดภาษาอื่นนอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้นหรือเข้าระบบอินเทอร์เน็ตไม่ได้สามารถแจ้งความจำนงหรือบอกรับเป็นของขวัญโดยติดต่อหรือไปที่ศูนย์หนังสือของศาสนจักรซึ่งมีอยู่ในหลายประเทศ

หน้าภาษาต่างๆ มีสิ่งพิมพ์ของศาสนจักรมากกว่า 100 ภาษา

สำหรับสมาชิกทั่วโลกที่ไม่ได้พูดภาษาใดภาษาหนึ่งใน 10 ภาษาต่อไปนี้—ภาษาจีน อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี ญี่ปุ่น เกาหลี โปรตุเกส รัสเซีย และสเปน—อาจคิดว่าการค้นหาสิ่งพิมพ์ของศาสนจักรในภาษาถิ่นของตนเองเป็นเรื่องยาก แต่ผู้ที่ทราบถึงหน้าภาษาของ LDS.org สามารถเข้าถึงสิ่งพิมพ์หลักๆ ของศาสนจักรได้โดยการคลิกเพียงสองสามครั้งเท่านั้น

ที่ด้านบนขวาหรือปุ่มด้านซ้ายของหน้าหลักใน LDS.org คลิก **ภาพลูกโลก** เพื่อค้นหาสิ่งพิมพ์ที่เชื่อมต่อกับหน้าภาษาต่างๆ ที่มีอยู่ใน LDS.org ก่อนสิ้นปี 2012 ทีมงาน LDS.org คาดว่าจะมีหน้าภาษา 108 หน้า รวมถึงภาษาเซอร์วิสต์กี (โครเอเชีย) มาลากาซี (พูดในมาดากัสการ์) และ ทวี (พูดในกานา)

ในปีที่เราเพิ่มรายการใหม่ล่าสุดบางรายการในหน้าภาษา รวมถึง *เสียงโฮนา ฉบับไฟล์ PDF* บนหน้าเว็บห้องที่มากกว่า 40 ภาษาและไฟล์ PDF แบบข้อความธรรมดาของคำปราศรัยจากการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2012 มากกว่า 90 ภาษา ไฟล์ PDF ของ

พระคัมภีร์มอรมอน 99 ภาษาทำให้มีหน้าภาษาเพิ่มขึ้นอีก 24 หน้าจากที่มีอยู่แล้วใน LDS.org

รายการที่แปลแล้วมีอยู่ในเว็บไซต์ตามแผนงานทั่วโลกของศาสนจักรเพื่อแนะนำสิ่งพิมพ์ของศาสนจักรในภาษานั้นๆ

ในแผนซึ่งดำเนินงานเป็นระยะนี้มีรายการสำคัญๆ อาทิ—คำสวดอ้อนวอนศีลระลึก หลักแห่งความเชื่อ คู่มือ *Gospel Fundamentals* คำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญที่คัดเลือกมา และแผ่นพับ *ประจักษ์พยานของศาสนาดพยากรณ์โจเซฟ สมิธ เป็นต้น*—ทั้งหมดนี้เป็นรายการสำคัญลำดับแรกในการแปล

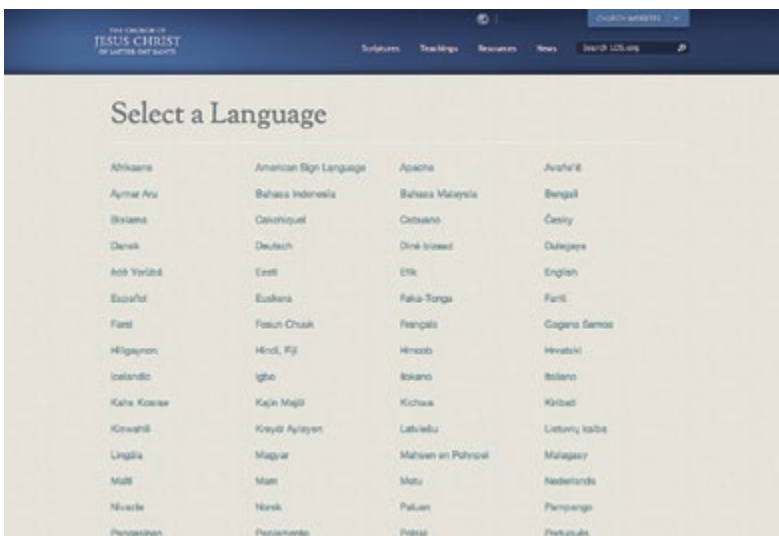
สิ่งพิมพ์เล่มอื่นๆ ที่แปลแล้ว เช่น พระคัมภีร์ เพลง “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด และข่าวเยี่ยมสอนจะมีมาเพิ่มเติมเมื่อจำนวนสมาชิกศาสนจักรที่พูดภาษานั้นมีเพิ่มขึ้น

สิ่งพิมพ์ต่างๆ ได้รับการแปลและมีในเว็บไซต์ตามที่ได้รับการอนุมัติจากฝ่ายประธานสูงสุดและโคออร์ดิเนเตอร์สลิปสอง ฝ่ายประธานภาคสามารถร้องขอให้แปลสิ่งพิมพ์บางอย่างในภาษาใดภาษาหนึ่งได้เช่นกันหากเห็นว่ามี ความจำเป็น

“หน้าเว็บไซต์เหล่านี้เปิดให้สมาชิกทุกคนใช้ส่วนตัว และในวันอาทิตย์” แมทธิ โรบินสัน ผู้จัดการอาวุโสฝ่ายผลิตสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์กล่าว “ผู้นำห้องที่อาจใช้แหล่งช่วยนี้เพื่อศึกษาส่วนตัวและแนะนำให้สมาชิกใช้ในการเรียกและในครอบครัวได้”

ซาร์กิส อายวาชยาน ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานห้องถิ่นเยเรวาน อาร์เมเนีย รายงานว่า สมาชิกขอใช้หน้าภาษาอาร์เมเนียเพื่อพิมพ์เนื้อหาต่างๆ ที่ช่วยให้พวกเขามีสัมฤทธิ์ผลในการเรียก พวกเขาใช้เว็บไซต์เพื่อรับและอ่านข้อมูลเกี่ยวกับศาสนจักรและหาคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญในภาษาของตนเองเช่นกัน ■

มีสิ่งพิมพ์ใหม่ ๆ ให้พิมพ์และดาวน์โหลดได้อีกหลายสิบรายการและจะเพิ่มเติมไว้ในหน้าภาษาของเว็บไซต์ LDS.org ที่มีมากกว่า 100 หน้า

ฉลองชีวิตประธานมอนสันด้วย คำคืนแห่งสตุดี ดนตรี และบทเพลง

โดยเจอร์รี เอแวนท์

บรรณาธิการ ข่าวศาสนจักร

ในการเฉลิมฉลองครั้งยิ่งใหญ่ และเพื่อเป็นเกียรติในวันเกิดปีที่ 85 ของประธานโธมัส เอส. มอนสัน พื้นที่ศูนย์การประชุมใหญ่รองรับผู้ชมประมาณ 20,000 คน เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม ค.ศ. 2012 เพื่อเข้าชมคำคืนแห่งสตุดี ลำนำ และบทเพลงในโปรแกรมชื่อ “Golden Days: A Celebration of Life”

การแสดงประกอบด้วยดนตรีและข้อความบางตอนจากการแสดงบรอดเวย์ที่ประธานมอนสันโปรดปรานรวมถึงบทเพลงสร้างแรงบันดาลใจที่รวบรวมไว้ในการฉลองวันเกิดปีที่ 85 ของท่านซึ่งตรงกับวันที่ 21 สิงหาคม

ประธานมอนสันกับพรานเซสจอนห์สัน มอนสัน ภรรยาของท่าน และสมาชิกในครอบครัวนั่งแถวหน้าในบรรดาผู้ชม

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวสรรเสริญประธานมอนสันในสิ่งที่ท่านเห็นบน “ถนนอันไกลโพ้นในเขตทะเลทรายแอริโซนา” ที่ซึ่งประธานมอนสันแวะจับมือทักทายคู่สามีภรรยาคนหนึ่งกับลูกเล็กๆ ของพวกเขา แต่สุดท้ายท่านได้ทักทายกับอีกหลายคนซึ่งมาในวันนั้นด้วยความอดทน

ประธานอายริงก์กล่าวว่าท่านเห็นถึงการที่ประธานมอนสัน “เป็นตัว

แทนพระเจ้าไปเยี่ยมเยียนผู้คน” ซึ่งมักจะรวมถึงเด็กๆ ในอีกซีกโลกหนึ่งด้วย “ท่านไม่เพียงมอบช่วงเวลาอันล้ำค่าให้คนที่ท่านทักทายเท่านั้นแต่ได้มอบให้ผู้เห็นเหตุการณ์ด้วย” ท่านกล่าว “ข้าพเจ้าเปลี่ยนไปจากเดิม ผู้ที่มาร่วมเหตุการณ์ในวันนั้นก็เช่นกัน เพราะเราต่างรู้สึกถึงความรักนั้น การเปลี่ยนแปลงจึงเกิดขึ้นกับเรา”

ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดแสดงความยินดีกับประธานมอนสันเช่นกัน “ช่วงชีวิตที่เต็มไปด้วยวันพิเศษ... ประธานมอนสันครับ ท่านคือมิตรที่นำความสว่างมาสู่ความมืด ท่านเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในยุคสมัยของเรา เรารักและสนับสนุนท่าน เราสวดอ้อน-

วอนเพื่อท่าน” ท่านกล่าว

ผู้นำศาสนจักร ผู้นำศาสนา และผู้นำพลเรือนท่านอื่นๆ ซึ่งเป็นเพื่อนกันมานาน กล่าวสรรเสริญประธานมอนสันผ่านวีดิทัศน์ที่บันทึกไว้ล่วงหน้า ท่านได้รับยกย่องเช่นกันจากการมีส่วนร่วมในงานลูกเสือเป็นเวลาหลายปี

ในช่วงท้ายของโปรแกรม ประธานมอนสันย้ำถ้อยคำของนักเขียนและกวีชาวสก็อตแลนด์ เจมส์ แบร์รี ผู้เขียนว่า “พระเจ้าผู้เป็นเจ้าประทานความทรงจำแก่เรา เพื่อให้เรารำลึกถึงความเบิกบานหรือความสุขชีวิตเดียวเฉาโรยรา” (ดู ลอเรนซ์ เจ. ปีเตอร์, comp., *Peter's Quotations: Ideas for Our Time* (1977), 335)

“คืนนี้ข้าพเจ้าได้รับความทรงจำอันชื่นบานมากมาย” ประธานมอนสันกล่าว

สิ่งที่ตกแต่งไว้เกือบทุกพื้นที่บนยกพื้นของศูนย์การประชุมใหญ่คือดอกกุหลาบสีเหลืองหลายร้อยดอก ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของวัน “พิเศษ” ในชีวิตท่าน ■

“Golden Days: A Celebration of Life” ขวนให้ย้อนรำลึกถึงชีวิตของประธานมอนสันช่วง—วัยเด็ก ชีวิตแต่งงาน การรับใช้ชาติ และการรับใช้ในศาสนจักรของท่าน—ผ่านบทเพลงและเสียงดนตรี

ภาพถ่ายโดย เดบรา เทอร์ส

จัดตั้งสเตคแห่งแรกในเคปเวิร์ด

วันอาทิตย์ที่ 29 เมษายน ค.ศ. 2012 เอ็ดเดอร์เวิร์ค ดับเบิลยู. โคพิชกา ประธานภาคยุโรปในเวลานั้นจัดตั้งสเตคแห่งแรกในเคปเวิร์ด (เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า คาโบเวิร์ด) ในเมืองหลวงไปรอา มีวิสุทธิชนเข้าร่วมมากกว่า 1,000 คน

มีการเรียกและวางมือมอบหน้าที่เพื่อควบคุมสเตคไปรอา เคปเวิร์ดที่เพิ่งจัดตั้งขึ้นแก่ โรซีเวลต์ เทียเซียราในฐานะประธานสเตค พร้อมด้วยอาดิลสัน มอนเทียโร ที่ปรึกษาที่หนึ่ง และโฮเซ เปอเรส ที่ปรึกษาที่สอง

การอุทิศข้าโบสถ์ลอนดอนแผ่ขยาย พระกิตติคุณไปสู่ผู้คนมากมาย

โบสถ์ไฮด์พาร์คในประวัติศาสตร์ของศาสนจักรที่กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ดำเนินการบูรณะต่อเติมและอุทิศข้าเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 2012 เพื่อเป็นสถานที่ประกอบพิธีนมัสการและเป็นศูนย์ต้อนรับนักท่องเที่ยวก่อนโอลิมปิก 2012

เอ็ดเดอร์เวิร์ค ดับเบิลยู. โคพิชกา แห่งสวากเจ็ดสิบ ประธานภาคยุโรปในเวลานั้นเป็นผู้ที่อุทิศอาคารประชุมหลังดังกล่าว “ข้าพเจ้าหวังว่าผู้คนหลายแสนคนตลอดระยะเวลาหลายปีจะเข้ามาในอาคารหลังนี้เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์” ท่านกล่าว

นิวแคลิโดเนียฉลองการเติบโตของศาสนจักร

วันที่ 27 พฤษภาคม ค.ศ. 2012 เอ็ดเดอร์เจมส์ เจ. ฮามูลา แห่งสวากเจ็ดสิบ ประธานภาคแปซิฟิก จัดตั้งสเตคแห่งแรกในนิวแคลิโดเนีย โดยมีสมาชิกศาสนจักรร่วมพิธี 800 คน

“วิสุทธิชนยุคสุดท้ายและผู้คนทั้งหมดในนิวแคลิโดเนียจะได้รับพรเมื่อมีการสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และผู้คนน้อยรับ

ภาพถ่ายโดย เอ็ดเดอร์เวิร์ค เอ. เทียเซียรา

สมาชิกฝ่ายประธานสเตคไปรอาเคปเวิร์ด (จากซ้ายไปขวา): อัดิลสัน มอนเทียโร ที่ปรึกษาที่หนึ่ง; โรซีเวลต์ เทียเซียรา ประธาน; และโฮเซ เปอเรส ที่ปรึกษาที่สอง

พระกิตติคุณมากขึ้นเรื่อยๆ” เอ็ดเดอร์ฮามูลา กล่าว

สเตคนูเมอานิวแคลิโดเนีย สเตคแห่งใหม่ประกอบด้วยสมาชิก 2,000 คนและอาคารประชุมแปดแห่ง

“พันธกิจสำคัญที่สุดของเราคือสั่งสอนพระกิตติคุณและหลักธรรมทั้งหมดแก่ผู้คนในนิวแคลิโดเนีย ซึ่งจะนำความสุขมาสู่พวกเขา

ล่าสุด

ฝ่ายประธานสูงสุดประกาศการเปลี่ยนแปลงในฝ่ายประธานภาคอเมริกากลาง โดยมอบหมายให้เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ซี. เกย์ มารับหน้าที่ในสำนักงานใหญ่ศาสนจักรอีกครั้งและเรียกเอ็ดเดอร์เควิน อาร์. ดันแคน เป็นที่ปรึกษาที่สองแทน การเปลี่ยนแปลงครั้งนี้มีระบุไว้ในแผนปฏิบัติงานมอบหมายระดับภาคตีพิมพ์ในนิตยสาร *Ensign* และ *เลียวไฮนา* ฉบับเดือนสิงหาคม

ครอบครัวของพวกเขา สิ่งแวดล้อมในการทำงานและชุมชนของพวกเขา” จอร์จี้ กิติ ซึ่งได้รับเรียกเป็นประธานสเตคคนแรกกล่าว มาร์ค มอเซลลิน และ เอียร์รี่ โกรดิย์ ได้รับเรียกเป็นที่ปรึกษา

อาคารประชุมแอลดีเอสหลังแรกในเอธิโอเปีย

สมาชิกในเอธิโอเปียกำลังมองเห็นพรมากมายที่มาจากอาคารประชุมหลังแรกของประเทศ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณทางหลวงระหว่างเมืองต่างๆ ของอาดดิสอาบาบาและอาดามาอาคารมีสามชั้นและชั้นใต้ดินเป็นสถานที่จอดรถ

แต่สิ่งที่สำคัญกว่าเทคนิคด้านต่างๆ ของอาคารประชุมคืออาคารหลังนี้เป็นสัญลักษณ์แห่งศรัทธาให้สมาชิกในสาขาซึ่งเคยจัดประชุมในอาคารที่พิกาศัยไม่ไกลจากอาคารใหม่หลังนี้

เดบรี เซอิต ประธานสาขาอิเฟรม เอมีโร-เมโกเนนกล่าว “ทุกครั้งที่ผมผ่านอาคารประชุมหลังใหม่ ทำให้ผมนึกถึงพันธสัญญาของเรา เหมือนตอนที่แม่ทัพโมโรในชูองแห่งเสรีภาพ ทำให้ผมเข้มแข็งขึ้น”

ข้อคิดเห็นทั่วไป

เลียโฮนา มีคำตอบ

ฉันเป็นสมาชิกศาสนจักรโดยกำเนิด บางครั้งฉันไม่เห็นคุณค่าของพรมากมาย จากพระกิตติคุณในชีวิต และเมื่อนึกถึง สิ่งเหล่านี้ที่ไร ฉันทราบดีว่าจะไม่มีวัน ขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ได้เพียงพอ สำหรับทุกสิ่งที่มี ฉันในพรเหล่านั้น คือนิตยสาร *เลียโฮนา* ที่มาจากการดลใจ เหลือเชื่อจริงๆ ที่ฉันได้รับคำตอบแน่นอน ทุกครั้งที่อ่าน ขอบคุณสำหรับข่าวสาร เหล่านี้

ลูคมีลา แอล. อายุ 13 ปี, อาร์เจนตินา

ประจักษ์พยานของเราเติบโต

นิตยสาร *เลียโฮนา* เปลี่ยนชีวิตดิฉัน และครอบครัว นิตยสารฉบับนี้เป็นเครื่องมืออันยอดเยี่ยมที่ช่วยให้ฉันเรียนรู้และได้รับความรู้ นิตยสารฉบับนี้เสริมสร้างความเข้มแข็งให้เรา ประจักษ์พยานถึง ศาสนจักรของเราจึงเติบโต

แอนนา มาร์เซลลา เอคินิค ไฮโยส, โคลัมเบีย

ต้องการแนวคิด สำหรับการสังสรรค์ ในครอบครัว

นิตยสาร *เลียโฮนา* กำลังมองหาแนวคิดและประสบการณ์การสังสรรค์ ในครอบครัวของท่าน อาจเป็นแนวคิด สั้นๆ—เล่าถึงการสังสรรค์ในครอบครัว ที่ประสบความสำเร็จหรือมีความหมาย หรือท่านดัดแปลงการสังสรรค์ใน ครอบครัวอย่างไรเพื่อให้เหมาะสม ความต้องการในครอบครัวของท่าน

โปรดส่งแนวคิดและประสบการณ์ของท่าน (ภาษาใดก็ได้) มาที่ liahona@ldschurch.org กรุณาแจ้งชื่อ นามสกุล อีเมล วอร์ดหรือสาขา และสแตทหรือท้องถิ่นมาด้วย

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถใช้กับการสังสรรค์ในครอบครัว ได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“**ประเพณีเกี่ยวกับความสว่างและประจักษ์พยาน**” หน้า 10: สรุบทความและเชื้อเชิญให้ครอบครัวของท่านสร้างสื่อทัศนูปกรณ์ เพื่อสาธิตจุดประสงค์ของโครงการ สันทนาการ วิธีที่ศาสนจักรเป็น “โครงการ” ให้ครอบครัว ท่านเอื้อมได้สูงขึ้นในการสร้างครอบครัวและด้านอื่นๆ ของชีวิตท่าน

“**ศาสดาพยากรณ์ช่วงเทศกาลคริสต์มาส**” หน้า 20: หลังจากอ่านเรื่องราวมากมายจากชีวิตศาสดาพยากรณ์ ท่านอาจแบ่งปันประสบการณ์บางอย่างซึ่งชีวิตท่านหรือชีวิตผู้อื่นสัมผัสประสบการณ์พิเศษช่วงคริสต์มาสที่ผ่านมา ท่านอาจพูดถึงวิธีที่เราจะทำตามแบบอย่างศาสดาพยากรณ์ของเราในช่วงเทศกาลนี้

“**ความปลอดภัยและสันติสุขจากการรักษาพระบัญญัติ**” หน้า 32: ท่านที่ลูกยังเด็กอยู่สามารถให้พวกเขาตรวจสอบผู้คนที่กำลังทำสิ่งชอบธรรมบนถนนที่นำไปสู่พระวิหาร บางครอบครัวอาจจะอ่านบทความทั้งหมด

และสนทนากันโดยเน้นว่า “เส้นทางสู่ความสุขเริ่มต้นด้วย ... การเชื่อฟังพระบัญญัติ”

“**วิธีถวายของขวัญแด่พระคริสต์**” หน้า 48: อ่านบทความจากประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ด้วยกัน อาจให้ลูกๆ ของท่านเขียนถึงสิ่งที่พวกเขาอยากถวายแด่พระผู้ช่วยให้รอดในวันคริสต์มาสและห่อคำมั่นสัญญาของพวกเขาเหมือนของขวัญคริสต์มาส ท่านอาจสนทนาถึงผู้คนที่พวกเขารู้จัก ผู้ที่ช่วยเหลือเขาได้ทางกายหรือทางวิญญาณหรือทั้งสองอย่าง

“**คำสวดอ้อนวอนคริสต์มาสได้รับคำตอบ**” หน้า 68: อ่านเรื่องราวเกี่ยวกับเพ็กกี ซอนเคนร่วมกับครอบครัวของท่าน ท่านอาจแบ่งปันประสบการณ์เมื่อท่านได้รับคำตอบจากการสวดอ้อนวอนและกระตุ้นให้ลูกๆ ทำเช่นเดียวกัน ติดตามทุกคำตอบที่ครอบครัวได้รับจากการสวดอ้อนวอนในช่วงคริสต์มาส

ประจักษ์พยานที่ปราศจากคำพูด

ดิเรคลูกชายของดิฉันพูดไม่ชัด ซึ่งหมายความว่าเขามีความยากลำบากในการพูด ดิเรคชอบการสังสรรค์ในครอบครัวและใช้เวลาหลายเดือนในการเตรียมบทเรียนเพื่อแบ่งปันกับครอบครัว

บทเรียนบทหนึ่งของเขาที่น่าจดจำมากที่สุดคือ “ความฝันของลิโฮ” เขาผูกเชือกโยงไปทั่วบ้านและนอกบ้านด้วย เราเริ่มบทเรียนด้วยการฟังเพลงสวดจากซีดี “ฉันเชื่อในพระคริสต์” พลังมองไปยังภาพความฝันของลิโฮที่จัดแสดงไว้บนโต๊ะ จากนั้นดิเรคพาเราเดินไปตามเชือกทีละคน

ขณะที่เราเดินไป มีภาพของพระคริสต์อยู่ด้านหนึ่งและมีสิ่งล่องลอยมากมาย (เช่น วิทย์ โทรทัศน์ และเกม) อยู่อีกด้านหนึ่ง เรารู้ว่าเรามาถึงจุดหมายปลายทางเมื่อเราได้ยินเสียงเพลง—ที่ดิเรคโปรดปราน “ฉันรู้พระผู้ไถ่ทรงพระชนม์”

หลังจากทุกคนผ่านพ้นมาแล้ว ดิเรคเปิดทีวี *The Testaments (พยานหลักฐาน)* ให้เราชมตอนท้ายของเรื่อง เป็นตอนที่พระเยซูคริสต์ทรงปรากฏต่อผู้คนในทวีปอเมริกา พระวิญญาณแรงกล้ามากขณะลูกชายเราถ่ายทอดประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดโดยไม่ต้องใช้คำพูดใดๆ เลย

เวเนดีย์ ธอมป์สัน, สหรัฐอเมริกา

โดย **เอ็ลเดอร์เคเวนทิน**
แอล. คุก
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

อรุโณทัย ประชาสัมพันธ์ และปีติของพระกิตติคุณ

ไม่กี่ปีก่อนเมื่อเอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด กับข้าพเจ้าเป็นเจ้าของหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ผู้ให้คำปรึกษาแก่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ศาสนจักร เราทราบว่าช่องทางสื่อมักติดต่อกันไม่เป็นสมาชิกศาสนจักรให้สืบหาความจริงเกี่ยวกับศาสนจักร เนื่องจากเราปรารถนาจะเปลี่ยน เอ็ลเดอร์บัลลาร์ดกับข้าพเจ้าจึงเริ่มไปเยี่ยมกองบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์หลักๆ ภายใต้การกำกับดูแลของฝ่ายประธานสูงสุดเพื่อบอกข่าวสารว่าเราวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นกลางทางการเมือง เราไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดไม่ว่าจะเป็นผู้สมัครหรือพรรคการเมือง อย่างไรก็ตาม เราต้องการเป็นคนอธิบายความเชื่อของเราเอง “เราต้องการให้คุณ” เราบอกพวกเขา “มาพูดคุยกับเราถ้าคุณจะพูดถึงสิ่งที่เราเชื่อ”

พวกเขาต้อนรับการเยือนเหล่านั้นเป็นอย่างดี และเราพบว่าพวกเขาทำตามคำขอร้องของเราเวลานี้เราพบว่าสื่อมีความเข้าใจวิสุทธิชนดีขึ้นมากกรอบประเพณีเก่าๆ ถูกทำลายบ้างแล้ว เราเห็นคนอื่น ๆ ยอมรับว่าเราเป็นกลุ่มคนที่มีลักษณะเฉพาะตัวผู้พยายามดำเนินชีวิตตามทัศนคติที่เราศึกษาและเรียนรู้มา เราสังเกตเห็นความตระหนักนอกศาสนจักรเช่นกันว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่เหมือนกันทั้งหมด คนของเราต่างกันมากในทางที่ดีและน่าสนใจด้วยท่าทีที่เปลี่ยนไปเหล่านี้ การเป็นสมาชิกศาสนจักรและการที่สมาชิกได้พูดและตอบคำถามจากมิตรสหายและเพื่อนบ้านเกี่ยวกับความเชื่อของพวกเขาจึงถือเป็นโอกาสอันดียิ่ง ขณะทำเช่นนั้นย่อมไม่มีสิ่งใดสำคัญกว่าการที่เราารู้สึกปีติและ

*อรุโณทัยเกี่ยว
ข้องอะไรกับ
ประชาสัมพันธ์
เกี่ยวข้องมาก
เมื่อหมายถึงปีติ
ของพระกิตติคุณ*

ชื่นชมยินดีในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เราทราบว่าผลลัพธ์สุดท้ายคืออะไร เราทราบว่าพระเยซูคริสต์คือใคร และเรามีโอกาสให้พระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักทรงอวยพรเรา

ข้าพเจ้าพบว่าน่าสนใจที่สมาชิกผู้สอนศาสนาที่ดีที่สุดของเรา ผู้ใช้โอกาสแบ่งปันพระกิตติคุณ มักเป็นคนที่เปี่ยมด้วยปีติ สมัยข้าพเจ้าเป็นผู้อำนวยการบริหารแผนกผู้สอนศาสนา เราสังเกตเห็นทันทีว่ามีบัณฑิตมาพอสมควรในปารีส ฝรั่งเศส เราสงสัยระคนตื่นเต้นเกี่ยวกับสาเหตุที่เป็นเช่นนั้น และมีหลายสาเหตุ แต่สาเหตุหลักอย่างหนึ่งอยู่ที่พี่น้องสตรีคนหนึ่งผู้ไปทำงานตอนเช้าวันจันทร์และพูดถึงชั้นเรียนอรุโณทัย หลังจากวันสะบาโตเธอจะเล่าประสบการณ์การสอนเด็กเล็กเมื่อวันก่อนให้เพื่อนร่วมงานฟัง—ด้วยความปีติยินดียิ่ง—ไม่นานเพื่อนๆ ก็แทบอดใจรอเธอเล่าเรื่องอรุโณทัยไม่ไหว นั่นทำให้เกิดอะไรขึ้นเช่นนั้นหรือ นี่คือกลุ่มคนที่มีชีวิตอยู่กับข้อกังวลเหมือนเราทุกคนเกี่ยวกับโลกของเราและอนาคต จู๊ๆ ก็มีคนหนึ่งผู้ไม่เพียงเปี่ยมด้วยปีติเท่านั้นแต่เปี่ยมด้วยปีติเกี่ยวกับเด็กๆ—ผู้เป็นตัวแทนของอนาคต พี่น้องสตรีคนนี้รักพระเจ้าช่วยให้รอดอย่างเห็นได้ชัด และความรักนั้นฉายออกมาเพื่อนร่วมงานของเธอจึงอยากรู้มากขึ้น

หากเราชื่นชมยินดีในสิ่งที่เรามี หากเราารู้สึกปีติและแสดงให้เห็น เราจะมีความสุขมากขึ้น เราทำสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราทำ เราเป็นคนดีขึ้นโดยการคบหาสมาคมกัน คนรอบข้างเรา—ลูกๆ มิตรสหาย และเพื่อนบ้านของเรามีความสุขมากขึ้น ปีติคือกุญแจ เมื่อเราแบ่งปันปีติของพระกิตติคุณ เราบรรลุผลสำเร็จในสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราบรรลุผลสำเร็จ ■

*ดัดแปลงจากการสัมภาษณ์ทาง Mormon Channel
ฟังการสัมภาษณ์ทั้งหมดเป็นภาษาอังกฤษได้ที่
mormonchannel.org/conversations/27*

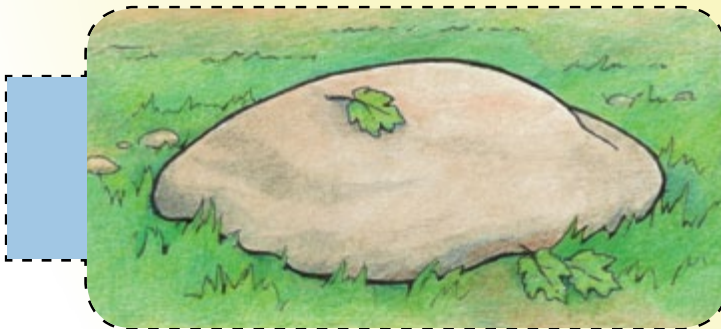
พระคัมภีร์มอรมอน ของประทานจากพระบิดาบนสวรรค์
โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:29-35, 42-54, 59-60

โจเซฟ สมิธ

เทพโมโรไน

ปีนี้ *เด็ยไฮนา* หลายฉบับมีชุดภาพบุคคลและสิ่งของในพระคัมภีร์มอรมอน เพื่อให้ภาพเหล่านี้แข็งแรงและใช้สะดวก ให้ตัดภาพออกมา ทากาวหรือใช้เทปแปะกับกระดาษแข็ง ถูกระดาษถูเล็กๆ หรือแผ่นไม้ติดงานประดิษฐ์ เก็บแต่ละชุดไว้ในซองหรือถุงพร้อมแผ่นกระดาษสีเหลืองที่บอกว่าจะหาเรื่องราวพระคัมภีร์เกี่ยวกับภาพเหล่านั้นได้ที่ไหน

เลิกเข่นดวงไฟที่ประดับประดาพระวิหาร
บางแห่งในช่วงเทศกาลคริสต์มาส เชียงชวน
นักท่องเที่ยวให้มาชื่นชมสันติสุขแห่งปีที่
นั่น พระเยซูคริสต์ทรงส่องแสงเป็นความ
สว่างของโลก โดยเชิญชวนทุกคนให้มารับ
สันติสุขและปีที่พระองค์ทรงมอบผ่านศาสนพิธีพระกิตติคุณ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งคนที่ได้รับในพระนิเวศน์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ในบรรดาปีที่ดีสูงสุด
ที่คนๆ หนึ่งจะประสบได้คือการรู้ว่าโดยผ่านศาสนพิธีสนิทของพระวิหาร
การแต่งงานสามารถยั่งยืนต่อไปได้หลังจากความตาย และสายใยครอบครัว
ดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ ดู “การเปลี่ยนสภาพอันศักดิ์สิทธิ์” หน้า 24; “มุ่งเน้น
ครอบครัวนิรันดร์” หน้า 28; “ความสว่างของโลก” หน้า 64

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

